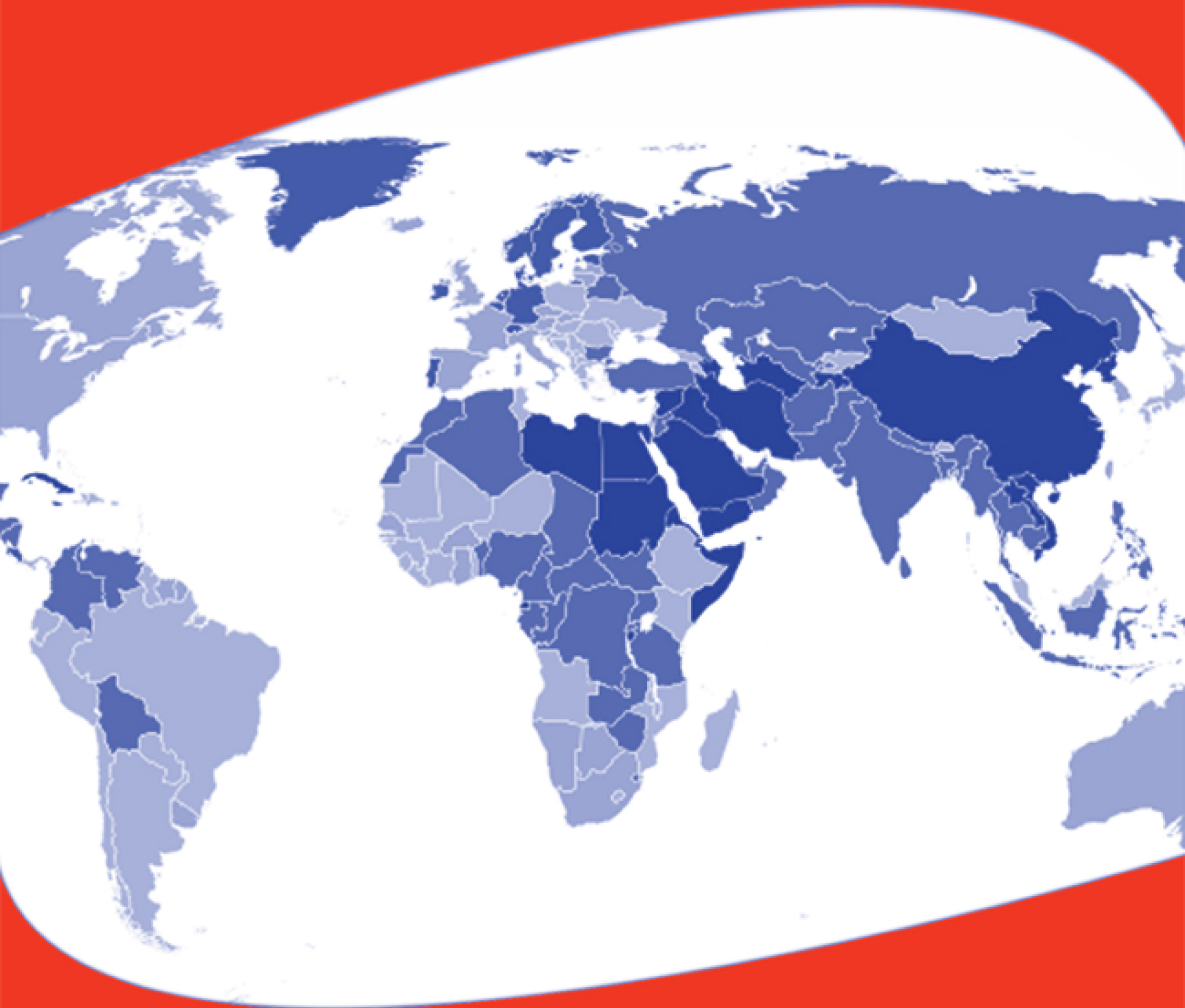

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ

National Interest

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 : พฤศจิกายน 2563-มกราคม 2564

ISSN : 2730-2393

มูลนิธิ
สถาบันประเทศไทยศตวรรษที่ 21
FOUNDATION FOR THAILAND 21CENTURY

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ National Interest

List of editors of the National Interest Journal

1. Consultant

- 1.1 Kaewsun Atibodhi ,Foundation for Thailand 21 century ,Thailand
- 1.2 Dr. Apichart Thongyu ,Foundation for Thailand 21 century , Thailand

2. Journal editor

- 2.1. Associate Professor Dr. Shinasak Suwan-achariya ,Thaksin University , Thailand

3.The editorial board

- 3.1 Professor Emeritus Dr. Paitoon Sinlarat ,Dhurakij Pundit University, Thailand
- 3.2 Professor Narong Jaihan, Thammasat University, Thailand
- 3.3 Associate Professor Dr. Weera Boonjing, King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang ,Thailand
- 3.4 Associate Professor Dr. Suchada Nantachai, Kasetsart University , Thailand
- 3.5 Associate Professor Dr. Panyaphon Horata, Khon Kaen University , Thailand
- 3.6 Assistant Professor Dr. Chumphon Poolpatatcheewin, Chulalongkorn University , Thailand
- 3.7 Assistant Professor Dr. Saran Inthakosoom, King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang Lat Krabang , Thailand
- 3.8 Assistant Professor Dr. Anuvat Songsom, Thaksin University, Thailand
- 3.9 Professor . Dr. Nataliaa Pavlikha (Lesya Ukrainka Eastern European National University)
,Ukraine
- 3.10 Professor . Dr. Valentin Yakushik (National University of Life and Environmental
Sciences of Ukraine) ,Ukraine
- 3.11 Associate Professor Doctor.Ganna Duginets (Kyiv National University of Trades and
Economics ,Kyiv Ukraine) , Ukraine
- 3.12 Assistant Professor Doctor.Ivan Savchuk(National Defense University of Ukraine name
after Ivan Cherniakhovskyi) , Ukraine

4.Editorial secretary

- 4.1 Dr. Jakkrit Siririn, Technology Promotion Association (Thailand-Japan) , Thailand

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติฉบับที่สองอยู่ในช่วงคาบต่อของปีเก่าและปีใหม่ (2020-2021) จุดมุ่งหมายของวารสารนี้คือการสร้างและค้นหาความรู้ใหม่ทางวิชาการด้าน ภูมิศาสตร์การเมือง ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ นวัตกรรมด้านต่าง ๆ ให้แก่สังคมเพื่อเป็นสื่อกลางในการ ติดตามความก้าวหน้าในแวดวงวิชาการทั้ง3ด้านดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะรักษา ผลประโยชน์ของชาติและรู้เท่าทันสำหรับการปรับตัวในเงื่อนไขใหม่หลัง COVID-19

บทความในวารสารฉบับนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง โดยได้รับความร่วมมือจากเครือข่าย นักวิชาการและนักวิจัยจากยูเครนและคาซัคสถาน 3 เรื่องเกี่ยวกับภูมิรัฐศาสตร์กับการปรับใช้ ในสถานการณ์การเมืองเศรษฐกิจของประเทศอย่างเช่นการสร้างชาติในช่วงของการรื้อระบบเก่าและ เกิดระบบใหม่ การพัฒนาเมืองสู่การส่งออกหลังจากการเปลี่ยนของภูมิรัฐศาสตร์ การแก้ปัญหา วิกฤติการเมืองในประเทศโดยมุมมองทฤษฎีหลังทันสมัยและบทความภายในประเทศ 4 เรื่องที่ได้ วิเคราะห์เกี่ยวกับภูมิเศรษฐศาสตร์ในยุค COVID-19 ซึ่งจะสะท้อนออกมาในการปรับตัวของรัฐ ศูนย์กลางในการจัดตั้งโซนการผลิตของตนเองขึ้นมาแทนที่การค้าก่อนช่วง COVID-19 จะเห็นได้ว่า บทความในลักษณะนี้ค่อนข้างขาดแคลนในแวดวงวิชาการบ้านเราที่“วารสารวิชาการผลประโยชน์ แห่งชาติ”ได้คัดสรรนำเสนอผ่านความร่วมมือจากหลากหลายนักวิชาการผู้มีประสบการณ์ นอกจากนี้ยังมีบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมการศึกษาในยุค COVID-19 ที่จะมาช่วยเติมเต็มทิศทาง ของวารสารให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้อ่านจะได้รับความรู้ในกระแสด้านการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะสถานการณ์โลกในยุค COVID-19 บรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารของเรารุ่นนี้ จะมีส่วนต่อ ยอดความคิด และนำเสนอวิธีคิดแบบใหม่ตามภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไปเพื่อการตั้งคำถามที่มี ความชัดเจนและแหลมคมมากยิ่งขึ้นให้เกิดการกถาถียงในทางวิชาการอย่าง สร้างสรรค์อันจะช่วยให้ เกิด มุม ม อ ง ไห ม่ ๆ ใน ทาง วิ ช า ก า ร ต อ ไป

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย
บรรณาธิการวารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ

สารบัญ

บทความวิชาการ(Academic Articles)

Currency zoning in the COVID-19 era.	1
Shinasak Suwan-achariya	
A monofunctional city and export in Ukraine.	19
Ivan Savchuk	
The Post-Modernization Theory as a Methodological Instrument for Studying the Crises of the State and the Society in Ukraine of the 2010s.	25
Leonid Kyianytsia	
Geopolitical identity and nation-building: the case study of the Republic of Kazakhstan.	35
Shynghys Riakhanov	
New Model of Educational Administration with Non-Classroom in Pandemic Era.	44
Jakkrit Siririn	

บทความวิจัย(Research Article)

การประเมินความรู้และเจตคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ป้องกันไข้เลือดออกของประชาชน ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	52
พศ.นนทรี สัจจาธรรม	

บทความรับเชิญ (Invited Article)

คำนิยามความพอเพียง : คำนิยามร่วมที่ควรเร่งสร้างในองค์กรสถานศึกษา	69
รศ.ดร.สุชาดา นันทะไชย	

Currency zoning in the COVID-19 era

Associate Professor Dr.shinasak Suwan-achariya

chinasak2000@gmail.com

Thaksin University (Songkhla, Thailand)

ABSTRACT

This article aims to explain the loss of the dollar's leading role and the formation of currency zoning in a geo-economical view of the COVID-19 era. The results of the study reveal that the COVID-19 currency zoning to operate a new production zone or free trade zone is based on a closed industrial cluster at the central state, capable of diversifying the supply chain to its members and promote free trade through labor resources, natural resources and the number of a good middle class are sufficient to form a market within their respective segments. The strategic setting of the area is important to reduce dependence on the US market and to ensure the safety of freight transport and the faster time it takes to cooperate with more beneficial states with China than the United States under the OBOR project.

KEYWORDS: Currency zoning, Digital Yuan zone, RCEP, COVID-19 epidemic

Received: 9/01/2021

Revised: 19/01/2021

Accepted: 26/01/2021

1.Introduction. Before the COVID-19 pandemic, the world's the trade and investment markets have been controlled by the US. In recent years, the world has changed a lot. First of all, the end of globalization is when the US begins to think about protecting its domestic market by setting quotas, anti-dumping investigations, and sanctions against geopolitical competitors. The COVID-19 has become a catalyst for worsening international relations globally, transforming the global supply chain and the geopolitical landscape. The negative effects of the COVID-19 epidemic on the global economy have led to cut off production and services occurring in almost all countries.

The situation is extremely uncertain. A record of 33.0% fall in US GDP in the second quarter of 2020 reached post-World War II levels. Although this decline has been stretching for more than four years to date, the COVID-19 outbreak has not been suppressed which will lead to a revival of the US industry.

The number of unemployment benefits started flat at 0.8-2 million per week over the past four months, while the number of new jobs has grown very slowly. In March-April, 21 million jobs through October were restored in half. It means that the economic development model has to change to the new model, that is, it could no longer work. The inability to stop the COVID-19 outbreak puts the United States at risk of economic recovery, affecting confidence in the dollar in the eyes of its international counterparts and US rivals. China can tackle the virus outbreak quickly, that is why it is so important that trade and investment zoning needs to be reorganized under the guidance of China that the United States is no longer able to bear on its obligations. This article aims to explain the loss of the dollar's leading role and the formation of currency zoning in a geo-economical view of the COVID-19 era(the state of society, called in English lockdown (closing of enterprises, isolation of people, countries), will never end)

2. Proposed Techniques. The theoretical and methodological basis of the study is based on the scholars' work of geoeconomics on "Economic Warfare" methods, in a narrow sense, it is a method of using specific niches of freedom of action created by world market regulations, for example, through formal non-tax barriers but did not receive legal support for their exports, technology control, the formal allocation for development about the expansion and protection of their economy through the use of international regulatory mechanisms to misuse strategic sanctions for one's organization. Hence, the general strategic orientation of the current geo-economics has only one option that the recession of the US dollar will face a significant decline compared to the more stable currency.

This is the situation in the United States where political uncertainty is superimposed in the COVID-19 outbreak. An increase in the additional funds into the economy and "bubble" stocks, therefore, applies the influence of spatial factors on the scope of production and distribution, geospatial use, and the use of spatial factors for the deployment of economic activities in terms of the regional economy due to geographical factors.

Results.

3.1 U.S. dollar devaluation

The United States' rapidly worsening global leadership on the back of an economic recovery resulting from the COVID-19 outbreak and a lack of global supply chain disruption. It will cause the dollar to fall when the economic crisis starts to stabilize later this year or early 2021 will affect the dollar. The dollar was easily traced to its lowest level in July 2011, down as much as 35% in terms of trade weighting and inflation adjustments. As the world is aware of the current state of the US economy, then by 2021, the dollar will fall by 35% against a basket of currencies of the countries where the United States trades internationally. All of this is far from the limit of possible devaluation. [1] The protectionist policy by the Donald Trump administration and the deterioration of the US international image. (International leadership is one element of support for the state of the dollar) will make the situation worse. Mostly, the US government spends a lot on big expenditures while the government forgot how to save money and didn't want to learn how to pay off the debt. Therefore, the same method of the past has come alive again. On the one hand, the dollar is intended to buy the bond, that is the Fed. Meanwhile, the federal government insisted on creating debt and issuing new debt for these dollars, most likely borrowing from the Fed. As confidence in US bonds fell, it harms the US currency and the US is entering a time when the dollar is declining in today's global economy. The dollar can be weakening significantly within a year and a half to two and this will have the worst impact on the US economy. [2]

The 2.15 percent fall in the dollar against the Chinese yuan, which has occurred since early November this year, has threatened the growth of the US trade deficit, compared to China, where the currency has strongly strengthened. On the other hand, the United States continues to buy commodities, taking the U.S. economy hostage in a desperate situation that is forced to take on more and more loans to pay back its existing debts. In such a condition, paying the interest alone could soon become an impossible thing to pay for the country. Last year, \$ 591 billion in payments were made. The currency volatility on companies in North America peaked in the second quarter of 2020 at the negative impact fourth-quarter high of \$14.16 billion. (See chart below), the state's holding dollar

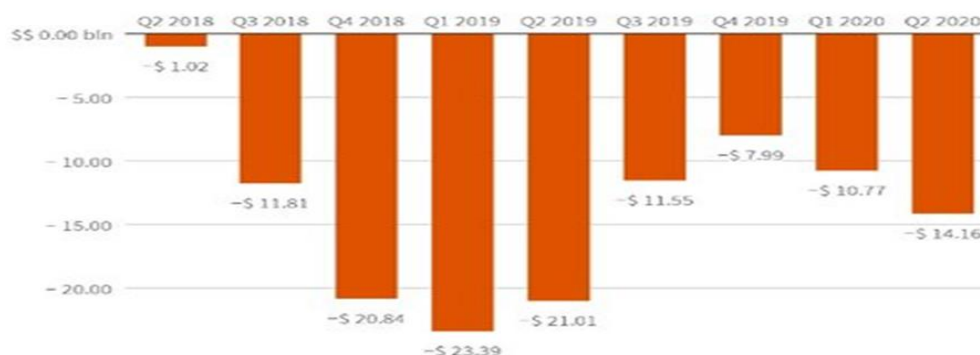

Figure 1. The negative impact of currency fluctuations on North American companies rose in the first half of the year. [3]

bonds tends to weaken If you consider states that have a volume of products in the US market, they are likely to sell credit by buying the Fed bonds, which is not good in the situation earlier identified. The economy focusing on the trade of resources, most of the remaining manufacturing and imports of goods tied to the dollar as basic calculation has been underway. The buyout of the EU, China, and Australia bonds increased with larger investments compared to American bonds. Some reservations with the same amount of funds are needed to mitigate the negative situation for the dollar.

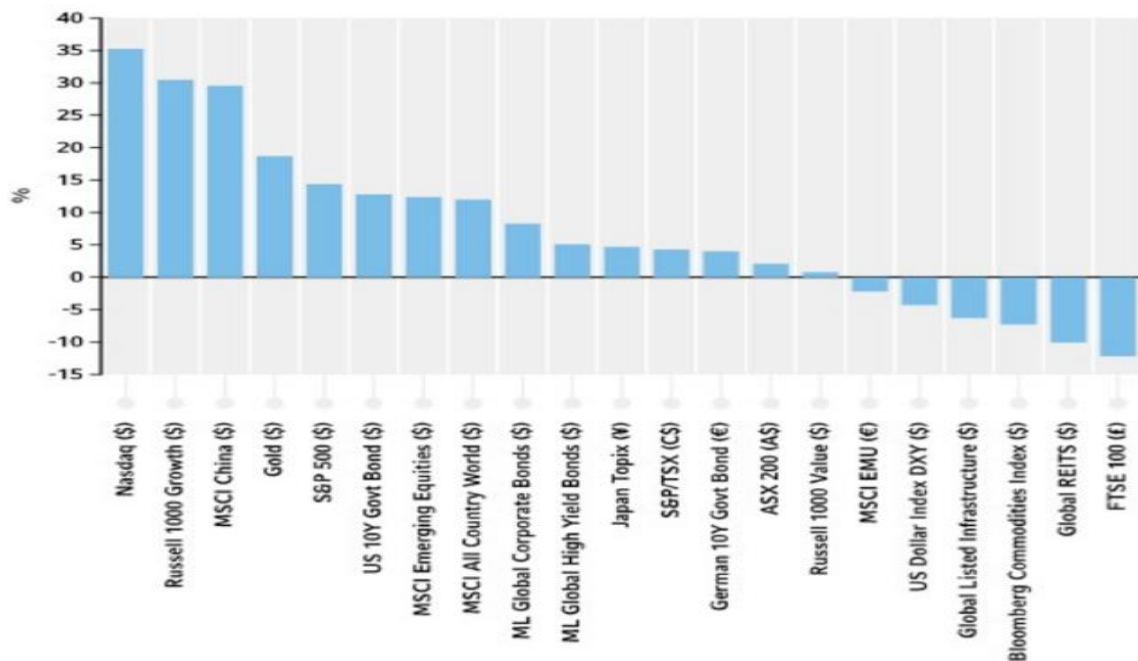

Figure 2. Asset metrics since early 2020[4]

A sharp drop in the dollar's value will affect the dollar's reserve as a reserve fund. Shaking trade and disrupting the economy of the dollar zone has been left if the dollar is truly threatened, thereby resulting in a rapid devaluation. With the US economic stimulus, by no means anyway and there is a lot of debt, without devaluation it is impossible to solve the debt problem. Because the Quantitative Easing (QE) is lower interest rates and QE (purchases by central banks, government, and mortgage bonds) ceased to work well and non-current liabilities. Other forms of resulting relaxation, the devaluation, and income generation from the (government) financial deficit will likely increase. Large-scale lending serves as the primary source of support for today's production and commercial levels. Since current interest rates are very low and negative, providing market support to consumers from infinite credit may result in a more severe current account imbalance and a more severe trade deficit, or eventually leading to the growing protection and trade war. In the financial support to the current economy, interest rates cannot be declined to 1.5%, or even a drop to 0% will not help the economy greatly, predicting that the Fed's monetary policy will be of no use.

However, this does not contribute to restoring demand. If people are concerned about the virus that they may lose their job, people will not buy a house or go on vacation. Additionally, American

families have taken too much credit, previously borrowed \$ 4.1 trillion on consumer loans, excluding mortgages (compared to \$ 3.2 trillion in 2008 due to inflation) and debt, which has been constantly increasing. Also, the budget deficits in trillion dollars annually before the COVID-19 outbreak, the Trump administration has been cutting taxes for years, the Fed and Congress and the administration have acted as if the country was in a state of emergency for more than ten years, not just seen during the virus pandemic. The US debt In April 2020 was worth more than \$ 24.47 trillion. Every minute the US government debt increased by \$ 2 million. If we share our current debt by all Americans, every American owes the world average of \$ 50,000. [America is drowning itself and the whole World! The US national debt in 2020 will grow to record sizes in history countries [5] Now, if the US frees its debt, it comes as a result of Trump's threat to condone the Chinese virus outbreak. It is to claim compensation from China, which may be true of the creditor country, and this kind of approach may reduce US debt, but it creates uncertainty for the country that holds the dollar. Therefore, the acceleration of trade expansion and the liberalization of trade with Atlantis poses a danger to future commercial expansion. That is, artificial economic growth is unable to create a positive status for producers and at high risk like the United States which has a large domestic borrowing. A huge increase in public debt (Today's debt to GDP of the US 117%), although the demand for the dollar was very large and thus the US was forced to print additional money Of course, this is a direct way to devalue the dollar. The US is a real debtor of trillions of dollars. Repaying all of its creditors would create serious problems in practice, and the United States could no longer put pressure on it as a major player like the oil market. To this day, it indicates that the United States still has a large trade deficit. The US has invested more than 80 billion dollars in the global economy every month. The world doesn't need this money to buy US exports by definition, this is a deficit. The US bought everything it needed and left 80 billion dollars.

Table 1. Show GDP and proportion of GDP structure for 2019[6]

Countries	GDP		structure %		
	Norminal	PPP	Service	Industry	Agraculture
USA	21.4	21.4	80.6	18.5	0.9
China	14.3	23.4	50.4	41.2	8.4
Russia	1.7	4.2	62.3	33.3	4.4
Germany	3.8	4.7	68.1	31.0	0.9
France	2.7	3.3	78.8	19.5	1.7
Japan	5.1	5.4	70.8	28.1	1.1
India	2.9	9.6	53.9	29.1	17.0

If we remove our share of financial services and other derivatives from GDP and all (virtual) assessments of goodwill and intellectual property, the reality of today in the US is a poor country, and

it is not richer than China, if we use the math that we have learned, that is, if the real manufacturing sector immediately delivers a GDP of 4 billion dollars, today's population of the United States is 320 million, and 40 million are residents, totaling 360 million, divided with the number per capita, compared to China and Russia, the results worth smaller. Multinational capital is looking for new development models for diversification and maximizing profits, while China has declared ASEAN to become its largest trading partner after a 10% drop in trade with the United States and 5% with the European Union. This can be considered as one of the economic recovery efforts, making regional coordination an option to strengthen the recovery phase or reorganize the economy through incentives it creates, and at the same time, the coordinated quarantine limits help realize the effect of the resumption of production in the regional supply chain.

China is building independence from the United States and is building a region of its influence based on digital yuan. China is in a manufacturing-based economic zone, including research and development (R&D) and its military power based on an alliance with Russia. Most importantly, China, a country of more than 1.5 billion people which could be driven to boost domestic consumption. Based on the macroeconomic principle, if roughly 60-70% of GDP is dictated by general consumer spending, it would be an impressive force for self-breathing. However, China remains at economic risk because of three key factors

1. Chinese trading account for foreign transactions adopts the dollar as a reserve tool and a currency account

2. China is a key consumer and export supplier of goods to countries paying in US dollars, which is converted to yuan at a fixed rate

3. Over the past 15 years, China's GDP has increased 12 times and its exports have increased 4.3 times, from 600 billion in 2004 to \$ 2.59 trillion in 2018. It is believed that China's economic expansion has reached the limit of its widespread growth. On top of that, the US is essentially blocking imports of high-value-added Chinese advanced technology.[7]

The current level of economic power poses a trade war with the United States and also increases the risk of a real war quickly for a potential military confrontation. This made China accelerate its strategy to be in a more stable, powerful, and independent position

3.2 Digital Yuan zone replacing the dollar

Trade wars, the COVID-19 epidemic, and US sanctions policies which have been popularized as political and economic tools to manipulate opposition have led the states seeking regional financial adaptation increasingly. The regional financial system will also become a tool for evading, monitoring, gathering information, or blocking international economic flows, threatening the safety and development of many countries. For example, US sanctions have been made through global payment systems such as SWIFT World with the use of the Yuan cryptocurrency. Reaching a full circulation, If consent is obtained from the government of a foreign state in the official widespread

circulation of its territory, fulfilling this goal can be achieved through a combination of two factors.

First, the goal should voluntarily enter the joint-trade area where China will undoubtedly occupy a dominant position in the economy, and its partners will pay great attention to reach a high level of the domestic consumer market that has lost some financial independence.

Second, this area of trade should exclude the presence of other participants in terms of an economic size comparable to that of China, especially the US or the European Union. In this case, the system would be built within that area, with just the essence of the dollar instead of where the Chinese currency would play a role[8]

There is no doubt that shortly the role of money in the region will increase (for example, the Euro, the Yuan, the Ruble) if the US continues to impose sanctions against European companies, China, and Russia, and if China keeps the financial sector very open. It depends on the global capital flow that these states will certainly stall the dollar. The dollar is at the heart of foreign policy while China, Russia, and the EU are knowing that the weakness of the United States is that the US cannot use the cryptocurrency instead of the dollar as the US exports the dollar. The countries own a common economic, commercial, and financial space that is dominated by the common dollar if the US turns away from a different currency. It is inevitable to lose part of the current regulated global financial system, where there is no need to accelerate cryptocurrency as the Fed is, in fact, privately owned. The American state is not on any shareholder list, whose dollar exports are already doing a good job of coordinating their interests

China believes that all U.S. financial power is based on the global SWIFT network, which in recent years has become a tool of political manipulation by Washington, which has been threatening to disconnect Russia and Iran are not able to use this network to contact any country in the form of economic sanctions. Russia has also tried to reduce its dependence on the dollar, which is in line with China's interests. If we look at the numbers, we see that for the first time this year, the dollar's share in Russian-Chinese trade has fallen below half the amount of foreign currency used, reaching **46%** for **50** years ago. The dollar was replaced by **30%** of the euro, as did the Russian ruble and the Chinese yuan, which together accounted for a further **24%**. This is a new record for all three currencies. Additionally, the share of the euro in Russia's exports to the EU has increased from **38%** at the end of **2019** to **43%** in the first quarter of **2020** consistently since the creation of the euro, the dollar's share of the world's central bank reserves has dropped from **70%** to **60%**.

Further, increasingly weaker relations between the United States and Saudi Arabia could undermine the dollar. The main reason the central banks and investors around the world hold the US dollar is because oil is priced in dollars. Saudi Arabia's continued efforts to undermine the U.S. shale industry have spurred a rift between the Washington administration and the future El Riyadh, which is likely to hold back Obama's stand of support for Iran, will reinstate Iran even oil prices will below. The

US will continue to have strong shale production in the future. Who will replace Saudi Arabia? China will likely want the oil price set in yuan in a weaker new world, and fewer dollars may be required. Potential support from Russia and OPEC can be explained by the fact that China is the largest consumer of hydrocarbons. In 2019, China, the world's top gas importer, is a boon for Beijing to supply its energy resources in currency. Even Saudi Arabia, which sees an interest within China, will benefit from adopting a new currency based on the yuan. However, some of the changes to the new system will allow Moscow to speed up the process of reducing the use of the dollar. Japan and China are the largest holders of US government debt of \$ 1,276.2 and \$ 1,061.7 billion, respectively. From this perspective, the stability of the dollar rests in the hands of the central banks of Japan and China. Time will show how events will develop, but the US and Europe have to recognize the emergence of economic integration in Asia and harmonize their policies, taking into account the potential of RCEP.[9] RCEP group collaboration tells us, we found variables for new partnerships with each other, but now cooperation is moving in more banking and finance directions, all of which could be a small start. China wants to move the world economy in its direction. It determines the economy of China's goal to replace the dollar with its currency and building an industrial empire and cooperation with the German industry is at the heart of this strategy.

This is more evident in creating a counterweight to the European dollar. The yuan will increase its share of international settlements. The role of regional currencies will be enhanced by the development of digital technology and the diversification of automated information networks, thereby forcing states to make choices during quarantine, it has strengthened the role of digital technology popular both in the lives of ordinary people in different countries and many corporate activities abroad. Ordering and paying with apps on smartphones has become commonplace for billions of people. The next step is the emergence of a national digital currency. Now, e-wallet money and money for internet payment are loans and debit in bank accounts. It gives the opportunity to provide state electronic money with payment verification systems and allow transactions using software devices, top-up accounts and make purchases without the use of a master bank account, thus making crypto trading secure and more comfortable. Central banks and governments will also have additional opportunities to issue cash in a special circulation that deals with the production of goods and services, not banking. On the other hand, cryptocurrencies will increase economic monetization and, will withdraw some of the funds from the out-of-bank flow of money, where most of the funds allocated to support the economy have already been set aside to be free add to this cryptocurrency, establishing sovereignty as a cost-effective alternative to future payment systems. China plans to initially supply the digital yuan in dollars, and then with gold, whose reserves are steadily increasing. In doing so, China needs \$ 200 billion, potentially giving up America's public debt. Therefore, Beijing will reduce investment from US debt 800 billion to \$ 1 trillion, the funds would be sufficient to serve as an exchange account with the sanctioned country of initiating transactions for North Korea, Iran, Venezuela.[10]

Iran is also less concerned with the impact of sanctions and mitigates the threat of sanctions at both national and corporate levels. Of course, payments using state cryptocurrencies are not free, but the commission will be lower because of the central cryptocurrency issuer which is by the state, and not by the most profitable international corporations at all costs. Payment and money transfer without

intermediaries in the form of banks and payment systems such as Visa, and in the case of China, China UnionPay, Alipay, WeChat Pay, etc., the state was given additional tools to fight the black market and tax evasion. Further enhancements to the digital currency system will allow shortly to switch to cross-border operations that do not require SWIFT and the dollar, creating a faster, cheaper cross-border payment system, transparent and comprehensive. It brings great benefits to citizens and countries around the world, contributing to economic growth, international trade, and global development. China's digital currency can challenge the yuan as a means of empowering governments in the country's financial system and shifting the balance of global economic influences. But it also allows states to keep track of the yuan usage in each budget. China and Russia have already built their payment systems, competing with SWIFT, and the two countries are now looking for opportunities to add joint accounting with their currency pairs. All of this can create serious problems for both the dollar and the United States as a whole. Cryptocurrencies solve the Kremlin's independence from global volatility and problems and eliminate financial deficits to meet national goals. The loss of the dollar's role as an intermediary currency worsens its pricing in raw materials markets and international trade settlements. This will greatly reduce the number of dollar buyers, the future ruble cryptocurrency could also be a safeguard to the country's sovereignty, as Russia has the resources and labor to achieve its goals. The new financial weapons will be very helpful in preventing the economic impact of the attacks by the United States and many states looking to set up new supply chains. Therefore, the global role of the dollar is not solely based on America's export capability and credibility. The fall in the dollar is a double boost for commodities, not just most of the items priced in dollars, but it's also because, at the time the dollar weakens, it tends to profit faster because it is linked to the geopolitical order that it has created.

3.3.RCEP is divided by China

The fragmentation of global and regional supply chains is one of the key components of the post-epidemic economic landscape. It opens up opportunities for new members of the alliance. Alliances and supply chains across all sectors of the economy and in all products and regions limit the coverage of the supply chain along national borders. It may be doomed to fail as it threatens to undermine the ability of domestic manufacturers to integrate into the global supply chain. The tendency is more flexible with competitive advantage than nationality networks. The international spatial closeness makes the companies operating in the same industry or corporate departments can save and reduce production costs as well as transaction costs. Spatial factors include quantitative dimensions in terms of distance and transportation costs as key resources for economic growth and the well-being of local populations when integrating foreign economic activities and regional integration[11]. We are seeing the world moving into many major currency areas when there are no clear leaders of all nations. If their zones of influence can be established to create an economic group in the modern state of regional competition, it is necessary to create a single market or draw such resources from neighbors as oil, gas, forest, metal, water, and so on. This may come with an independent economy.

China realized it was unlikely to be an empire to rule the sea, so it sought to expand its influence in Eurasia and therefore it had no choice but to reach an agreement with Russia, where Russia has the world's most competitive army at present. If supplemented by an army that can protect in modern conditions, this means the availability of the affordable supply of nuclear weapons and means of delivery to the "allies" as well as air defense systems, navy, tanks, artillery, special services, etc. This is the independence of power, the ability to carry on independent policies. (both territorially and economically, and the ability to elect a group leader by decisions of the residents of the top cluster countries, not by a stronger "alliance" decision.)

If the internal market of its population is large enough, more than half the GDP and the share of GDP from the global market together exceeds 15%, it will be possible to create a new commercial economy segment by purchasing products that are built from their cluster. Built-up with the availability of access to international markets (cereals and other products market, energy market to high-tech product market, including weapons) availability of trained, knowledgeable and committed leaders of the cluster, aimed at the development and prosperity of Cluster, that is, a leader and a team are required. If the above conditions are met, it will be possible to use technological leadership to create their trading zones in the region and then create their currency zones. The process has changed, it will be accompanied by strong shocks that do not yet know the outcome. However, China has begun to divide and redline its assets to indicate the territory of the new subdivisions and its own raw material labor resources, under the consensus of Japan, South Korea, Australia, and ASEAN. China does not show any responsibility for international security like the United States or Russia. In contrast, China does it for its benefit and it is China's foreign policy that does not focus on resources or use a lot of resources. The interests of domestic politics are secondary. At the same time, China's initial goal, OBOR, has envisioned the formation of a single logistics, finance, and economic space that will simplify the transport between China's production and the world market for fuels, raw materials, and food. The initial concept formulated for the development of a new inland logistics infrastructure. Its main aim is to create conditions for accelerating regional industrial development in the northwest of the country. The construction of the China-Europe main railway has facilitated the export and sale of products produced there, which had previously had to be shipped to Chinese ports, which significantly increased its costs due to the shipping costs and the Pentagon's anaconda strategy. Also, investment in the development of transportation areas in line with China's long-term infrastructure investment has become a massive source of interest that can serve as a vital source of income for the Chinese economy for decades. It provides opportunities to take over emerging local businesses around new infrastructure to generate additional profits instead of buying US bonds. The development of new markets along this trade route guarantees China safe access to resources and makes the yuan a reserve currency shortly. Cryptocurrencies will completely replace non-cash payment forms as they are much more convenient. Digital yuan payments are incomparably faster than non-cash payments. Cashless payments can be processed within hours or days while cryptocurrency payments take only a few seconds. Any payment made on the blockchain makes it very easy to verify the action. Verifying payments is as simple and easy as possible. This transparency will benefit the parties. Thus, China is going through the ages, and what will these innovations be like to be successful? We'll find out soon. Even though the process takes

time. The yuan will eventually become one of the world's reserve currencies. This will happen gradually over a few decades as the use of international accounts in the yuan develops and there is an open borrowing market and understand that the participating countries support this initiative for different reasons specified in the beginning. Regional states want to strengthen the coordination of development policies with China, increase not only infrastructure connectivity just with China, but also with other countries as well, achieving a free combination of trade and finance. China does not offer political integration, but economic integration based on trade interests.

The Chinese incorporation model, derived from the OBOR program, is characterized by "umbrellas" when Chinese investments transfer industrial capacity to participating countries, which will act as a guarantee of their loyalty. Following the Chinese globalization style and many major industries such as Chinese vulcanization, it has achieved overwhelming success in its ability to compete with the success of the current scale, cost of production, and production volume. Chinese products are always cheaper, which in the long run, it will accelerate the destruction of rivals in different countries, efforts to expand infrastructure networks and increase trade to countries, allowing China to publish its standards. Thus, the strategic survival of the economy depends on the government's ability to form an automated closed economic cluster that depends on both general exports and imports of goods. Closed economic clusters may have contributed to the success of diversification in the manufacturing sector, the highest segment of the national economy, and a significant increase in the technology pyramid. China has been keen on the experience based on import substitutes and tremendous efforts to have a domestic consumer market. To achieve this, through the structural analysis of consumption, especially for medium-sized and high-tech goods, it is necessary to build a production pyramid based on the "product-unit and block-base-element" model with a complete set of relationships.[12] The main operating mechanism of global decay in the currency zone is to reduce consumption that cannot be maintained at levels significantly higher than the real income of the population. As a result, the level of separation of work decreases. This, in turn, would reduce the added value generated in the economy, which would render it ineffective in maintaining the global infrastructure of the global division of jobs. Today, China, via Huawei, is leading the way in developing 5G wireless technology that will revolutionize the economy, demanding replacement standards in areas ranging from transportation to the Internet of Things and robotics, although, over the past 5-10 years, China's standards were lower than America and Europe.[13]

China shall harness the data and structure of the world economy linking to its leadership in networking and innovation. The effects of these epidemics are exacerbated by the negative impact of the crisis on demand and the sharp decline in the GDP of the largest economies. As a result, the global gravitational pull in the relationship between the world economy weakens. Regional integration is a force that may at least have countered some of these negative trends, which is carried out through coordination mechanisms, simulating development and coordinated actions that ensure the consistency of anti-crisis measures, makes regional systems more resilient to vibrations from external. The trade and technology war and the start of a new cold war between the US and China are forcing China to reduce its reliance on the US market and diversify its activities to support Asian and African markets. If

China's economy and financial sector can meet current challenges. The yuan will become a full-fledged regional currency, and it will also likely create a debt settlement system, leading to the inevitable weakening of the dollar zone in the world's foreign exchange reserves, and world trading due to the strong Asian status. The Chinese yuan and the Japanese yen will be pivotal to the stability of the zone's currency system in the new trade zone. The stability of the national currencies of China and Japan is mainly determined by their share of these countries in the world economy, \$ 14.4 trillion of Chinese GDP and \$ 5.8 trillion of GDP of Japan. The share of these countries together with South Korea (\$ 1.6 trillion) at \$ 21.8 trillion would exceed the US share of GDP (\$ 21.4 trillion) in the world economy [9]. International market trade is conducted without the participation of dollars. The dollar will certainly gradually diminish its role as an intermediary in exchange for domestic central bank transactions and reserves. The yuan and the yen can also be used in foreign accounts for trading in place of the dollar. Many countries are ready to work with China to liberalize trade and China's interests. China, as an economically strong state, is making good use of free trade, as the new agreement eliminates tariffs on large commodities (more than 92%) and simplifies customs procedures for all countries.

The conditions of global economic contraction and their differences from past economic crises have made the central states of the world start to create new rules of their own or the state of lawlessness. The concept and execution are seen in November 2020. China has re-divided the international political economy itself and the others are still in a state of lawlessness as each of them cannot have the main host, a result of which the United States is also unclear. Let's take a look at the trends of the new region dividing the world according to the new economic landscape, China showing that it is undergoing massive changes in terms of the global economy and geopolitics. The new production zones are to be defined by central states and other states that share in the new division of labor to maintain their positions with less negative impact. End of the epidemic and the economic crisis of the US and Europe. The new center of power is expected to be the RCEP group. China will strengthen its partner states. This is a challenge in which the old power could no longer carry its burden. If we looked at solutions as from the year 2009, the world has entered a phase where it is inevitable that it will change the cycle of the century for the capital accumulation system. The model is based on market expansion by making it a global economy, increasing consumption through lending, and increasing debt burden until 2020. Now it is no longer possible to expand the markets and there is no place to increase its debt burden, as well. It was a helpless situation. This is just a change in the economic model, with each technological change taking place, and very quickly. A shift to a new center of capital accumulation from an open market environment has led to a very concentrated production capacity. In the past, China has a 54% share of global production. China has been struggling for global industrial domination, especially in the major high-tech sectors, for example, China currently accounts for 50% of the world's steel, 70% for aluminum production, 90% for civilian drone production, and 45% for shipbuilding products. Within 2022, China and Taiwan will control 70% of the world's integrated circuit capacity, including every state of the art that is important to the digital economy, modern weapons systems, aerospace, artificial intelligence, robot.[14]

This is a law of geoeconomics that we cannot afford to deny, so we see a movement towards the major currency areas. In nature, China plays an important role, followed by the euro, without the dominant currency, can become another currency area. The transformation process is accompanied by strong shocks. Dividing the world in its currency will ultimately determine its influence and currency zone, which will be a painful and long process. Right now, it's not clear what this will be, given the number of events related to the uncertainty known as the Black Swan. Dividing the world into local monetary zones by which the currencies of the leaders of each of these zones play an important role, possibly the US, China, Russia, and the European Union. What came to be very clear on November 17, 2020, when the creation of the world's largest free trade area in Asia under the auspices of China was announced. It can be considered true that China has established its financial influence and is a new administrative region, not the traditional meaning of taking up the territory and using the law to execute its administration, but it is about dividing work under orders. The technology of the host or owner of the protocol in which each state has a level of self-improvement, may cause some states to lose their sovereignty from technological dependencies. Regarding the exchange area, if it is large enough, it would make the partner considerably influence the economic and political decisions (potentiall losing sovereignty)

The countries that signed the agreement consist of one-third of the world's population and one-third of the world economy. Japan and Australia, longtime allies of the United States, are also interested. This is the unity in the region, taken over by China not only in economics but also in politics. While the United States has had domestic disputes, It influences on the world stage rapidly. China leverages it to lead the world's largest trade unions, a regional economic partner that covers about a third of the \$ 28 trillion global economies. The Alliance's mission is to fight against tariffs and trade barriers. The new trade unions will push the US out of the world economic leadership. This is the largest trade deal in history and is very important for China, giving China greater confidence in international relations. The agreement deals with the economy, politics, technology. Trade unions have become a symbol of the new era we are seeing in the COVID-19 era. Beijing is expected to expand its trade coverage this year in place of the US market. Beijing, as a practitioner, has to admit that China has carefully studied many years of European experience and figured out how to use all the goodness of European integration ideas for the benefit of Beijing. After China succeeded in concentrating nearly 60% of the world's total industrial production, it gained an advantage on the other and it became a thorn on its own. Produced goods are only half the battle, but it is extremely important to find out who to sell them all to make a profit, it turns out that the basis of the consumer market is the middle class, which is rare in China even though China suffers. The results of 4-5-year plans have already followed. According to the study of the Chinese middle class and the formation of a new consumer class in the country, as the Chinese increase in purchasing power, the needs and preferences of the Chinese people will have a significant impact on the global economy. China's total working-age population is 770.4 million, the most important in the world, with only 11% coming from the middle class, while the annual average salary in China in 2014 was \$ 8,700, which of the Chinese middle class is \$ 11,700. At the same time, about half of China's working-age population is agricultural workers, their annual salary is \$ 2,000. China's middle class will grow exponentially,

providing huge opportunities for the development of entertainment, technology, online commerce, and other sectors. [15]At the moment, the number of the middle class in China is estimated at 160-180 million, another 50 million may be in other Southeast Asian countries that actively trade with China. While the market capacity in the US is driven by 200-220 million consumers and 300 million in Europe. Factories in China have expanded, modernized, and improved, from producing low-quality, low-cost waste, and beautiful packaging to producing products that compete with the best Western brands for the equal quality. However, the number of good middle class in the world's top markets in America and Europe began to decline. There is only in the US 48%, and in Europe, 43% within 2030 the average level has a 35% chance of dropping. [16]

Chinese manufactured goods gradually have no place to sell. China makes billions and can no longer compete with its Asian neighbors with cheap labor and low production costs compared to Vietnam or Bangladesh. China seeks to retain its overseas paying customers by providing quality at affordable prices. Beijing faces a capitalism issue under a free-market model that needs endless growth based on its competitiveness to faster growth as long as there is room for expansion. The scale-up process did not suffer from sales problems, but when sales ended and then began to decline, the inevitable phase of market distribution resulted at an end to a trade war if it was the US.

China is a central state that has been using low wages as a competitive advantage to control global production, while it uses its revenues to acquire strategic assets and increase levels in global supply chains. Automation and robots have transformed global supply chains. Manufacturing is returning to developed countries with more developed infrastructure. The return to production occurs in countries with high levels of robotics as the technology is more competitive compared to countries with lower labor costs such as Bangladesh and Vietnam. The new industrial revolution brought a change to new globalization, which was accompanied by the simplicity of the supply chain and the growth of individual state sovereignty through lower transportation costs, adherence to free-market principles, and a competitive advantage that is driven in current conditions. Logically, China should halt growth, but who can guarantee that no witty rivals will expand its economy by absorbing other adversaries and will be able to overtake China? the fight against Chinese partners like Asians is the box of hearts at this time, ASEAN could become the world's fourth-largest economy by the end of this decade. The region's gross mass in 2019 amounted to \$ 2.57 trillion, which could help China relax from the trade war.

However, the essence of Asians is the zone in which China wants to control low-cost labor and capital resources, and is more on the manufacturing sector than any other regions, and there is a problem of international political instability. If anyone holds this geopolitical position, it will be easy to come up with their ambitious plans as a central state. The size of the domestic middle class alone cannot be dominated but must have the availability of resources, the availability of marketability, and physical output. High-performance production systems / physical resources and distribution markets. Even with a small population, it offers stability and development opportunities that are many times better than absorbing smaller resources from the lower class.

As reported in 2020, trade and investment between China and ASEAN has surpassed the European Union to become China's largest trading partner in the first eight months of 2020 with a total trade volume of \$ 416.6 billion. 3.8% growth rate year-on-year, however, most of the irregularities stem from a reduction in demand for European imports and a multi-year trade conflict with the United States. The EU is likely to return to being China's biggest trading partner this year. China aims to create a good middle class in the country of at least 200-300 million people and from 400 to 600 million outside the country but in the production zone of the "OBOR" project. Beijing has a regulated economic base completely and firmly for the formation of the middle class 500-600 million people and the 120-150 million middle class left in Europe and the United States by the middle of this century have forgotten.[17] China currently has been facing two challenges. First of all, the western middle class is rapidly becoming poor and smaller. Second, 10 years earlier than anticipated, the US launched a severe trade war, completely shutting down access to Chinese products to the domestic consumer market. A complete ban on imports from China has not yet been announced, but there is little time for prohibited trade operations. Both reasons Beijing brought plans at the turn of the century. It was decided to establish its large middle class, made up of at least 300 million people directly in China and at least 400 million in Southeast Asia, the Middle East, and the Asia-Pacific region within the framework of the OBOR program. [18] The RCEP is the only large region with a population of around 800 million and has the labor potential that is likely to be able to train as a specialist. A fairly wide range of activities, from working in the simplest industries to the most complex of modern industries, they do everything there from textiles to smartphones. China and the US have been fighting for these human resources. Each central state has its ideas. China operates an economy bribing money with investment, while the US is selling weapons and democratic values. China is becoming more and more automated robots, and how are global companies making profits? What kind of labor do you use? So, the battle right now is not as in the Middle East as it did in the past, but rather in Southeast Asia who straddles the region and deserves added value. After that, the economy within the cluster can then be transferred to other principles of operation through all planning, similar to the state planning board with state procurement bodies and almost total growth (the new empire), which the scale will be determined by the strategically reviewed goals of the next five-year plan. China will not be able to cope with the integration of the RCEP, it may be difficult to say today. Could a new state over other nations arise? According to the objectives of the long-term economic and social processes are inevitable. The formation of the RCEP was not required to establish political and administrative bodies above the national level or to create a new international currency like the euro. By simply setting up a common market, Beijing will ensure it becomes a monopoly center that dictates rules and rhythms and reduces demand for the European and American consumer markets. The yuan copes perfectly with this task in proportion to the size of the economy of the participants.

4. Discussion and Conclusion. The divided world, or its economic clusters in the COVID-19 era, is different in that it emphasizes the importance of interaction between regional states based on development, production, and deep division of labor with inputs and outputs. Strategic decision-making

capacity gradually shifted towards the regional level. It has shifted the view of space utilization from political stability to trade and control of space between regional networks, depending on the regional influence of the creation of its projects in the country or region, which transformed the new physical areas of states. Logistics, transportation, and military security are the main factors that can inhibit the expansion of the central state. If you observe the area of the battle here, it will be mainly on the Rimland, which is the edge of the area between coast from coast to coast. This means that coastal-to-sea logistics is still important and projects taking place on the continent are without combat. At the same time, the driving force behind trade in a competitive environment and the similarity of inputs is the profit gained by countries and the safety of the commercial area as a result of economies of scale and production and regional supply chain replacement.

The global division of the new trade zone comes from an independent currency financial instrument based on a production zone that can define its closed industrial cluster, can diversify the supply chain to its members, and promote trade free. The central state, in defining a new free trade area or geo-economic area, needs to be used for geopolitical reasons. In other words, China knew that it could not be a marine owner and had a high cost, so it turned the land into a landowner, forcing China inevitably to cooperate with Russia on the OBOR project that wanted to shorten the transit time, and security against the US threats through a program to reduce dependence on the US market, investment and return on interest in infrastructure will bring great value. Importantly, China will become the planner of production allocation, resource distribution in a self-guided supply chain, replacing the United States based on labor, natural resources, and a sufficient amount of the middle class to create a consumption market in its production zones.

Acknowledgement

This research was supported by Sawasdeethai Foundation (No.01/2562)

References

- [1] “Bloomberg forecast: dollar will collapse in 2021,” *fraza.com*, Jun. 14, 2020 [Online]. Available: <https://fraza.com/stenograms/290898-prognoz-bloomberg-dollar-ruhnet-v-2021-godu-> [Accessed Aug. 30, 2020]
- [2] Dimitriy Rodionov, “Who will bury the dollar .The collapse of the American currency is already predicted in the USA,” *svpressa.ru*, Jun. 15, 2020 [Online]. Available: <https://svpressa.ru/economy/article/268140/> [Accessed Aug. 30, 2020]
- [3] “Dollar weakness in 2021 will set the stage for many asset growth,” *www.profinance.ru*, Dec. 23, 2020 [Online]. Available: https://yandex.ru/turbo/profinance.ru/s/news/2020/12/23/c0gx-slabost-dollar-v-2021-godu-zalozhit-osnovu-dlya-rosta-mnogikhaktivov.html?promo=navbar&utm_referrer=https%3A%2F%2Fzen.yandex.com. [Accessed Dec. 27, 2020]
- [4] “Global market prospects for 2021,” *Investment company “Birzhevik”*, Jan. 19, 2021 [Online]. Available: <https://zen.yandex.ru/media/birzhevik/perspektivy-mirovogo-rynka-na-2021-god-6006c6c594dcdb4ea678d76a> [Accessed: Jan. 23, 2021]

- [5] Online.Available:<https://zen.yandex.by/media/namzes1/amerika-topit-sebia-i-ves-mir-gosdolg-ssha-v-2020-godu-vyrastet-do-rekordnyh-razmerov-za-vsiu-istoriiu-strany-5e9c18de2ac69319dfc64599>[Accessed May.25,2020]
- [6] “The share of industry and services in the economies of Russia, the USA and China,” Notes of Alexander Villenovich, Jul.14, 2021 [Online].Available: https://zen.yandex.ru/media/show_me_world/dolia-promyshlennosti-i-uslug-v-ekonomike-rossii-ssha-i-kitaia-5f687299b142594c5389e02e[Accessed Nov.12,2020]
- [7] “Prospects for Russian-Chinese relations in the context of Chinese integration projects,” *RUSSTRAT*, Nov.24,2020 [Online].Available:<https://3mv.ru/158593-perspektivy-otnoshenij-rf-i-knr-v-kontekste-integracionnyh-proektov.html>[Accessed Dec.28,2020]
- [8] “Cryptoyuan: what China came up with to hit the US dollar. Part two ,” *RUSSTRAT Institute*, Dec.25,2020[Online].Available:<https://zen.yandex.ru/media/russtrat/kriptoian-chto-pridumal-kitai-dlia-udara-po-dollaru-ssha-chast-vtoraia-5fe546eb8380f70f48735e50>[Accessed Dec.28,2020]
- [9] Berlin Irishev, “Will the center of the world economy move to Southeast Asia?,” Nov.11,2020 [Online].Available:<https://kapital.kz/finance/91472/peremestit-sya-li-tsentr-mirovoy-ekonomiki-v-yugo-vostochnuyu-aziyu.html>[Accessed Dec.28,2020]
- [10] “Belousov implements the best practice of state capitalism in China,” *.9111.ru*, Nov.20,2020[Online].Available:<https://www.9111.ru/questions/7777777771091846/> [Accessed Dec.23,2020]
- [11]. G.A. Khmeleva and R.V Fedorenko , “Modern scientific approaches to development of integration processes at the regional,” *Journal of international economic affairs*, vol.9no.3,pp.1643-1654, (July-September)2019[Online].Available:<https://1economic.ru/lib/40851>[Accessed Dec.23,2020]
- [12]. “The strategic survival of the Russian economy will ensure the creation of a closed,” *RUSSTRAT Institute*, Nov.2,2020[Online].Available:<https://zen.yandex.ru/media/russtrat/strategicheskoe-vyjivanie-rossiiskoi-ekonomiki-obespechit-sozdanie-zakrytogo-klastera-5f9fa45fb09e797cebbd07de>[Accessed Nov.17,2020]
- [13]. Dmitry Mazorenko, “How China is establishing a new economic order,” *vlast.kz*, Sep.2,2020[Online].Available:<https://vlast.kz/jekonomika/41506-kak-kitaj-ustanavlivaet-novyy-ekonomiceskij-poradok.html>[Accessed Nov.17,2020]
- [14]. “Trump was the first to realize the scale of the Chinese threat - report of the US Department of State,” *Eur Asia Dially*, Nov.20,2020 [Online].Available: <https://eadaily.com/ru/news/2020/11/20/tramp-byl-pervym-kto-osoznal-masshtab-kitayskoy-ugrozy-doklad-gosdepa-ssha>[Accessed Dec.21,2020]
- [15]. Yana Rozhdestvenskaya, “Chinese middle class is clearly in the minority .But his requests are growing,” *kommersant*, Mar.12,2016 [Online].Available: <https://www.kommersant.ru/doc/2935703>[Accessed Dec.21,2020]
- [16]. Alexander Zapolskis, “Goodbye America : the Chinese version of the European Union,”

regnum.ru, Nov. 23, 2020 [Online]. Available: <https://regnum.ru/news/economy/3121936.html> [Accessed Dec. 21, 2020]

[17]. "Prospects for Russian-Chinese relations in the context of Chinese integration projects," *RUSSTRAT Institute*, Nov. 24, 2020 [Online]. Available: <https://3mv.ru/158593-perspektivy-otnoshenij-rf-i-knr-v-kontekste-integracionnyh-proektov.html> [Accessed Dec. 28, 2020]

[18]. "A middle class is forming in China," *news-front.info*, Jun. 17, 2020 [Online]. Available: <https://news-front.info/2020/06/17/v-kitae-formiruetsya-srednij-klass/> [Accessed Nov. 17, 2020]

Monofunctional city and export in Ukraine

Assistant Professor Dr.Ivan Savchuk

ivansavchuk@yahoo.com

The National Defence University of Ukraine named after Ivan Cherniakhovskiy (Kyiv, Ukraine)

ABSTRACT

Monofunctional cities of Ukraine were founded close to the large industrial enterprises. The development of such cities in the neoliberal economy directly depends on the conjuncture of the world commodity markets. In this article, specific forms of such dependence are analyzed. The following groups of monofunctional cities are the centers of the mining industry or heavy industry enterprises, satellite towns of nuclear power plants as well as port cities. The border towns, which have become centers for assembly plants, are mentioned separately. With the exception of satellite cities of nuclear power plants, the rest of them have either population decline or its number is relatively stable. Sharp geopolitical changes affected the development of all cities in Ukraine. This is most pronounced in port cities. Only in **2018** the growth of cargo turnover resumed. Metropolises also acquired the features of monofunctional cities. Therefore, WE raise the question of the advisability of separate closed urban areas in large cities as monofunctional cities. This reveals the need to identify their clear boundaries and criteria. Indicative in this matter is the capital of Ukraine – Kyiv. In the structure of its industrial production, since **2012**, the leading activities are the production of electricity, heat, and cooling. However, this does not mean that the largest city in the country has become a center of energy production. Rather, it is a manifestation of the post-industrial stage of the cities development in Ukraine.

KEYWORDS: Ukraine, Monofunctional city, Export, Kryvyi Rih, Yuzhnyi, Varash.

Received: 9/01/2021

Revised : 20/01/2021

Accepted: 28/01/2021

1.Introduction. Theoretical background of the monofunctional cities included in the question of spatial dimension of industrial development. Very little scientific literature touches the problems of monofunctional cities and their types. Ultimate publication is [1]. S. Suwan-achariya analyzed the question of economical-geographical location of the cities in Thailand [2]. This article analyzes reality situation of monofunctional cities in Ukraine. Such cities in Ukraine were founded close to the large industrial enterprises [4]. They mainly are the places where workers of large industrial enterprises and seaports live with their families. The development of such cities in the neoliberal economy directly depends on the conjuncture of the world commodity markets. In this article, specific forms of such dependence are analyzed. The following groups of monofunctional cities are centers of very different types of industry [1].

2.Proposed Techniques and Algorithms. Ukrainian monofunctional cities are included: centers of the extraction industry or heavy industry enterprises, satellite towns of nuclear power plants as well as port cities [3, 4]. The border towns, which have become centers for assembly plants, are mentioned separately. With the exception of satellite cities of nuclear power plants, the rest of the cities have either population decline or its number is relatively stable. Sharp geopolitical changes in Ukraine have left their mark on the development of all cities. This is most pronounced in port cities. Abrupt changes in the volume of cargo transshipment by commercial ports of Ukraine lead to irregularity in the work of ports. Only in 2018 the growth of cargo turnover resumed. Metropolises also acquired the features of monofunctional cities. Therefore, the author raises the question of the advisability of separate closed urban areas in large cities as monofunctional cities.

3.Experimental Results. In the conditions of successful economic development, a monofunctional city is often considered to be ideal industrial city, when in fact the development of the city depends on the state of one large enterprise. Some of these enterprises are huge in terms of investment and output, as well as of number of employees. For example, the largest ferrous metallurgy enterprise in Ukraine, Arcelor Mittal Kryvyi Rih PJSC, holds 3% of the country's GDP and has almost 34,000 employees¹. By these numbers, a company itself is a small-size city! Its balance includes not only production facilities and sales network, but also residential buildings in two districts of Kryvyi Rih, social infrastructure facilities not only in this city, but also in other regions of Ukraine (sports grounds and resorts, spa-centres, etc.). Arcelor Mittal not only affects the development of this city with a population of over 660,000 inhabitants and ferrous metallurgy of Ukraine (over ¼ of all products). They largely determine the state part in the international labor division, because by the volume of export (almost 1.7 billion USD per year) it is the leading company in the country. At the same time, more than ¾ of the total output of the enterprise was used. We can say that open-hearth ferrous metallurgy is an exception in the world and today such giant enterprises are an exception too. Are there such contemporary cities? Of course, for example,

¹ Official report of the company [5].

satellite cities of nuclear power plants in Ukraine (Enerhodar, Varash, Netishyn and Yuzhnoukrainsk),

where life depends on the operation of such enterprises. No power plant – no city with a population of at least **20,000** inhabitants.

All satellite cities of nuclear power plants in Ukraine are among the leaders in terms of population growth in the country against the background of long-term depopulation. For example, in Varash (satellite city of Rivnenska NPP) the population in the period between **1989** and **2012** has more than doubled and now is **41,300** people [6]. This is mainly due to high wages and well-developed social sphere (by Ukrainian standards). Also, these monofunctional small towns due to their “youth” have more favorable age structure of the population than in the country as a whole. All of them were founded in the **1970’s** and **1980’s** within the framework of the Soviet program for the development of nuclear energy. One of the reasons for building nuclear power plants in Ukraine was the intention to sell electricity to a number of European countries, which continues today. The youngest of these cities – Slavutych (**1986**) – in the conditions of independent Ukraine took advantage of the special economic zone (**1999-2004**) for its fast development. This has allowed it to attract significant foreign investment and create a number of new, non-nuclear, export-oriented industries. **30.6** million USD foreign investments were attracted to create new jobs in the city.

Mining cities remain a classic example of a monofunctional city spread all over the world. They exist as long as the extraction of the corresponding mineral continues. And so today, for most developed countries, these cities are places of concentration of the main socio-economic problems, such as reconstruction of old industrial regions. At the same time, industrial specialization is not always determines the emergence of a monofunctional city. For example, on iron ore deposits mines were built for its extraction in Kryvyi Rih, to which ferrous metallurgy enterprises were eventually added, which process it. To ensure the employment of the female part of the population in this city, food and light industry enterprises were opened, later specialized machine-building enterprises, creating machines and equipment for the mining and metallurgical industries. Accordingly, the service enterprises of the social sphere also developed. Thus, the employment structure of the city was gradually diversified. At the same time, population growth led to the need to create separate enterprises of other industries necessary for the functioning of medium and later large cities.

The location of the city also contributes to multifunctionality. Exit to the sea allows to create the manufacturing industry on imported raw materials, and it causes development of specialized port-industrial complexes (for example, the Dnieper-Bug seaport in Mykolaiv is a component of such complex on processing of bauxite to aluminium at the largest such enterprise in Europe). Initially, the port industry was dominated by industries for processing exotic overseas products (for example, tea-packing factory in Odesa) and enterprises that worked directly to service maritime shipping (shipbuilding enterprises of Mykolaiv). Over time, there have been complexes for processing imported mass cargo (for example, the metallurgical complex ‘Italcider IV’ in Taranto), which are not necessarily imported by sea, but are supplied from the hinterland to the seaport for export. This is clearly seen in the example of Europe’s largest port-industrial export-specialized chemical production on the Odessa port plant, which laid the world’s longest ammonia pipeline Tolyatti-Horlivka-Odesa in the **1970’s** under a trade agreement for

the supply to the United States of its main products – ammonia and urea. The emergence of a new

large enterprise changes the building and social structure of the city due to an increase in the share of workers.

Changes in cargo transportation have significant impact on the development of the port city. It is one thing to unload a supertanker, and different to unload a fishing flotilla. The increase in the volume of bulk cargo transportation by vessels and the transition to containerized cargo transportation by container vessels led to radical changes in the structure of the port, the number of employment in the port economy and determined radically new requirements for port location and seabed depth to access it. This has significant impact on the structure of employment and, consequently, on the functions of the city. New requirements for port infrastructure and cargo space have led to the increase in the number of mono-specialized port cities (for example, the city of Yuzhne next to the trade port Pivdennyi). In the largest port cities of the world the need for separate specialized harbors and port points/terminals has emerged, around which the relevant industrial enterprises are formed, working on imported raw materials (port-industrial complex). At the same time, there is a transfer of the main trading port from the old place to the new one, which is located on the outskirts or at a significant distance from the city. This is largely due to the fact that in the city itself there are no free areas in the urban area adjacent to the old port, necessary for its proper functioning.

Different goods require different storage conditions, unloading the ships and loading/transfer by land vehicles, and this directly affects the development of the harbour part of the city, the development and operation of production and transport infrastructure and causes changes in the employment structure. Thus, the diversification of the commodity structure of transportation through the sea trade port leads to an increase in the area and population of the city, the emergence of clearly localized distinct planning parts. As the population grows, so does the number of functions performed by the city.

In most cases, the largest cities have the most complex functional structure. Big city means great opportunities. The concentration of population in them creates the effects of agglomeration and multiplication, which lead to the development of several types of industrial production. They also operate, under the influence of guaranteed significant demand, enterprises of the jewelry, tobacco and alcohol industries, producing the most popular types of relevant products. For example, companies in all these industries operate in Kyiv, but they do not produce exclusive products in the relevant industry. One of the features of this type of industrial cities is fairly significant share of those employed in the machine-building and metalworking industries, as well as the presence of a fairly developed printing, light and food industries.

The urban economy of a large city requires a significant amount of technical means, used in all spheres from water supply to public transport. This certainly necessitates not only the presence of a significant number of repair and service enterprises of machine-building profile, but also the concentration of relevant manufacturers.

Significant concentration of the population forces the city authorities to create an extensive network of technical infrastructure for water supply and sewerage, fuel and electricity supply system for

domestic use. This leads to the emergence of quite large energy companies in the big city and raises the question of what is primary – the need of the population or industry for the relevant goods, i.e. whether the relevant industries are city-determining or city-serving? Can energy be considered a branch of

specialization of Kyiv, which has the most powerful Cogeneration heat and power (CHP) plant #5 in Ukraine (700 MW [7]) and the third largest in the country CHP plant #6 (500 MW [8])? The presence of a significant number of industrial enterprises determines their spatial differentiation, which is caused by the requirements of public safety, production specialization and cooperation (agglomeration effect), and determines the formation of separated industrial zones.

Large cities are characterized by the presence of not one industrial and working area, but several. Instead of a simple sectoral model, specific to monofunctional cities, a large city is not so easy to divide into districts by social classes. Even a business center in such a city may not be the only one and it is not necessarily coincide with the administrative center. In fact, the larger the city is, the more likely it is to have not one but several business centers that form the socio-functional structure of the city around themselves, which can be divided into different parts.

In a large city, there may be different forms of spatial organization in different parts of it. For example, around the Darnytsia Carriage Repair Factory (DVRZ) in the 1930's a separate settlement of Darnytske depot (later DVRZ) was built for its employees, which, before the mass housing construction of the left bank of Kyiv, was actually a separate monofunctional city. Only from the administrative point of view it was a part of the capital of Ukraine, because the connection with the rest of the city was only by one tram line, opened in 1936 [9]. The relevant functional-territorial units in Donetsk, which was created on the basis of former working-class settlements at coal mines and various factories, stand out even more clearly. The situation in this city is complicated by the fact that it is located in the middle of the urbanized district of Central Donbass and is part of the bicentric Donetsk-Makiivka agglomeration. The continuous urban development is divided into parts by heaps, railway lines, small riparian forests, ravine and beam system, as well as local water bodies. Such complexity in the development of a large city in an urban agglomeration, formed under the direct influence of industrialization, determines the manifestation of center-periphery relations at different levels of geographical analysis.

Aside is the type of industrial city, where employment at an industrial enterprise is seasonal. Such cities mainly arise in the region, where they produce a surplus of relevant agricultural products, which are processed at the enterprises of this city (for example, the formation of cities on the basis of sugar factories). Here the peasants are only a certain period, while free from work in the field, are the workers and therefore there is no need to create a separate working quarter. For them, working in such a plant is an additional part-time job when there is little or no agricultural work.

The city base is different and largely due to the location of minerals, economic and geographical location of the city, its place in the current settlements system, the country's participation in international trade relations. It is clear that over time, the functions of the city change and are significantly influenced by foreign and domestic political processes in the country, its economic development and ties close with the outside world. Some cities use these changes, others do not, and therefore the heyday of different cities is different and it is associated with different functions.

4.Discussion and Conclusion. Ukraine is open to the outer world and has the most developed border and coastal areas through which contacts with other countries take place. For example, the need for foreign trade has led to the creation of a network of port cities in southern Ukraine (e.g. Odesa), which

have much higher level of economic development than cities in the deep steppe regions (for example, Voznesensk). These cities changed their function in the country largely under the influence of the needs of foreign markets and relevant public policies. This is most pronounced in port cities. Abrupt changes in the volume of cargo transshipment by commercial ports of Ukraine lead to irregularity in the work of ports. Only in 2018 the growth of cargo turnover resumed. Metropolises also acquired the features of monofunctional cities. Therefore, the author raises the question of the advisability of separate closed urban areas in large cities as monofunctional cities. This reveals the issues of identifying their boundaries and criteria. Indicative in this matter is the capital of Ukraine – Kyiv. In the structure of its industrial production, since 2012, the leading activity is the production of electricity, heat, and cooling. However, this does not mean that the largest city in the country has become a center of energy production. Rather, it is a manifestation of the post-industrial stage of the city's development.

References

- [1] M.Gunko, et.al., "Exploring agency of change in small industrial towns through urban renewal initiatives," *Geografiska Annaler: Series B, 2Human Geography*, 2021
DOI: 10.1080/04353684.2020.1868947
- [2] S.Suwan-achariya , "Location of Economic Geography and Development of the Southern Border Provinces, " *National Interest* ,no.1, pp. 21-38,2020
- 3] I.Savchuk , "Importance of the export in iron industry development in Ukraine ," (In Ukrainian) ,*science notes of Vinnitsa State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky. Series: Geography*,no.23, pp. 67-72,2011
- [4] I Savchuk, "Classification of international functions of the cities) ," (In Ukrainian), *Scientific chronology of NPU named after M. P. Dragomanov. Series 4: Geographic and Contemporary*,no.20,pp. 19-24,2014,
- [5]Arcelor Mittal Kryvyi Rih PJSC. [Online].Available:<https://www.arcelormittal.com.ua>. [Accessed :Nov. 3, 2020].
- [6] Demographical passport of the territory. [Online].Available:<http://stat6.stat.lviv.ua/ukrcensus>. [Accessed: Nov. 3, 2020]
- [7] CHP power plant #5 Kyivenergo. [Online].Available: <http://kyivenergo.ua/ua/filials/tec-5>. [Accessed: Nov. 3, 2020].
- [8] CHP power plant #6 Kyivenergo. [Online].Available: <http://kyivenergo.ua/ua/filials/tec-6>. [Accessed :Nov. 3, 2020]
- [9]Electrification of the line in 1930's. [Online].Available: http://urbantransport.Kyiv.ua/ua_198_278.html. [Accessed: Nov. 3, 2020].

The Post-Modernization Theory as a Methodological Instrument for Studying the Crises of the State and the Society in Ukraine of the 2010s

Leonid Kyianytsia

phukidides@gmail.com

*Research Fellow, I.F. Kuras Institute of Political and Ethnic Studies
of the National Academy of Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)*

ABSTRACT

The development of the post-Soviet politics has been viewed as a rather complicated and non-transparent subject, which makes the task of its conceptualization and theorization all the more urgent one. The case of Ukraine as a major post-Soviet nation situated on the cross-roads of the geopolitical influence of Russian Federation and the West deserves a particularly in-depth attention in that regard, as the country's succession of political crises from 1991 on would raise the question of their theoretical evaluation and understanding. Accordingly, this research seeks to highlight the peculiarity of the aforementioned crises on the basis of the post-modernization theory – a major theoretical framework devised to succeed the classical modernization theory in respect of explaining the societal development of contemporary advanced societies under the condition of post-modernity. The present article strives to apply the theoretical framework of the post-modernization theory to the specific case of Ukraine by focusing on the cases of four major political crises that have transpired in the nation between 1991 and 2019, namely the 'Ukraine without Kuchma' protests of 2000-2001, the Orange Revolution of 2004, the 'Euromaidan' and the separatist movement in the East in 2013-2014, and the polarization following the 2019 presidential election. With the reference to theoretical concepts derived from the field of the post-modernization theory, it is argued that the post-modernization theory may indeed be an effective methodological instrument for comprehending those developments as well as for placing them into their effective global historical and political context.

KEYWORDS: Post-modernization theory, Ukraine, Political crises

Received: 25/01/2021

Revised :

Accepted: 29/01/2021

1.Introduction.Providing for a more thorough and in-depth characterization of the processes of political change and transformation in the post-Soviet space from 1991 on may be considered to be one of the key tasks of researchers attempting to come to grips with a highly complicated and at times opaque trajectory of the regional political development. Given that the latter has been punctured by a succession of crises which has in certain cases led to violent and abrupt reconfigurations of the makeup of the ruling elites or even undermined the political order as such, developing a theoretical understanding of their unfolding would entail a need to situate those crises within a consistent and internally coherent theoretical framework. The present article thus represents an attempt at applying the post-modernization theory as developed by such scholars as Ronald Inglehart [1] to the specific case of the post-Soviet Ukraine, with a view to highlighting the extent to which the theoretical premises and takeaways from the post-modernization theory may have either been confirmed or falsified by the political developments in Ukraine since the early 1990s. Hence this article provides an overview of the basic assumptions of the post-modernization theory and its potential applications to countries in transition, as well as a more empirical / case study-based analysis of the experience of political crises of the Ukrainian state and society for the period in question. Based on this analysis, a range of theoretical statements will have been developed that may be seen as placing the post-modernization theory into the Ukrainian context whilst commenting on its viability in regard of understanding the political evolution of a major post-Soviet state-society complex.

2.Literature Review.Essentially, the post-modernization theory had been born out of consistent attempts of various social philosophers and development scholars to conceive of the major trends and directions of societal development after the supposed end of the so-called modernity era [2,3]. In so doing, the notion of post-modernization both builds upon and supersedes that of modernization: whereas the latter was claimed to reflect a progressive development of a society from a less to a more ‘advanced’ state of its development in accordance with some normative assumptions concerning the course of development taken Western societies in terms of secularization, rationalization, and industrialization [3], the condition of post-modernity has been argued to encompass a turn toward a more multi-dimensional and less predictable stage of societal development wherein the major features of the latter would comprise “disorganization, hyperdifferentiation and dedifferentiation, hyperrationalization and hypercommercialization” [4]. In spite of certain opacity of that theoretical jargon, it may be seen that post-modernization would apparently continue the rational and the commercial turns typical for the previous stages of modernization by taking those to the extremes, while the social fabric of the society as a whole would be characterized by a progressive disruption of previous centralized structures of governance (disorganization) and both a growing plasticity of individual and collective identities (hyperdifferentiation) and the development of a uniform and eclectic mass culture (dedifferentiation). Other aspects of the process of post-modernization that have been focused upon by social researchers adhering to that concept include (1) a shift from mass production to new forms of small-scale productive activities; (2) a decline in state strength in favor of that of global financial players; (3) a transition from state interventionism to noninterventionism in economic activities; (4) a decline of urban metropolises

in favor of new forms of counter-urbanization and urban regeneration and/or deconstruction; (5) and the turn from productive and material capital to virtual and symbolic one [4,5].

While such changes in respect of social fabric and societal development would be attributed to countries previously characterized as 'advanced' under theoretical frameworks based on the classical modernization theory [1], at least some of the aforementioned features of the post-modernization process would be detectable in the case of so-called developing countries and countries in transition, the latter including those of the post-Soviet space, a complex agglomeration of nation-states and communities of integration that emerged paradoxically in the wake of the disintegration of the USSR in 1991 [6]. Already in the 1990s, a vigorous debate would develop in Western sociology regarding the extent to which post-Soviet / post-Communist societies may be regarded as either rejoining the process of the Western path toward modernization from which they would have been allegedly excluded by the Communist experiment, experiencing the condition of post-modernity in the circumstances when old certainties of capitalist modernity would be more tenuous than before, or tracing their own path to yet another alternative form of modernity [7]. The confusion over that issue appears to have been caused by an uncertainty as to a 'proper' evaluation of the Soviet modernity proper: was it a flawed experiment leading to a dead-end for the societies entangled therein, or a fully alternative path to the modern development that was cut short by a purely political dynamic? To a certain extent, one may mention here K. Kumar's [8] notion that the crisis and fall of Communism may have been the most acute reflection of a generalized 'crisis of modernity' just as the Soviet project of a hypercentralized state planning-based socialism would have been the most comprehensive form of modernization attempted in the 20th century. Regardless of a position one may take on that matter, it may be observed that the disintegration of the Soviet society into its national components and an abrupt decentralization and dedifferentiation of its heavy industry-dominated economy in favor of an economic order providing a much wider space to services and financial capital must have come as a major shock to the members of those post-Soviet societies, as it represented a rapid reversal of their previous identities and ideological certainties about the social universe around them [9]. Hence the political development of the post-Soviet societies was bound to be overshadowed by the traumatic experience of a rapid revolutionary transition from one form of social order to another, a qualitatively different one. It is through this lens that further considerations as to the impact of the post-Soviet post-modernization process on political change in post-Soviet societies may be floated here.

The notion of crisis is particularly relevant for understanding the condition of post-modernity in general and its political dimension in particular. As noted by Martin Lloyd Thomas [10], the condition of post-modernity would have brought to the fore a so-called 'postmodern political disposition' (PPD), which is ostensibly characterized by the focus on difference, contingency and contextuality in the course of political actors' increasingly pragmatic orientation toward political actions and processes. The recurrence of political crises would be facilitated by this very pragmatic turn in politics: if one is no longer indebted to particular ideologies and/or normative perspectives on how a society 'should' work, then the field of politics becomes nothing but the terrain for applying specific political technologies in the interest of a unified managerial elite acting autonomously from any explicit social interest [11]. It is in this context

that the notion of political crisis management could arise and find a fruitful ground for its development. As noted by Iryna Isaienko [12], an increased openness of postmodern political societies to external influences implies a greater likelihood of internal political disequilibrium within each respective national society, given that political ideas giving rise to the proliferation of political instability may circulate more freely across nominal national borders. Thus the institutions of political power under the condition of post-modernity are likely to suffer from a continuous process of decline and even degradation as the dissolution of modern forms of political identity would undermine their very foundations [12]. With this in mind, such dynamic may be conceived of as a major source of the endemical nature of political crises that beset the societies undergoing the process of post-modernization.

Therefore, the review of the literature provided above may allow one to infer that the political dimension of social development in the course of the process of post-modernization would be marked by a continuous convergence of political crises taking place within the context of an increasingly dedifferentiated society being ruled by a hyper-rational and hyper-commercial elite that is largely estranged from the latter. While such characterization would refer primarily to the case of advanced industrialized societies of the West, it remains to be seen whether it may be applicable to the cases of transitional post-Soviet societies, such as the one of Ukraine. Therefore, the present article aims to close the respective methodological gap by providing for an overview of the key political crises in the history of the post-Soviet Ukraine through the lens of the post-modernization theory's political research aspects, as provided above. It is thus anticipated that such kind of analysis will bring about a preliminary understanding of the extent to which the post-modernization theory may be viable for providing for the operative understanding of the political development of post-Soviet societies.

3.Methodology.In order to arrive at such a goal, a case study-based approach toward the history of political crises in Ukraine from 1991 on has been adopted, so as to provide for a necessary empirical foundation for further consideration of the potential impact of the process of post-modernization undergone by the Ukrainian state and society in the course of the latter. According to Andrew Bennett and Colin Elman [13], the nature of case study research in political science provides a range of opportunities for conceptual innovation as based on the capacity to 'extract' new ideas and concepts on the basis of a close involvement with the case(s) under consideration. Hence in the context of this article, the case of Ukraine is referred to in order to trace the likelihood of the post-modernization theory being an effective methodological instrument for comprehending the unfolding of the succession of political crises that have marked the post-Soviet history of the country. In doing so, the focus is to be placed on the three potential variables, namely (1) the role of the disorganization of the Soviet social structure; (2) the dynamics of the Ukrainian society's hyperdifferentiation and dedifferentiation; and (3) the impact of post-national developments in respect of the society's political ideas and institutions. The selection of the political crises to be considered here include (1) the 2000-2001 'Ukraine without Kuchma' movement occasioned by the disappearance of journalist Georgy Gongadze; (2) the 2004 'Orange Revolution', (3) the 2013-2014 'Euromaidan' and the subsequent commencement of the conflict in the Crimean Peninsula and the Donbas; and (4) the electoral upset of the 2019 and the coming to power of Volodymyr Zelenskyi. Thus a brief yet focused involvement with each of the crisis points under

consideration is expected to enable a better understanding of the utility of the post-modernization theory-based narratives of those developments.

4.Results.Beginning with the 2000-2001 crisis of the political authority in Ukraine, one may refer to the potential aspects of the post-modern political disposition presenting itself. First and foremost, the disappearance and apparent assassination of Gongadze were taken upon by a broad oppositional coalition, which at its peak included such previous ideological opponents as the Socialist Party of Ukraine (SPU) and the Ukrainian National Assembly – Ukrainian People’s Self-Defense (UNA-UPSD), with the common point of convergence being that of a demand for the personnel change at the top of the state, without providing for any ideologically motivated perspective on the change of the national policy whatsoever [14]. The protests, which culminated in March 2001 with the clashes between nationalist activists and the law enforcement [15], failed to achieve their stated goal of removing President Leonid Kuchma (1994-2005) and his entourage from the position of power, but their long-term contribution appears to be that of laying down the current Ukrainian tradition of a diffuse political mobilization under vaguely ‘anti-authoritarian’ and ‘pro-democracy’ slogans, with more ideologically motivated groups (usually of nationalist persuasion) playing the role of ‘trouble-makers’ without any real opportunity to take over and lead the protest toward an ideologically motivated revolutionary path [16, 17]. This fact would stand in a stark contrast with the legacy of both socialist and nationalist radicalism in the 20th century Ukraine, wherein both movements provided and attempted to implement sweeping programs of socio-political and at times socio-economic transformation in accordance with their clearly delineated and internally consistent ideological agendas that claimed to pursue the interests of specific social groups (e.g., ‘the working masses’ or the ‘Ukrainian nation’ [18]). In contrast, the ‘Ukraine without Kuchma’ movement appeared to be reflective of the dedifferentiation of the Ukrainian society in the 1990s which preceded it: the focus would now be placed on a dichotomy of an undifferentiated ‘people’ against a similarly undifferentiated ‘regime’, even as appeals would be made toward some of the allegedly ‘democratic’ members of that very regime, e.g., then-Prime Minister Viktor Yushchenko, to join the anti-presidential movement. Likewise, the failure of the movement to pick up the pace and achieve the level of street mobilization necessary to challenge the government may be explained by the impact of the disruption of the social structure of the late Soviet Ukrainian society and a general disorientation due to that fact: the slogans of the protest leaders and activists would be too focused on a single issue of investigating Gongadze’s death to motivate any large-scale following among now-hyperindividualistic post-Soviet citizens of Ukraine who would care primarily about their economic survival [19]. Thus the case of the ‘Ukraine without Kuchma’ crisis and its largely lackluster resolution can be interpreted with the reference to two key aspects of the Ukrainian society’s post-modernization, namely variables (1) and (2) as mentioned above.

For its part, the Orange Revolution of 2004 would present both a continuity with the ‘Ukraine against Kuchma’ movement, being aimed against the ascendancy of Viktor Yanukovych as Kuchma’s heir apparent, and a significant difference with the latter, since for the first time in the recent history of Ukraine, a light would be shed on perceived differences and incompatibilities in respect of local and regional identities of the ‘East’ and the ‘West’ of Ukraine, with the resultant polarization resembling the

one that would later develop between the 'Blue' and the 'Red' states in the U.S. of the 2010s [20, 21]. The development of distinctive political identities would hence contravene the aforementioned tendency toward dedifferentiation; however, it would be effectively representative of the ones toward hyperdifferentiation (with two specific groups of regions of the one nation-state acquiring and displaying distinctively different and even irreconcilable political identities) as well as toward post-nationalism: the official civic nationalism of the Kuchma era, which represented an attempt at striking a compromise between the late Soviet and the ethno-nationalist traditions of the 20th century [22], would be effectively replaced by a post-modern combination of radical liberalism and ethno-nationalism in the West and the one of a modified 'Russophone' late-Soviet patriotism and oligarchic neo-patrimonialism in the East [23,24]. At the same time, the two forms of post-national identity would appeal explicitly to external actors for their justification and legitimation: the 'Western' one to the notions of European and Euro-Atlantic identity as represented by the prospects of the alliance with the U.S., the European Union and the NATO, and the 'Eastern' one to the one of the common historical, linguistic and religious legacy of Eastern parts of Ukraine and Russia, which would ultimately be integrated with the 'Russian World' ideology supported by the Russian Orthodox Church and sections of the Russian ruling elite [23,24]. Accordingly, the societal polarization and the corruption-driven degradation of the institutions of modern state in Ukraine, which was rather observable throughout the period of 2005-2013, may be viewed as having proceeded side by side.

In that sense, the 2013-2014 'Euromaidan' and the separatist movement that emerged as a counter-reaction to its victory can be seen as a culmination of the tendencies mentioned above. The increased archaization of the political discourse that was brought about by the active use of ethno-national and religious identity as factors of political mobilization and polarization in 2005-2013 could not but find its reflection in terms of the political conflict between the exponents of the two post-national identities (even if both camps would claim that it would be their version of Ukrainian identity that should be seen as the 'real' one), while the process of hyperindividualization within the Ukrainian society gave rise to an emergence of a sometimes confusing variety of radical political groups and movements that have been only loosely associated with the historical political identities to which they appealed. Cases in point may include the pro-Russian post-Stalinist 'Struggle' (*Borot'ba*) group that took active part in the separatist movement in Kharkiv [25] or a far larger right-radical 'Azov movement' that would become one of the more recognizable voluntary units on the pro-'Euromaidan' side [26]. In both cases, in spite of supposedly rigid historically motivated political identities of the groups in question, they would be caught up within the wider streams of their respective camps' mutual struggle, without a real opportunity to implement their ideological precepts in an autonomous way. Accordingly, variables (2) and (3) would be at play here. Additionally, the rise of the separatist movement in the Donbas may be further explained by the reference to the detrimental effects of the disruption and dislocation of the late-Soviet social structure in the 1990s. As the reliance on oligarchic neo-patrimonialism came to substitute the factory- or mine-based working-class identities, the residents of the Donbas would largely become socially marginalized and susceptible to the ideological work of the media sources and political parties controlled by the respective oligarchic groups. The latter's vacillating position may explain the dynamics of the

Donbas conflict in 2014: thus, Rinat Akhmetov's refusal to take a consistently anti-separatist stance in the beginning of the conflict had emboldened the insurgents on par with the assistance provided by the Russian government, while his later coming in favor of the territorial unity of Ukraine prevented the separatists from effectively controlling the city of Mariupol, a major center of the metalworks industry controlled by the oligarch [27, 28]. Thus the lack of any independent and large-scale social movement in the Donbas after 2014 and the latter's ongoing control by the political representatives of the oligarchic groups posing as either 'pro-Ukrainian' or 'pro-Russian' ones would reflect the dedifferentiation and marginalization typical for the region's social structure under the condition of the decline of the late-Soviet social and political identity.

Finally, the 2019 election and the political rise of Volodymyr Zelenskyi can be seen as reflective of the electorate's repudiation of the 'old' political elite and a choice in favor of a media-savvy charismatic outsider – a situation vaguely resembling the coming to power of Donald Trump in the United States three years before. Zelenskyi's political campaign, however, aimed for a message of social unity by shying away from divisive rhetoric (and more or less specific policy proposals or promises to the electorate). The media-driven character of the winning candidate's campaigning, with the emphasis on the construction of a 'catch-all' / de-ideologized political imagery of Zelenskyi, would prove ultimately successful in carrying the vote of circa 72 per cent of the electorate in attendance. Nonetheless, Zelenskyi's success in playing upon the Ukrainian society's dedifferentiation and susceptibility to mediatized political communications – a distinctively post-modern phenomenon – would be counterbalanced by the rise of an alternative political identity on the part of the supporters of former President Petro Poroshenko (2014-2019), who, by playing the card of the patriotic-nationalist mobilization associated with the legacy of the Euromaidan, managed to develop its own 'echo chamber' of devoted followers being antagonistically predisposed against President Zelenskyi and his electorate [29]. The post-national polarization of the Ukrainian society would thus reach the level similar to the one effected by the controversies over the activities of President Trump by his proponents and opponents – albeit with the difference of Zelenskyi having nominally the vast bulk of the country's voting population behind him. Nonetheless, the aforementioned vague and mediatized character of Zelenskyi's political rhetoric and policy when in office appears to have further facilitated the reverse process of hyperdifferentiation in the Ukrainian political system, with the 2020 local election demonstrating an effective collapse of the national party vote in favor of regional and personalistic voting projects of local elites [29]. Hence the current development of the political process in Ukraine appears to be marked by the crisis of the post-national dislocation of political institutions that should have accounted for national unity, whereas the twin tendencies of dedifferentiation and hyperdifferentiation would undermine any pursuit of a meaningful ideological policy of the type characteristic for the modern era.

5.Discussion. That said, the analysis presented in this article has allowed for a brief engagement with the post-modernization theory's potential contribution to understanding the essence of the Ukrainian political crises. It is worth noting that the three aspects of political post-modernization of Ukraine that have been referred to in the Methodology section have not been reflected at the uniform level in terms of their explanatory power for the case under consideration: thus, variables (2; dedifferentiation and

hyperdifferentiation) and (3; post-national degradation of political ideas and institutions) would be more prominent in terms of their attributed impact than variable 1 (the outcomes of the decline of the Soviet-era social structure). Partly this observation may be reinterpreted in terms of variable 1 actually precipitating both 2 and 3, which would nonetheless require a more extensive study of the concepts involved and their comparative explanatory power as mentioned above. Nonetheless, the results of the analysis presented above would definitely indicate the viability of the post-modernization theory as a source of theoretical explanation of a crisis-ridden political development of Ukraine in the recent couple of decades. It is with this in mind that a further refinement of the respective conceptual and methodological instrument for these purposes may be recommended to the researchers interested in the subject.

References

- [1] R. Inglehart, *Modernization and Postmodernization: Cultural, Economic, and Political Change in 43 Societies*. Princeton: Princeton University Press, 1997.
- [2] S. Crook, J. Pakulski and M. Waters, *Postmodernization: Change in Advanced Society*. London: Sage Publications, 1992.
- [3] R. Inglehart and C. Welzel, *Modernization, Cultural Change, and Democracy: The Human Development Sequence*. Cambridge: Cambridge University Press, 2005.
- [4] C. He, *Modernization Science: The Principles and Methods of National Advancement*. Berlin: Springer-Verlag, 2012.
- [5] D. Harvey, *The Condition of Post-Modernity*. Oxford: Blackwell, 1989.
- [6] L. Ray, "Post-Communism: postmodernity or modernity revisited?," *The British Journal of Sociology*, vol.48no.4, pp. 543-560, 1997
- [7] J. P. Arnason, "Communism and modernity," *Daedalus*, vol.129,no.1,2000, pp. 61-90, 2000
- [8] K. Kumar, *From Post-Industrial to Post-Modern Society*. Oxford: Blackwell, 1995.
- [9] L. Chelcea and O. Druta, "Zombie socialism and the rise of neoliberalism in post-socialist Central and Eastern Europe," *Eurasian Geography and Economics*, vol.57,no.(4-5),pp. 521-544. 2016,
- [10] M.L. Thomas, "Postmodernisation and the Formation of a Postmodern Political Disposition," Sheffield University, no date, [Online]. Available: https://www.sheffield.ac.uk/polopoly_fs/1.71453!/file/thomas.pdf [Accessed: Jan. 24, 2021]
- [11] J. Gilbert, "Postmodernity and the Crisis of Democracy," *open Democracy*, May 28, 2009. [Online]. Available: <https://www.opendemocracy.net/en/postmodernity-and-the-crisis-of-democracy> [Accessed Jan. 24, 2021]
- [12] I. Isaienko, "The crisis of power as a problem of the development of public administration in the postmodern world," *Postmodern Openings*, vol.11,no.3, 2020,pp. 231-243.
- [13] A. Bennett and C. Elman, "Case study methods in the international relations subfield," *Comparative Political Studies*, vol.40,no.2, pp. 170-195,2007

- [14] “Ukraine without Kuchma,” National Memorial to the Heavenly Hundred Heroes and Revolution of Dignity Museum, no date.[Online]. Available: <https://www.maidanmuseum.org/en/node/362> [Accessed: Jan. 24, 2021]
- [15] *Kuchma Protesters in Kiev Battle*, CNN.com, March 9, 2001. [Online] Available: <https://edition.cnn.com/2001/WORLD/europe/03/09/ukraine.protest.02/index.html> [Accessed Jan. 24, 2021]
- [16] A. Shekhovtsov, “The “Orange revolution” and the “sacred” birth of a civic-republican Ukrainian nation,” *Nationalities Papers: The Journal of Nationalism and Ethnicity*, vol.41,no5, pp. 730-743,2013
- [17] Y. Shveda and J.H. Park, “Ukraine’s revolution of dignity: the dynamics of Euromaidan,” *Journal of Eurasian Studies*, vol.7,no.1,pp. 85-91 ,2016,
- [18] T. Kuzio, “Nationalism in Ukraine: towards a new theoretical and comparative framework,” *Journal of Political Ideologies*, vol.7,no.2,pp. 133-161,2002
- [19] M. Minakov, *Post-Soviet Social Experiments: Ukraine and Its Neighbours in the 1990s and early 2000s*, Center for Urban History, December 10, 2016. [Online]. Available: <https://www.lvivcenter.org/en/discussions/ukraine-and-its-neighbours> [Accessed: Jan. 24, 2021]
- [20] M. Romenskyy, V. Spaiser, T. Ihle and V. Lobaskin, “Polarized Ukraine 2014: opinion and territorial split demonstrated with the bounded confidence XY model, parametrized by Twitter data”, *Royal Society Open Science*,[Online]. Available doi: 10.1098/rsos.171935[Accessed :Jan.24, 2021.]
- [21] P.R. Miller and P. Johnston Connover, “Red and blue states of mind: partisan hostility and voting in the United States,” *Political Research Quarterly*, vol.68,no.2,pp. 225-239,2015
- [22] T. Zhurzhenko, “A divided nation? Reconsidering the role of identity politics in the Ukraine crisis,” *Die Friedens-Warte*, vol.89,no. 2,pp. 249-267,2014
- [23] V. Ishchenko, *Nationalist Radicalization Trends in Post-Euromaidan Ukraine*, PONARS Eurasia, May 2018. Accessed :Jan. 24, 2021 [Online]. Available:<https://www.ponarseurasia.org/memo/nationalist-radicalization-trends-post-euromaidan-ukraine>
- [24] O. Lutsevych, *Agents of the Russian World: Proxy Groups in the Contested Neighbourhood*, London: The Royal Institute of International Affairs. Accessed Jan.24, 2021 [Online]. Available: <https://www.chathamhouse.org/sites/default/files/publications/research/2016-04-14-agents-russian-world-lutsevych-embargoed.pdf>
- [25] V. Ishchenko, *The Ukrainian Left during and after the Maidan protests: study requested by the DIE LINKE delegation in the GUE/NGL*, No place: European United Left / Nordic Green Left, 2016.[Online]. Available: <https://www.dielinke.europa.eu/kontext/controllers/document.php/567.f/4/37ba.pdf> [Accessed :Jan. 24, 2021]
- [26] I. Gomza and J. Zajackowski, “Black Sun Rising: political opportunity structure perceptions and institutionalization of the Azov Movement in post-Euromaidan Ukraine,” *Nationalities Papers: The Journal of Nationalism and Ethnicity*, vol.47,no.5,pp. 774-800, 2019,

- [27] R. Olearchyk, "Ukraine's oligarchs accused of double dealing over separatism", *Financial Times*, Apr. 15, 2014. [Online]. Available: <https://www.ft.com/content/76d548cc-c4a9-11e3-b2fb-00144feabdc0> [Accessed Jan. 24, 2021].
- [28] "Mariupol: Russia's Next Target in Ukraine War?," *Atlantic Council*, September 11, 2014. [Online]. Available: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/ukrainealert/mariupol-russia-s-next-target-in-ukraine-war> [Accessed..Jan..24,..2021.]
- [29] O. Lennon, "Ukraine's Decentralization will Empower the Center, but Not in Ways You Think," *The Wilson Center*, January. 19, 2021. [Online]. Available: <https://www.wilsoncenter.org/blog-post/ukraines-decentralization-will-empower-center-not-ways-you-think> [Accessed: Jan. 24, 2021]

Geopolitical identity and nation-building: the case study of the Republic of Kazakhstan

Shynghys Riakhanov

riakhanov@mail.ru

Researcher at the Institute of State and Law, National Academy of Sciences of Ukraine

ABSTRACT

Studying the connections between geopolitics and domestic political attributes of the state such as national identity poses a particular range of challenges to the researcher. The present article explores the potential connections and parallels between the Kazakhstan nation-building project and the nation-state's geopolitical identity vis-à-vis the Russian Federation and the People's Republic of China. In the course of this analysis, the researcher has established the lack of the direct connection between nation-building and geopolitical positioning in the case of Kazakhstan. However, it has been noted that the former may influence the latter as far as perceiving threats and opportunities associated with the respective geopolitical centers for the integrity of Kazakhstani identity may be concerned.

KEYWORDS: Geopolitical identity, Nation-building, Eurasia, Post-Soviet space, Kazakhstan

Received : 25/01/2021

Revised :

Accepted: 28/01/2021

1.Introduction. The development of the national identity of post-Soviet states has been a complex and protracted process, being characterized by the conflict between the imperative of providing for a clear-cut ethno-national identity for the state in question and the importance of responding to the fact of the common legacy of the nations and ethnic groups concerned. In this context, the case of the Republic of Kazakhstan, one of the largest Eurasian states that emerged in the wake of the dissolution of the Soviet Union (and which was one of the last former Soviet republics to formally declare its independence [1]) may be illustrative of the complexity of the aforementioned process of nation-building. At the same time, the geopolitical environment of the Republic of Kazakhstan is marked by an interpellation of geopolitical influences, with the geopolitical centers of the Russian Federation (hereinafter referred to as Russia) and the People's Republic of China (PRC) being in close proximity to the Kazakhstani state's borders, while the impact of Kazakhstan's increasing involvement in the global capitalist division of labor contribute to the growing geopolitical and geo-economic ties between Kazakhstan and the collective West, respectively.

With this in mind, it will be fruitful to consider to what extent the factor of the complicated geopolitical and geo-economic environment might have reflected in the Kazakhstan nation-building process, so that paying attention to the vicissitudes of the national identity project for the Republic of Kazakhstan may be expected to enable the researchers to posit the question of a possible relationship between a state's geopolitical / geo-economic environment on the one hand and the specifics of its nation-building policy on the other. Accordingly, the present article attempts to shed light on this research problem by providing for an in-depth and focused analysis of the Kazakhstani narratives of nation-building vis-à-vis those of international political and economic partnership or contestation with the aforementioned geopolitical / geo-economic centers throughout the contemporary history of the Republic of Kazakhstan (from 1991 on). In such manner, the major research question that needs to be addressed here may be formulated as follows: "To what extent has the geopolitical and geo-economic environment of Kazakhstan conditioned the state's nation-building policy, or has the latter been developing in accordance with the internal logic of its own?" Thus providing the answer to that question will be the underlying concern of this article's argument to unfold below.

Geopolitics, geoeconomics and nation-building: the importance of geopolitical identity

Conceptualizing the relationship between nation-building and geopolitical / geo-economic environment requires one to give due consideration to the importance of a given nation-state's geopolitical identity as a potential linkage between the two aforementioned concepts. In accordance with a broader methodology of social constructivism in social and political research [2,3], a political identity constitutes an outcome of producing ideas and perceptions about one's interests and priorities, which would "strongly imply a particular set of interests or preferences with respect to choices of action in particular domains, and with respect to particular actors", so that a given political actor's identity would pre-define its "consequent actions" [4,p.175]. Thus the notion of geopolitical identity refers to a nation-state's construction of its perceived interests and priorities within a specific geopolitical space it inhabits,

with the resulting combination of ideas and interests having a direct impact on the state's actions with respect to the other geopolitical actors [5,6]. It should be noted, however, that the social constructivist interpretation of geopolitical identity does not imply that "international institutions" (such as territorial systems of international political and economic integration) "can transform state identities and interests" [7,p.394]. Rather, following P. J. Katzenstein [8], one may observe that internal political attributes, such as national identity of a state, would give rise to a specific construction of statehood, which will in turn underlie the dominant perception of that state's distinctiveness from its neighbors. In so doing, the ideology of national 'purpose' emerging from such considerations will condition the state's external interests and then influence the latter's positions with respect to its international policy interactions. In that regard, the interpretation of the role of identity in international politics provided by Katzenstein may be extrapolated to the specific case of geopolitical identity, which would once again emphasize the latter's endogenous nature.

More specifically, geopolitical identity should be further understood as a complicated outcome of a set of constantly evolving identity discourses lying behind a state's security imaginary, i.e., a set of foreign policy positions taken by the state's elite and their affiliated expert class as constituting a legitimate system of references for debates and decisions taking place within the state's geopolitical 'universe' [5]. The corresponding impact of the shifts and transformations within the security imaginary upon a state's geopolitical identity could then be viewed as having an impact upon its ideology of statehood, including national identity in particular. Thus defining the empirical extent to which the two constructs in question may be mutually constitutive can be seen as an essential part of the effective activities of the researchers dealing with the matters of nation-building and geopolitics in the context of complex and recent transformations of the prevailing ideologies of statehood and political identities – a situation of which the post-Soviet space, including the Republic of Kazakhstan, would furnish some of its most vivid examples.

Finally, one should dwell upon the notion of geographical proximity and its relevance to the formation of a state's geopolitical and especially geo-economic interests regarding cooperation or conflict with specific centers of geopolitical influence. As noted by Shinasak Suwan-acharya [9], the opportunities provided by a country's economic geographic location may be subject to change in the context of socio-historical, geopolitical, and socio-economic factors of cross-border development. Similarly, the development of effective geopolitical ties between a given state and the geopolitical centers exerting their influence upon the latter is likely to be conditioned by changes in the state's domestic attributes, such as the ones effected by the process of nation-building. It may be assumed that the extent to which the state's politically active population may identify with the currently dominant project of nation-building and national identity will have both direct and indirect impact upon that population's varying perceptions of the nature of the state's relations with one or another center of geopolitical and geo-economic influence – as demonstrated by the case of Ukraine after 2013-2014 [10]. Hence the degree to which an internally diverse state, such as the Republic of Kazakhstan, may hope to maintain a coherence and congruence of its international and domestic policy may be dependent upon the degree to which its

nation-building policy may or may not be aligned with the imperatives arising out of its geopolitical surroundings.

2.Methodology: Political narrative analysis.With this in mind, clarifying the relationship between the national and the geopolitical identity of the Republic of Kazakhstan will necessitate engaging with the narratives of both as expounded and reflected in the official statements and publications of the Kazakhstani state, its paramount leader(s), and their duly authorized spokespersons. In so doing, it is expected that the respective narratives of nation-building and geopolitical identity may be effectively isolated, and their effective similarities and divergences placed in their comprehensive context. As observed by Shaul Shenhav [11], narrative analysis in political science presents an array of diverse approaches that can hardly be generalized under some common denominator. Rather, the main common feature of all the forms of political narrative analysis lies in their focus on discursive storytelling on the part of the respective political actors, whether individual, organizational, or state-level ones. As the level of methodological analysis of the present article is that of the nation-state (the Republic of Kazakhstan), the form of political narrative analysis that will be the most suitable to its purposes should concern the analysis of the narratives of the nation-state as a “bounded community constituted by a biographical narrative which gives meaning to its collective spatio-temporal situatedness [12,p.262]. Thus it is Felix Berenskoetter’s conceptualization of the nation-state as a biographical narrative that may be specifically singled out here. According to the author, the state’s capacity to highlight specific experiences of the national past is an essential aspect of its power to provide the ‘national’ Self with the knowledge about its place in the world and the direction of its ‘journey’ through the latter. Hence understanding the Kazakhstani state’s construction of its internal national identity in such a way will be juxtaposed against the similar process of constructing its external geopolitical identity, so that the nature of the specific relationship between the two may be clarified in accordance with the methodology stated above.

3.Narratives of nation-building and geopolitical identity of the Republic of Kazakhstan compared.Arguably, the key features of the nation-building policy of the Republic of Kazakhstan since 1991 have included (1) the emphasis on building an explicitly multi-ethnic civic nation; (2) the recognition of the ‘titular’ character of the Kazakh ethne as the basis for the development of the contemporary Kazakhstani state; and (3) the recognition of equality of languages and national traditions of non-Kazakh ethnic groups in the territory of the Republic of Kazakhstan under the principle of inter-ethnic harmony [13]. The institution of the Assembly of the Peoples of Kazakhstan, created under the respective Law of October 2008, may be seen as reflective of that three-pronged narrative of the Kazakhstan nation-building. According to the Law on the Assembly of the Peoples of Kazakhstan, “the Assembly contributes to the realization of the government’s policies regarding nationalities ... [and] to guaranteeing interethnic harmony in Kazakhstan within the process of forming a Kazakhstan state identity and nation ... in relation to the consolidating role of the Kazakh people” [13,p.270].

Hence one may see that “a Kazakhstan state identity and nation” are viewed as arisen out of the process of the growth of “interethnic harmony” within Kazakhstani society, with the “Kazakh people”

being acknowledged as the central pillar of that harmonious relationship. In so doing, the narrative of the national identity of the Kazakhstanis has been built around the coalescence of the conventional nationalist narrative of the nation-state as the core homeland for the respective ‘titular’ ethnic group with that of the civic nationhood and the respective form of statehood arising to provide for the effective convergence of different ethnic groups (i.e., Russians, Ukrainians, Germans, etc.) within the state’s territory on the basis of shared loyalty to their common state [14, 15]. In the words of the first President of the Republic of Kazakhstan and its current National Leader [Yelbasy] Nursultan Nazarbayev, the three key principles that should govern the process of nation-building of Kazakhstan under the 2009 Doctrine of National Unity would be “one country, one destiny”, “various origins, equal opportunities”, and “development of national spirit” [16]. Hence the biographical narrative of the Republic of Kazakhstan would see the convergence, but also an implicit conflict, of two major interpretations, the ethnic nationalist and the civic nationalist one. As observed by Özgecan Kesici [17], the main dilemma existing in that regard concerns the question of the extent to which the narrative of the ethnic nation of the Kazakhs could be reconciled with that of the civic nation of the Kazakhstanis. This is especially problematic given that non-Kazakh ethnic groups are implicitly assumed to have arrived in the already Kazakh territory during the rule of the Russian Empire, and then of the Soviet Union, from the mid-18th century on – a factor that would raise the question of the role of the post-colonial narrative in the structure of the Kazakhstani national identity [13]. Thus it can be surmised that the development of the shared biography of the Kazakhstani nation is yet to be completed.

The recent article penned by the incumbent President of the Republic of Kazakhstan Kassym-Jomart Tokayev [18] would arguably exemplify the elite’s awareness of challenges to the project of the Kazakhstani nation-building. The immediate context that article’s appearance has been popularly identified as a reaction to the December 2020 remarks on the part of the Russian State Duma’s deputy Vyacheslav Nikonov concerning the alleged nature of the bulk of the present-day Kazakhstani territory as a ‘gift’ from Russia and then the Soviet Union [18]. Hence such kind of remarks by the representative of the legislative authority of Russia could not but elicit a highly negative reaction on the part of the Kazakhstani representatives, with the article by Tokayev being an effective reflection on historiological and discursive issues raised by that incident. In effect, Tokayev would underscore the fact of the historical continuity of the Kazakh people with the previous nomadic peoples and communities that used to inhabit the territory of the contemporary Kazakhstan, as well as to refer to the aspects of the history of Kazakhstan that had not been effectively covered in the Soviet period – most notably, to the 1932–1933 famine in Kazakhstan, the memory of which was effectively silenced until 1991 [19]. The changes in the biographical narrative of the Kazakhstani national identity that may have been brought about by Tokayev’s reinterpretation of the key aspects of the historical identity of the Kazakhstani state may turn out to be of great significance for the future development of the nation-building process in the country. In particular, they may signal a greater turn toward the explicitly ethnic interpretation of the Kazakhstani historical legacy, which may further expose the internal contradictions of the coexistence of the ethnic Kazakh and the civic Kazakhstani narratives as mentioned above.

On the other hand, the narratives of geopolitical and geo-economic co-existence of the Republic of Kazakhstan with the geopolitical centers influencing the state's external situation appear to be largely focused on mutually advantageous cooperation, with the factor of historical and possible future territorial claims being systematically excluded and/or marginalized. In respect of the Russo-Kazakhstani relations, one may follow Luca Anceschi [20] in recognizing the importance of the factor of the 'neo-Eurasianist' ideology as developed and propounded by Nursultan Nazarbayev for understanding the complexity of the bilateral relationship between Russia and Kazakhstan. In effect, Nazarbayev's perception of the 'Eurasian' geopolitical identity of Kazakhstan would imply that the latter would shy away from challenging Russia for the leading role in the respective geopolitical space, but would rather follow a comprehensive 'anti-imperialist' geopolitical agenda as reflected in an astute and flexible use of the terms of the integration agreements in which Kazakhstan would partake to the purpose of maintaining Kazakhstan's independence while gaining benefits of such political and economic affiliations with Russia.

From the 1994 Moscow speech of Nazarbayev, which would usher in the commencement of Kazakhstan's Eurasian integration within the contours of the eponymous Eurasian Union [20,p.286] to Nazarbayev's reinstatement of the principles of 'free will' and 'equality of rights' in the second Moscow speech of 2014 [20,p.293] – the integrationist and the neo-Eurasianist discourse of the Kazakhstani paramount leader would be far more nuanced than either proposing a full geopolitical and geo-economic alignment with Russia or seeking strategic confrontation with the latter. In that sense, the narrative of the post-Soviet geopolitical identity of Kazakhstan would largely mirror the development of the internal national identity in the country (where the Russian community is second in numbers to the ethnic Kazakhs proper): the focus would be ostensibly placed on 'free will' of the parties concerned and their 'equality of rights', while the tension between the Eurasian integration with the pre-eminent role of Russia and the maintenance of unconditional sovereignty for Kazakhstan would be kept implicit and low-key one by the Kazakhstani diplomacy – even in such cases as the aforementioned 'gift' controversy of December 2020.

As concerns the PRC, the Kazakhstani geostrategic position might be viewed as less ambiguous and potentially more precarious, given the far higher disparity in economic potentials between two parties than the one existing between Kazakhstan and Russia, on the one hand, and the lack of the common legacy of the political and state identity in the past mitigating against express conflicts and disagreements, on the other. Kazakhstan's national history narrative has incorporated the reference frame of the national catastrophe suffered by the Kazakh people in the 18th century in the course of the Mongolic Dzungar / Jungar invasion of 1739-1741 – an invasion ostensibly aided and abetted by the Manchu-ruled Qing empire of China [21, 22]. Hence, from the perspective of the biographical narrative analysis of the Kazakhstani nation as based on the ethnic foundations of the Kazakh people, that fact should have influenced the perception of China as a threat to Kazakhstan – a position largely shared by most of ethnic Kazakh nationalists [22]. However, for its part, the Kazakhstani state appears to have avoided relying on the aforementioned aspects of the Kazakh historical memory narrative, instead focusing on the need to develop a pragmatic geo-economic relationship with the contemporary China [23]. In that context, Kazakhstan's active participation in the project of One Belt One Road (OBOR), which is

marketed internationally as representing the 'New Silk Road' joining Europe and Asia for the purposes of greater economic growth and prosperity [23], may be seen as a manifestation of the alternate historical narrative, which would be largely autonomous from the one associated with the current process of the Kazakhstani nation's building. Nonetheless, the PRC may still be viewed as a source of strategic threat, especially as concerns the alleged claims to Kazakhstani national territory [24], while the tense situation surrounding the fortunes of not only the Uighur but also the Kazakhstani ethnic minorities in the Xinjiang Autonomous Region of the PRC has posed a number of challenges for Kazakhstani officials concerning their response to the situation there [25]. Given that Kazakhstan is home to a relatively sizable Uighur community of its own [18], this may be seen as posing a potential threat to the construction of the civic national identity of Kazakhstan as well, which would make the development of the Sino-Kazakhstani relationship rather compromised from the geopolitical point of view.

4. Discussion. Therefore, the analysis presented in this article has allowed the researcher to posit the fact of an ambiguous relationship between Kazakhstan's nation-building policy and the state's geopolitical identity. On the one hand, the development of the nation-building narrative itself appears to have been riven by an internal contradiction due to the co-existence of the ethno-nationalist and the civic nationalist elements of the latter. On the other hand, the relationship of Kazakhstan with the two geographically proximate geopolitical and geo-economic centers nearby, i.e., with Russia and the PRC, has been marked by similar discursive ambiguities, e.g., as concerns Kazakhstan's emphasis on the importance of the Eurasian integration with Russia being coupled with a rather tangible attempts to safeguard its sovereignty and state identity from alleged Russian infringements, or the fear of China's hegemonic designs concerning Kazakhstan's territorial integrity being combined with a rhetorical embrace of the narrative of the 'New Silk Road' underlying the geo-economic relationship between Kazakhstan and the PRC.

In both cases, the security imaginary underpinning the Kazakhstani elite's geopolitical capabilities would be directly related to the perceived threats posed by the neighboring geopolitical centers' imperial identities as regards the Kazakhstani project of building a Eurasian but distinctively independent civic nation of its own. Hence it may be deduced that in the course of the recent geopolitical history of Kazakhstan, there was no direct relationship between the state's domestic national identity and its geopolitical one. Rather, the two attributes would interact to the extent that perceived risks to the integrity of Kazakhstan as a project of nation-building would be weighed in, and accounted for, in the context of the ruling elite's security imaginary.

References

- [1] N. Gadimova, "Kazakhstan Celebrates 28th Year of Independence," *Caspian News*, December 16, 2019. [Online]. Available: <https://caspiannews.com/news-detail/kazakhstan-celebrates-28th-year-of-independence-2019-12-13-8> [Accessed Jan. 24, 2021]
- [2] A. Kukla, *Social Constructivism and the Philosophy of Science*. London and New York: Routledge, 2000.
- [3] H. Jung, "The evolution of social constructivism in political science: past to present," *SAGE Open*, vol.9, no.1, pp. 1-10, Jan. 2019 [Online]. Available: doi10.1177/2158244019832703 [Accessed : Jan. 24, 2021]
- [4] T. Hopf, "The promise of constructivism in international relations theory," *International Security*, vol.23, no.1, pp. 171-200, 1998
- [5] S. Guzzini, "Militarizing politics, essentializing identities: interpretivist process tracing and the power of geopolitics," *Cooperation and Conflict*, vol.52, no.3, pp. 423-445, 2017
- [6] S. Guzzini, Ed. *The Return of Geopolitics in Europe? Social Mechanisms and Foreign Policy Identity Crises*. Cambridge: Cambridge University Press, 2012.
- [7] A. Wendt, "Anarchy is what states make of it: the social construction of power politics," *International Organization*, vol.46, pp. 391-425, 1992.
- [8] P. J. Katzenstein, *The Culture of National Security: Norms and Identity in World Politics*. New York: Columbia University Press, 1996.
- [9] S. Suwan-acharya, "Location of economic geography and development of the Southern Border Provinces," *National Interest*, no.1, pp. 21-38, Aug.-Oct. 2020.
- [10] V. Yakushik, "Importance of inter-civilizational and intra-civilizational dialogue in national state consolidation and development," *Ukrainian Policy Maker*, no.4, pp. 85-90, 2019
- [11] S. Shenhav, *Narrative Analysis*, Oxford Bibliographies, October 28, 2020. [Online]. Available: <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199756223/obo-9780199756223-0324.xml#obo-9780199756223-0324-div2-0002> [Accessed: Jan. 24, 2021]
- [12] F. Berenskoetter, "Parameters of a national biography," *European Journal of International Relations*, vol.20, no.1, pp. 262-288, 2014
- [13] J. Melich and A. Adibayeva, "Nation-building and cultural policy in Kazakhstan," *European Scientific Journal*, no.2, pp. 265-279, Dec. 2013
- [14] N. P. Jones, "Assembling" a civic nation in Kazakhstan: the nation-building role of the Assembly of the Peoples of Kazakhstan," *Caucasian Review of International Affairs*, vol.4, no.2, pp. 159-168, 2010
- [15] B. Dave, *Kazakhstan: Ethnicity, Language and Power*. London and New York: Routledge, 2007
- [16] G. Mostafa, "The concept of 'Eurasia': Kazakhstan's Eurasian policy and its implications," *Journal of Eurasian Studies*, vol.4, no.2, pp. 160-170, Jul. 2013,
- [17] Ö. Kesici, "The dilemma in the nation-building process: the Kazakh or Kazakhstani nation?," *Journal on Ethnopolitics and Minority Issues in Europe*, vol.10, no.1, pp. 31-58, 2011

- [18] C. Pultz, *Kazakh President Chimes in on 'Gift' Controversy*, The Diplomat, January 6, 2012. [Online]. Available: <https://thediplomat.com/2021/01/kazakh-president-chimes-in-on-gift-controversy> [Accessed :Jan.24, 2021]
- [19] Tokayev: *Independence — A Most Precious Thing*, Nine O'Clock, January 6, 2012. [Online]. Available: https://www.nineoclock.ro/2021/01/06/independence-a-most-precious-thing/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=independence-a-most-precious-thing [Accessed : Jan. 24, 2021]
- [20] L. Anceschi, "Kazakhstani neo-Eurasianism and Nazarbayev's anti-imperial foreign policy," in *The Politics of Eurasianism: Identity, Popular Culture and Russia's Foreign Policy*, M. Bassin and G. Pozo, Eds. London: Rowman and Littlefield International, 2017, ch. 14, pp. 283-300.
- [21] M. Hancock-Parmer, "The Soviet study of the Barefooted Flight of the Kazakhs," *Central Asian Survey*, vol.34,no.3, pp. 281-295, 2015
- [22] R. Pantucci, *Rising Nationalism Tests China's Uneasy Partnerships in Central Asia*, East Asia Forum, May 29, 2020. [Online]. Available: <https://www.eastasiaforum.org/2020/05/29/rising-nationalism-tests-chinas-uneasy-partnerships-in-central-asia> [Accessed :Jan. 24, 2021]
- [23] A.G. Bitabarova, "Unpacking Sino-Central Asian engagement along the New Silk Road: a case study of Kazakhstan," *Journal of Contemporary East Asia Studies*, vol.7,no.2, pp. 149-173, 2018
- [24] B. Jardine, "Why are there anti-China protests in Central Asia?," *The Washington Post*, October 16, 2019 [Online]. Available: <https://www.washingtonpost.com/politics/2019/10/16/why-are-there-anti-china-protests-central-asia> [Accessed: Jan. 24, 2021]
- [25] S. R. Roberts, *Kazakhstan's Ambiguous Position towards the Uyghur Cultural Genocide in China*, The ASAN Forum, October 23, 2020. [Online]. Available: <http://www.theasanforum.org/kazakhstans-ambiguous-position-towards-the-uyghur-cultural-genocide-in-china> [Accessed :Jan. 24, 2021]

New Model of Educational Administration with Non-Classroom in Pandemic Era

Dr. Jakkrit Siririn

jakkritsiririn@gmail.com

National Interest

Abstract

COVID-19 (Coronavirus 2019 or SARS CoV-2) that are currently spreading. It has a direct impact on the management of educational institutions around the world. Many institutions are trying to rush to find a way out and there are guidelines for solving problems with many measures, such as online teaching and learning management or e-Learning or opening online registration.

In particular, Blended Learning is applied to the teaching and learning management in the transitional age from Lecture-based Learning to Online-based Learning in Thailand and a combination of teachers of the two generations. Through the integration of classroom teaching and education with online education.

The key is the search for Non-classroom performance tools and ideas that will help enhance learners' learning and balancing classroom time appropriately in the COVID-19 era, whether it is Hybrid Home School or Temporary Home School.

KEYWORDS: Educational administration, Non-classroom, Pandemic era

Received: 9/01/2021

Revised : 20/01/2021

Accepted: 28/01/2021

Introduction

COVID-19 (Coronavirus 2019 or SARS CoV-2) that are currently spreading. It has a direct impact on the management of educational institutions around the world. Many institutions are trying to rush to find a way out and there are guidelines for solving problems with many measures, such as online teaching and learning management or e-Learning or opening online registration.

For example, applying the concept of Home School to educational administration because now most parents still stay home and work from home together with their children who are in the big school holidays as well. This opportunity for everyone in the family to be together, both parents and children. If we adopt the Home School learning process, it is worth experimenting. Another case is Hybrid Home School that will fill the gaps and filling up the weaknesses of the Home School as is. The heart of Hybrid Home School is Blended Learning. Lecture-based Learning with teaching and learning via Online-based Learning system through the e-Education infrastructure. Hybrid Home School is considered a new educational institution management model in the COVID-19 era. It is another interesting concept.

e-Education: New Paradigm in COVID-19 Age

e-Education is the application of information and communication technology as a tool in the management of education system.

Starting from the recruitment process of the educational institution student admissions process registration and evaluation curriculum and teaching work, library work, guidance work, research and development work student affairs knowledge management Information system for school administrators building work welfare work and facilities, etc.

Clancy [1] said the term e-Education is becoming more and more widely known. Although the government agency governing education policy has yet to formally announce an e-Education strategy. Perhaps because there has not been a strong body of knowledge about e-Education from those involved in education management.

This phenomenon is not strange as in international academic circles, there are also limited references to e-Education. This can be seen from the fact that there are few academic articles and research studies formally studying e-Education issues.

Still, there is still some interesting research on e-Education to be discussed as a guideline for education management. In particular, Jyrki Pulkkinen [2] the paradigms of e-Education research and Hemduth Rugbeer [3] a conceptual framework for implementing e-education.

Jyrki Pulkkinen highlights two key points about the future of e-Education. The first is that e-Education is becoming a necessary trend for providing education in the near future. The second which

is very important is challenges of academic scholars to fuse research in information and communication technology with educational administration theory.

Jyrki Pulkkinen another highlights future changes in the field of education an era in which the necessary infrastructure for education is 100% dependent on information and communication technology.

Hemduth Rugbeer presents issues similar to Jyrki Pulkkinen's research, but Hemduth Rugbeer's focus on information and communication technology rather than Jyrki Pulkkinen's. This may be because Hemduth Rugbeer is a South African researcher. Hemduth Rugbeer is therefore less focused on the educational system, as Jyrki Pulkkinen, a Finnish researcher with more advanced equipment.

However, one interesting point that Hemduth Rugbeer has presented is that e-Education is the primary role of school administrators. Hemduth Rugbeer see school administrators as a key player in the adoption of e-Education, provided that: School administrators do not have leadership in supporting e-Education, and effective education management will certainly not move forward in the future.

When considered in the context of an educational institution that is readily available in educational management. Especially the application of information and communication technology to the management of education, such as some private higher education institutions or some public universities will see the direction of e-Education applied to the education management system

Yet, at present, no institution has made any claims that its educational institution uses e-Education in its entirety, so the government agencies that oversee the country's education policy. It is therefore necessary to accelerate the adoption of e-Education in the educational management system.

Pavlis- Korres [4] said the key is accelerate the preparation of the new information and communication technology master plan for education of the Ministry of Education, the implementation of a full-fledged e-Education system in the future. This will create a potential trend for the government to initiate e-Education programs in the future.

This coincides with the conclusions from Jyrki Pulkkinen and Hemduth Rugbeer as the paradigm of using e- Education in education management systems is becoming a trend. Important for the educational management of the next world.

Blended Learning: The Best Practice in Pandemic Era

SEAMEO[5] publishes a document on authorizing the use of mobile phones or Tablet PCs and computer notebooks of students, students or BYOD (Bring Your Own Device) in the classroom. Pointing out that there is a positive direction in many countries and tends to use BYOD that are growing higher Educational equality but BYOD, or allowing students' personal information media equipment to be used in the classroom is still difficult in the education system.

The main problem in this issue is A number of educational personnel are still unable to keep up with technology, so the government should accelerate and open up the perspective of teacher development in the 21st century by adjusting teacher attitudes. Encourage teachers to bring innovation to help in teaching and learning and personal development.

The key is to create a coaching system by allowing teachers with expertise in teaching and learning to provide practice to teachers who lack expertise. Adopting the Coaching system in the Education 4.0 era could therefore be an upside from the past. Where the senior teacher is a coach for a new teacher or a trainer coming to the new generation of teachers, becoming a coach for senior teachers, especially coaching on educational technology.

Educational ingredients or Blended Learning, there are many materials and many formulas, STEM (Science Technology Engineering Mathematics) is a blended learning group together PLC (Professional Learning Community) or CoP (Community of Practice), a community of professional learning. Or the practitioner community is a form of Blended, which brings teachers from different learning groups into groups. MTSS (Multi-Tiered System of Supports) is divided into 3 groups according to their needs and bring support personnel to assist in teaching and learning.

Blended Learning is an essential tool in the pursuit of common points - reserve the difference between Lecture-based Learning and Online-based Learning as well. It is also a compromise between senior teachers who are familiar with the style. Lecture-based Learning with young teachers growing up with Online-based Learning.

Due to Blended Learning, although it promotes online teaching and learning by extending the time for students to be able to continuously learn by themselves, anytime and anywhere. Through e-Learning materials, Blended Learning also encourages meeting and socializing in the classroom between teachers and students or students with students together through group work

Ghaoui[6] said teachers in the education system in the 4.0 in addition to having to be an expert on the use of ICT tools in application in teaching and learning management. Must also be proficient in providing education through traditional classrooms.

However, despite efforts to push the education management system into the 4.0 era or the era of educational innovation, whether it is online-based learning or blended learning, however, Education equity or educational equality. It is a set of ideas that should be combined with all forms of education. Dickerson[7] said the reason is that the infrastructure environment in almost all developing countries. There are a variety of educational institutions such as size, age, approach, and most importantly, budget. Especially schools in the very far rural areas there is still a disparity in education in terms of the readiness of the infrastructure arrangement. Whether it is an electrical system or the Internet network that is still not covered. Therefore, Education equity or educational equality It is another issue that needs to be watched amid the advancement of technology and innovation to achieve equality in accessing knowledge itself.

Temporary Home School: The Wave of the Future

The COVID- 19 crisis inevitably affects people around the world. Many adults simply cannot handle the situation of confinement at home. Many are confronted with Cabin Fever as most children who grew up with the social media era where their daily lives were already on the digital screen.

However, there is one problem that is being raised in the global situation of COVID- 19: one in education. That despite the postponement of the opening of the new academic year nothing is more suitable than to apply the concept of Home School to educational administration.

Because now Most parents still stay home and work from home together with their children who are also in the big school holidays as well, so the opportunity to be in the same place with both parents and children like this. If we adopt the Home School learning process, it is worth experimenting.

Kennedy[8] Home School means management of education by family. That parent have arranged for their children They have the right to protect under the Family Education Act or Home School that provides an alternative education for families who do not wish to send their children to the school system. But wishes to provide education for their own children this led to the Temporary Home School concept, which now includes models from many countries around the world that are leading nations in education.

As can be seen from many states in America Has initiated the Temporary Home School project that combines traditional Home School concepts with digital technology adoption. To fill the gap in education management that is, each family organizes a Home School according to the home style, who is home as usual, while at the same time when we need to Social Distancing or maintaining social distance, we use Social Media as a medium for our children to meet with friends.

Also teachers Who were already involved in online teaching and learning with children, joined in and talked to the student group Plus more opportunities to talk to their parents. However, this Home School concept is Temporary Home School or it is only temporary. In order to mitigate the problem that COVID has closed the school during this period, when the COVID disappears, the children will be able to return to the same system as before.

Hybrid Home School: The New Normal Education

Wilmarth [9] pointed out that Hybrid Home School will fill the gaps. And filling up the weaknesses of the Home School like what we do. The disadvantage of doing Home School at present is many parents want to do a Home School but they don't have enough time. Because modern parents have to work outside the home and although many people will work from home during this period, they are still not confident in their knowledge that they can teach their children.

Krouse [10] said especially the unsolvable problem that we fear that Home School children will not socialize because they study from home, fail to go to school, and the investment in online teaching materials is quite expensive. Hybrid Home School refers to a combination of education management between home school and school. The principle of Hybrid Home School is that the child must go to school for no more than 3 days in a week, and the remaining 4 days to study with parents at home or go on a field trip to various learning sources.

Schrass [11] said the heart of Hybrid Home School is Blended Learning and Blended Learning, Lecture-based Learning with Online-based Learning system. The advantage of Hybrid Home School is that parents can spend more time with their children. Because children will have to go to school for 3 days and there will be experts to teach supplementary courses that parents are not good at, so the unsolvable problems that fear that Home School children will not be able to socialize will be gone because they have attended school activities with Friends 3 days and now the online teaching materials are much more affordable.

Non-Classroom: New Model of Educational Administration in Pandemic Era

For the educational management context in this period it is a time of Work from Home, the family can organize a Home School according to the style of the house, who is home, by themselves. At the same time, even if Social Distancing, parents can use Social Media as a medium for their children to chat with teachers and friends Available online .The future of Hybrid Home School is a problem with educators' attitudes towards alternative education systems. In addition, the parent value factor that still adheres to the Brand School, parents want their children to have a colored version to lead to a connection in the future and most importantly, the problem of social inequality and policy problems that is constantly changing.

Cronbach[12] said although it seems that Blended Learning is going to be a new trend or a stepping stone between the transition from the era. Lecture-based Learning to the era of Online-based Learning. It can be seen from nowadays that there is a tendency to implement the concept of Blended Learning rapidly. Because in such a transitional age it was an era where there was a mixture of two generations of teachers, senior teachers and younger teachers. Through the integration of teaching and learning in the classroom and educating online.

Günter[13] said similar to a mixed class, Flipped Classroom is blended in the sense of combining classroom learning with education outside the classroom. The harmonious mix of Face-to-Face classrooms and online teaching, known as Blended Learning, requires modern teachers to integrate new classroom styles. Which fuses the traditional system of teaching or Lecture-based Learning to people with Online-based Learning or teaching and learning through the Internet.

At the core of Blended Learning is the search for a powerful tool that will enhance the learning of the learners. And to create a balance of time spent in the classroom properly. Because whether BYOD, Face-to-Face, Online or Offline, the key in this transitional age is the adoption of Blended Learning with consideration of educational equality. And it can be said that it is appropriate for the educational context moving in the 4.0 era.

Conclusion. Before the COVID-19 crisis, the Thai education system faced a variety of serious and disruption issues that affected every industry. And education circles are inevitable as well. And suddenly, when the COVID-19 situation has emerged, it only aggravates the Thai education crisis. In the near future, the education trend of the world in the 4.0 era is inevitable that BYOD is the introduction of mobile phones or tablet PCs and notebook computers of students and students to use in the classroom. In particular, Blended Learning is applied to the teaching and learning management in the transitional age from Lecture-based Learning to Online-based Learning in Thailand and a combination of teachers of the two generations. Through the integration of classroom teaching and education with online education. The key is the search for Non-classroom performance tools and ideas that will help enhance learners' learning and balancing classroom time appropriately in the COVID-19 era, whether it is Hybrid Home School or Temporary Home School.

References

- [1] M. Clancy, *e-Education on Academic Affair Administration in World University Rankings 2013-2014, 2014*. [Online]. Available: www.timeshighereducation.co.uk. [Accessed : Jan. 4, 2021].
- [2] J. Pulkkinen, "The paradigms of e-Education. An analysis of the communication structures in the research on information and communication technology integration in education in the years education in the years 2000-2001," Doctor of Philosophy in Communication Science, University of Oulu, Finland, 2003
- [3] H. Rugbeer, "A conceptual framework for implementing e-Education in KwaZulu- Natal," Doctor of Philosophy in Communication Science, University of Zululand, South Africa, 2005
- [4] M. Pavlis-Korres, *Development of a framework for the e-Education of educators of special groups aiming to improve their compatibility with their learners*. Doctor of Philosophy Thesis in Science Education, University of Alcalá, Spain, 2011
- [5] SEAMEO, *Status of e-Education Integration in Education in Southeast Asian Countries by SEAMEO, 2011*. [Online]. Available: www.seameo.org, [Accessed: Jan 4, 2021].
- [6] C. Ghaoui, *E-Education Applications: Human Factors and Innovative Approaches*. Information Science Publishing. McGraw-Hill. United States of America, 2004
- [7] N. C. Dickerson, "Te-E (Teacher e-Education): A grounded theory from the perceptions of native Chinese English instructors," Doctor of Philosophy Thesis in Science Education, University of Phoenix,

United States of America, 2011

[8] D. Kennedy, *Academic Duty*. Harvard University Press, 1999

[9] P. J. Wilmarth, "Comparative perception of adult learner in an Online and Face- Face Course," Doctor of Philosophy Thesis in Science Education, University of Missouri-St. Louis, United State of America, 2010

[10] S. Krouse, *The Education Encyclopedia*, 1961 .[Online]. Available: www.unz.org/Public/SmithKrouse1961.htm [Accessed : Jan 4 , 2021].

[11] Jo Ann M. Schress, "Academic Affairs Online: A Survey of Information Available on Website in Higher Education," *College Student Journal*, United States of America, 2000.

[12] L.J. Cronbach, *Essentials of Psychological Testing* .4th ed. Harper & Row, 1 , 1990

[13] S. Günter, *What is e-Library*. Potsdam: Germany, 2010.

การประเมินความรู้และเจตคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออกของ ประชาชน ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นทรี สัจจารธรรม

nontaree92@gmail.com

คณะวิทยาศาสตร์สาธารณสุข มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษา 1) ประเมินผล ความรู้ และเจตคติของประชาชน ตำบลบางขุนอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของประชาชนกับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี รวม 186 คน เครื่องมือคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ ไครสเคอร์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ และแบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน 8 คน โดยวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ การตีความ การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย และการพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออกและการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับสูง ร้อยละ 83.87 เจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออกระดับปานกลาง ร้อยละ 50.54 ระดับสูง ร้อยละ 40.86 พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก ส่วนใหญ่มีการใช้ปานกลาง ร้อยละ 47.31, 2) ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\square 0.05$ และ 3) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก และ ความรู้เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก $r = 0.012$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความสัมพันธ์ ระหว่างเจตคติของการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก กับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก พบความสัมพันธ์ทางบวก $r = 0.386$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $\square 0.05$

คำสำคัญ: ความรู้ เจตคติ การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ป้องกันไข้เลือดออก ประชาชนตำบลบางขุน

Received: 1/01/2021

Revised : 2/01/2021

Accepted: 16/01/2021

**Knowledge and Attitude Evaluation of Using Cintronella Products
For Dengue Hemorrhagic fever Prevention of Citizen in Bang Khanoon, Bang
Kruai District, Nonthaburi Province**

Assistant Professor Nontri Sajjatham

nontaree92@gmail.com

Public Health Science Faculty, Rajapruk University

Abstract

The purpose of this research aims to 1) knowledge and attitude evaluation of people who using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention in Bang Khanoon sub-district, Bang Kruai District, Nonthaburi Province 2) relationship between bio social factors and people who using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention 3) relationship between acknowledgement and attitude evaluation of people who using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention. The samples were 186 citizens in Bang Khanoon sub-district, Bang Kruai District, Nonthaburi Province. The research instrument was questionnaires and statistics for data analytics are frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, chi-square, pearson's correlation coefficient, multiple regression analysis and content analysis from in-depth interview form for the 8 village committees. The research findings were summarized as follows: 1) knowledge about using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention have high level at 83.87%. Attitude about using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention have moderate level at 50.54% and high level at 40.86%. Behavior about using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention have moderate level at 47.31%, 2) relationship between age and occupation with about using citronella extracts for Dengue Hemorrhagic Fever prevention have significant level $\square 0.05$ and 3) knowledge about Dengue Hemorrhagic Fever and herbs against mosquitoes positively correlated with using citronella ($r=0.012$) there was not statistically significant and relationship between attitude of using citronella extracts to mosquitoes carrier safeguard in Dengue Hemorrhagic Fever prevention there was statistically significant positive relationship ($r=0.386$) at the level $\square 0.05$

KEYWORDS: Knowledge, Attitude, Using Cintronella Products, Prevention to Dengue Hemorrhagic fever, Citizen in Bang Khanoon sub-district

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจาก ตำบลบางขุนเป็นพื้นที่ซึ่งเกิดการระบาดของไข้เลือดออกทุก ๆ ปี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ โดย สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์สาธารณสุข ได้ดำเนินกิจกรรมบริการทางวิชาการ ให้กับประชาชนในตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยการถ่ายทอดความรู้ ในโครงการ ภูมิปัญญาไทย สมุนไพรไล่ยุง และได้ดำเนินการต่อยอดแนวคิดเป็นโครงการปลูกตะไคร้หอม และแปรรูปเป็นสเปรย์หอมป้องกันยุง โดยมุ่งหวังให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยพบว่าสมุนไพรตระกูลตะไคร้หลายชนิดสามารถนำมาใช้กำจัดยุงได้ เช่นการศึกษาของ Ansari and Razdan [1] ศึกษาน้ำมันหอมระเหย หลายชนิดในการป้องกันยุงจากพืชในกลุ่มของตะไคร้ (Lamon Glass) ได้แก่ C. Martinii Martinii var. Sofia (Palmarosa) คือหญ้าซึ่งเป็นพืชตระกูลเดียวกับ Lamon Glass, C. Citratus (ตะไคร้แกง) and C. Nardus (Citroneila) คือตะไคร้หอม ผลการวิจัยพบว่า น้ำมันหอมระเหยจากสมุนไพรทั้งสามชนิดมีคุณสมบัติป้องกันยุงกัดได้

โรคไข้เลือดออกเป็นปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณสุข การเกิดโรคไข้เลือดออก ตั้งแต่ พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบันรูปแบบการระบาด แบบปีเว้นปี หรือ ปีเว้นสองปี โดยการระบาด ปี 2553, 2556 และ 2558 พบผู้ป่วยมากถึง 116,947, 154,444 ราย และ 144,952 ราย ตามลำดับ โดยพบสูงสุดในเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝน กลุ่มที่มีอัตราป่วยสูงที่สุด คือกลุ่มเด็กวัยเรียน (5 – 14 ปี) และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (15 – 24 ปี) อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก ปี 2561 ภาคใต้ อัตราป่วยสูงสุดเท่ากับ 27.64 ต่อประชากรแสนคน จำนวนผู้ป่วย 2,575 ราย รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง 23.41 ต่อประชากรแสนคน จำนวนผู้ป่วย 5,192 ราย ภาคเหนือ 9.04 ต่อประชากรแสนคน จำนวนผู้ป่วย 1,121 ราย และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อัตราป่วย 3.14 ต่อประชากรแสนคน จำนวนผู้ป่วย 689 ราย ตามลำดับ จังหวัด นนทบุรี มีจำนวนประชากร 1,202,818 คน พบ ผู้ป่วยไข้เลือดออก 287 คน เสียชีวิต 1 คน อัตราป่วย 23. 86 ต่อแสนประชากร อัตราตาย 0.08 ต่อแสนประชากร อัตราป่วยตาย ร้อยละ 0.35 [2,p1-12) โดยที่ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 23 ธันวาคม 2560 พบผู้ป่วยไข้เลือดออก 8 ราย การพยากรณ์โรคไข้เลือดออกและการประเมินพื้นที่เสี่ยง มาตรการในการป้องกันควบคุม โรคไข้เลือดออก ปี 2562 พบว่า จังหวัดนนทบุรี เป็นพื้นที่ระดับความเสี่ยงสูง ซึ่งอำเภอบางกรวยเป็นพื้นที่ ระดับความเสี่ยงปานกลาง [3]

การควบคุมการระบาดของโรคที่มีอยู่เป็นพาหะ โดยใช้สารเคมี ได้แก่ ยาฆาตกันยุง ยาจุดกันยุง ใส่ทรายอะเบทในโอ่งน้ำ หรือแหล่งน้ำ ยาจืดพ่นยุง พ่นหมอกควัน เป็นต้น อาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคเมื่อใช้ในปริมาณที่มากเกินไป แนวคิดการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออกครั้งนี้ เป็นการศึกษา การประเมินความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และ การนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ไปใช้เพื่อการป้องกันยุงของประชากร ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้ของ บลูม (Benjamin S. Bloom [4]) หมายถึงการระลึกถึงกระบวนการ และรูปแบบของโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้อย่างชัดเจน มุ่งเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการเชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ใน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ ตามแนวคิดเรียกว่า Bloom's Taxonomy ร่วมกับ แนวคิดเจตคติ (Attitude) โดย Gibson ([5] อ้างถึงใน นนทรี สัจจาธรรม [6]) ให้ความหมายว่า เจตคติ คือตัวตัดสินพฤติกรรมของความรู้สึเชิง

บวก หรือเชิงลบ เป็นสภาวะจิตใจที่พร้อมจะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองของบุคคลนั้น ๆ ต่อ บุคคลอื่น ๆ ต่อวัตถุหรือสถานการณ์ โดยเจตคติสามารถเรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์ ดังที่ เบลกิน และสกายเดล (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย [7] กล่าวว่า เจตคติ เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมกับการศึกษา พฤติกรรมหรือ การปฏิบัติ (Practice) ซึ่งเป็นการกระทำของบุคคล ครอบคลุมเฉพาะสิ่งที่แสดงออก (Navid [8]) เช่นการนั่ง การยืน และการเคลื่อนไหว สอดคล้องกับ Rudma [9] กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง ปฏิกริยาและกิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออกทางรูปธรรม นามธรรม ซึ่ง สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส วาจา และการกระทำ

โดยสรุป ความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice) คือพฤติกรรม การใช้สมุนไพรรักษาซึ่งเกิดจากการการเรียนรู้ ที่เน้นการจำเกิดความเข้าใจ มีการแปลความหมาย การ สรุปหรือการขยายความ การวิเคราะห์ รวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องนั้น ๆ และสังเคราะห์ โดย พิจารณาประเมินความรู้จากข้อเท็จจริง เกิดความรู้สึก และความคิดเห็น ต่อสิ่งนั้น เป็นพฤติกรรม ทางด้านจิตใจ เป็นตัวกำหนดการแสดงออก และบุคลิกภาพบางประการของบุคคล ในทางที่จะ ยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลให้บุคคลเลือกปฏิบัติ ในรูปแบบต่าง ๆ จนส่งผลให้เกิดการกระทำในสิ่ง นั้น ๆ อาจเรียกว่า การยอมรับปฏิบัติ หรือการมีส่วนร่วมของบุคคลในการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ [6] ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถสร้างความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านสมุนไพร สร้าง อาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการประเมินผล ความรู้ และ เจตคติของประชาชน ต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จาก ตะไคร้หอม ป้องกันไข้เลือดออก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ป้องกัน ไข้เลือดออก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้และเจตคติของประชาชนกับการใช้ผลิตภัณฑ์ จาก ตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัย เชิงพรรณนา โดยนำแนวคิดทฤษฎี ความรู้ เจตคติ และการ ปฏิบัติ นำมาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมของ ประชาชนตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษา คือ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ใน ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี จำนวน 2,769 คน[10] ดัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง จากเขตการปกครองส่วน ท้องถิ่น คือองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ประชากร 850 คน [11]

- 1.1 กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม ได้แก่ ผู้สูงอายุ จำนวน 240 คน และ ผู้ปกครอง

นักเรียน โรงเรียนวัดบางขุน ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 135 คน (เท่ากับ .จำนวน) นักเรียนปี 2560) ดำเนินกลุ่มตัวอย่าง โดยตารางสุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากร 360 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 186 คน เก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุ และผู้ปกครองนักเรียน ในจำนวนเท่ากัน คือ กลุ่มละ 93 คน

1.2..กลุ่มให้ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ คือกรรมการชุมชนตำบลบางขุน จำนวน 8 คน ได้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางขุน กำนันตำบลบางขุน ผู้ใหญ่บ้าน 3 คน และประธานอาสาสมัครอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และ ครูโรงเรียนวัดบางขุน 2 คน รวม 8 คน)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 แบบสอบถาม การประเมินความรู้และเจตคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออกของประชาชน ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สร้างโดยผู้วิจัย ซึ่งประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Bloom's Taxonomy) ร่วมกับแนวคิดเจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice) ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก ประโยชน์ของสมุนไพร และสมุนไพรป้องกันยุง ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (Index of Item Objective Congruence) วิเคราะห์ข้อคำถาม 43 ข้อ ผลการวิเคราะห์ ค่า IOC = 0.6 จำนวน 3 ข้อ ค่า IOC = 1.00 จำนวน 40 ข้อ แสดงว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งค่า IOC มากกว่า 0.5 [12]และนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบ (Pre - Test) กับกลุ่มประชาชน ตำบลบางขุนกอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ภาพรวมทั้งฉบับ ค่าความเชื่อมั่น = 0.8697 ซึ่งมากกว่า 0.7 ตามเกณฑ์ของ George and Mallery [13]

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามผู้สูงอายุ โดยขอเข้าชี้แจงและเก็บข้อมูล ในวันที่ตรงกับการประชุมของชมรมผู้สูงอายุ ตำบลบางขุน ซึ่งมีการประชุมทุกสองเดือน และ เก็บข้อมูลผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดบางขุน ในวันที่ตรงกับการประชุมผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดบางขุน

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์คณะกรรมการชุมชน ตำบลบางขุน จำนวน 8 คน โดยมีหนังสือเชิญ เข้าร่วมประชุมที่โรงเรียนวัดบางขุนและให้ข้อมูลสัมภาษณ์แบบกลุ่มสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้สถิติดังนี้

1.1 ความรู้ เกี่ยวกับ โรคไข้เลือดออก สมุนไพรที่ใช้ในการป้องกันยุง และประโยชน์ของตะไคร้หอม และการใช้ตะไคร้หอมป้องกันยุง ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของระดับความรู้

1.2 เจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันยุง และการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของระดับการรับรู้

1.3 การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันใช้เลือดออกวิเคราะห์ความถี่ของการปฏิบัติ
ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางชีวะสังคม กับการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมเพื่อ
ป้องกันยุง ใช้สถิติ Chi-Square

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ เกี่ยวกับประโยชน์ของตะไคร้หอม กับการใช้
ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมเพื่อป้องกันยุง ใช้สถิติ Pearson product moment correlation และการถดถอย
พหุ (Multiple Regression Analysis)

1.6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ข้อคิดเห็นต่อการสนับสนุนให้เป็น
แหล่งผลิตตะไคร้หอมเพื่อเป็นอาชีพเสริม และข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ใช้คะแนนร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ข้อมูล เพศ อายุ ตำแหน่ง และความคิดเห็น
เกี่ยวกับความรู้ และประโยชน์ของตะไคร้หอม ความคิดเห็น และเจตคติ ต่อการนำผลิตภัณฑ์จากตะ
ไคร้หอมป้องกันยุง ใช้คะแนนร้อยละ และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยและพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันใช้เลือดออก และความรู้เกี่ยวกับการใช้สมุนไพร ป้องกันยุงของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรป้องกันยุง พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.85 มีความรู้ว่
าษณะที่ใช้เก็บกักน้ำไว้ใช้ที่บ้านต้องมีฝาปิดเพื่อป้องกันมิให้ยุงวางไข่ เมื่อมีการระบาดของ
ใช้เลือดออก เจ้าหน้าที่จะดำเนินการกำจัดลูกน้ำยุงลาย โดยกำจัดแหล่งน้ำขัง และพ่นหมอกควันใน
หมู่บ้าน ร้อยละ 96.77 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่าโรคไข้เลือดออก เกิดจากยุงลายเป็นพาหนะของโรค
ร้อยละ 95.70 และรู้ว่าการป้องกันใช้เลือดออกที่เหมาะสมในปัจจุบัน คือการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์
ยุงลาย ร้อยละ 95.16 รู้ว่าผู้ป่วยไข้เลือดออกได้รับเชื้อไวรัสเดงกีเข้าสู่ร่างกายเมื่อถูกยุงลายกัด
ร้อยละ 94.09 ร้อยละ และร้อยละ 66.67 รู้ว่าปัจจุบันยังไม่มียาที่สามารถฆ่าเชื้อไวรัสจาก
ไข้เลือดออกได้

1.2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรป้องกันยุง พบว่ากลุ่มตัวอย่างรู้ว่าน้ำมันหอม
ระเหยจากตะไคร้หอม นำมาผลิตในรูปแบบสเปรย์หอมฉีดไล่ยุงร้อยละ 100 รู้ว่าตะไคร้หอมเป็น
วัชพืคที่นำมาสกัดเป็นน้ำมันหอมระเหยเมื่อนำมาทาผิวสามารถป้องกันยุงกัดได้ร้อยละ 97.85 โดย
นำมาแปรรูป ในรูปแบบรูปหอม ก่อนกำยาน และถุงตะไคร้หอม ร้อยละ 97.32 รู้ว่าต้นตะไคร้หอม
เป็นสมุนไพรที่มีประสิทธิภาพในการไล่ยุง ร้อยละ 96.24 รู้ว่ามีการวิจัยที่สนับสนุนให้สมุนไพร
สามารถนำมาใช้ในการกำจัดยุงได้ ร้อยละ 95.70 โดยผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรจะช่วยลดการใช้
สารเคมีสังเคราะห์ ร้อยละ 94.62 รู้ว่าน้ำมันหอมระเหยมีสีใสถึงเหลืองอ่อนกลิ่นหอมสดชื่นคล้าย
มะนาว ร้อยละ 94.09 และ ตะไคร้หอมสกัดเป็นยารักษาอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ บรรเทาอาการ
ปวดและลดไข้ ร้อยละ 76.88

1.3 ระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันใช้เลือดออก พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง
ร้อยละ 54.84 คะแนนเฉลี่ย 6.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 รองลงมา ระดับกลาง ร้อยละ
39.5 คะแนนเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00

1.4 ระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรป้องกันยุง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ระดับสูง ร้อยละ 82.26 คะแนนเฉลี่ย 8.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 รองลงมา มีความรู้ระดับกลาง ร้อยละ 15.59 คะแนนเฉลี่ย 6.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48

1.5 ระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก และการใช้สมุนไพรป้องกันยุงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ระดับสูง ร้อยละ 83.87 คะแนนเฉลี่ย 14.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และระดับกลาง ร้อยละ 16.13 คะแนนเฉลี่ย 11.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88

2. เจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก

2.1 เจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าสมุนไพรที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในชุมชนได้ ร้อยละ 53.76 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 38.71 คะแนนเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 มีความเชื่อว่าสมุนไพรไล่ตัวที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ คือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า ร้อยละ 52.69 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 40.86 คะแนนเฉลี่ย 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 ความเห็นต่อผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ในรูปแบบรูปหอม ก้อนกำยาน และถุงตะไคร้หอมเป็นสินค้าที่หาซื้อได้ง่าย ส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ 52.15 เห็นด้วยอย่างยิ่ง 41.94 คะแนนเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 การปลูกต้นตะไคร้หอม นอกจากปลูกในแปลงแล้ว สามารถนำมาตกแต่งเป็นสวนไม้ประดับ เพิ่มความสวยงามซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย ร้อยละ 52.15 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 34.95 คะแนนเฉลี่ย 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 เห็นว่าการทำถุงตะไคร้หอมเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ ร้อยละ 52.15 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 41.4 คะแนนเฉลี่ย 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 การใช้ตะไคร้หอมเพื่อป้องกันยุง ช่วยลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน เห็นด้วย ร้อยละ 51.08 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 39.25 คะแนนเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 น้ำมันหอมระเหยสกัดจากใบตะไคร้หอมนำมาทาผิวได้ เห็นด้วย ร้อยละ 50.54 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 41.40 คะแนนเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 เห็นว่าการนำถุงตะไคร้หอมแขวนไว้ตามมุมต่าง ๆ ในบ้านสามารถป้องกันยุง และแมลงไม่ให้มารบกวน เห็นด้วย ร้อยละ 49.46 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 41.94 คะแนนเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม สามารถสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน เห็นด้วย ร้อยละ 48.39 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 42.47 คะแนนเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 โดยเห็นว่าการปลูกต้นตะไคร้หอมไม่ต้องใช้ยาปราบศัตรูพืช เนื่องจากกลิ่นของตะไคร้หอมทำให้แมลงไม่มารบกวนเห็นด้วย ร้อยละ 47.85 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 40.32 คะแนนเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 และเชื่อว่าน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอมเมื่อนำมาแปรรูปเป็นสเปรย์หอม ใช้นิดไฉยได้ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย ร้อยละ 47.85 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 46.24 คะแนนเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 นอกจากนั้นเชื่อว่าการใช้สมุนไพรที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติจะทำให้ชุมชนปลอดภัยจากสารพิษ เห็นด้วย ร้อยละ 46.77 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 42.47 คะแนนเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 และรู้สึกว่าการปลูกต้นตะไคร้หอม ไม่เป็นการยุ่งยากต่อการดูแล เห็นด้วย ร้อยละ 46.24 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 41.40 คะแนนเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72

2.2 ระดับของเจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันยุง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันยุงในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.54 คะแนนเฉลี่ย 56.50 ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.42 และระดับสูง ร้อยละ 40.86 คะแนนเฉลี่ย 67.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.79

3. การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก

3.1 พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม พบว่ากลุ่มตัวอย่างซื้อผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไว้ใช้ในบ้าน เป็นบางครั้ง ร้อยละ 55.91 ซื้อไว้ใช้เป็นประจำ ร้อยละ 27.96 คะแนนเฉลี่ย 2.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 โดยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ และการใช้ตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก บางครั้ง ร้อยละ 55.38 เป็นประจำ ร้อยละ 22.04 คะแนนเฉลี่ย 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ใช้น้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอมทาป้องกันยุง บางครั้ง ร้อยละ 53.23 เป็นประจำ ร้อยละ 36.56 คะแนนเฉลี่ย 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 กลุ่มตัวอย่างแนะนำบุคคลในบ้านให้ใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุง บางครั้ง ร้อยละ 52.15 เป็นประจำ ร้อยละ 27.96 คะแนนเฉลี่ย 2.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 ได้ใช้สเปรย์หอมฉีดในห้องเพื่อป้องกันยุง บางครั้ง ร้อยละ 51.08 เป็นประจำ 31.10 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย 2.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 แนะนำประชาชนให้ใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุง บางครั้ง ร้อยละ 50.54 เป็นประจำ ร้อยละ 26.88 คะแนนเฉลี่ย 2.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 และ ยินดีให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมโครงการปลูกตะไคร้หอมในชุมชน บางครั้ง ร้อยละ 49.46 เป็นประจำ ร้อยละ 40.32 คะแนนเฉลี่ย 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 การใช้น้ำมันตะไคร้หอมเมื่อมีอาการปวดเมื่อย หรือชาตามมือและเท้า เพื่อบรรเทาอาการ ใช้บางครั้ง ร้อยละ 48.92 เป็นประจำ ร้อยละ 31.72 คะแนนเฉลี่ย 2.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 หากมีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมในชุมชนกลุ่มตัวอย่างยินดีจะเป็นผู้ดำเนินการผลิตเอง บางครั้ง ร้อยละ 45.16 เป็นประจำ ร้อยละ 35.48 คะแนนเฉลี่ย 2.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 และกลุ่มตัวอย่างนำถุงตะไคร้หอมวางในตู้เสื้อผ้าหรือแขวนมุมห้อง บางครั้ง ร้อยละ 44.62 ไม่เคย ร้อยละ 32.26 เป็นประจำ ร้อยละ 23.12 คะแนนเฉลี่ย 1.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 ให้คำแนะนำการทำถุงตะไคร้หอมกับเพื่อนบ้าน บางครั้ง ร้อยละ 41.40 ไม่เคย 35.48 เป็นประจำ ร้อยละ 23.12 คะแนนเฉลี่ย 1.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และทำถุงตะไคร้หอมไว้ใช้เองเป็นบางครั้ง ร้อยละ 33.87 และเคยทำเป็นประจำ ร้อยละ 21.51 คะแนนเฉลี่ย 1.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 โดยปลูกต้นตะไคร้หอมไว้ในบริเวณ เป็นประจำเพียง ร้อยละ 31.18 บางครั้ง ร้อยละ 27.96 และไม่เคยปลูก ร้อยละ 40.86 คะแนนเฉลี่ย 1.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85

3.2 ระดับ หรือความถี่ของการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก พบว่าพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมเพื่อป้องกันไข้เลือดออกของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการใช้ปานกลาง ร้อยละ 47.31 และใช้มาก กับใช้น้อย ร้อยละ 26.88 กับ 25.81 ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางชีวะสังคม กับการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม เพื่อป้องกันยุง ดังนี้

1) เพศ พบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้ ปานกลาง ร้อยละ 39.8 ใช้มาก ร้อยละ 23.1 เพศชายมีพฤติกรรมการใช้ปานกลาง ร้อยละ 7.5 และ ใช้มาก ร้อยละ 3.8 การทดสอบความสัมพันธ์ ทั้งเพศหญิง และเพศชาย พบว่ามีความสัมพันธ์ ต่อการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ไปใช้ในการป้องกันยุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=1.564$, $p < 0.05$)

2) อายุ พบว่า อายุ 60 ปี ขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 26.9 และใช้มาก ร้อยละ 18.3 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 40 – 49 ปี ร้อยละ 10.2 ใช้มาก ร้อยละ 1.1 และ อายุ 30 -39 ปี เป็นกลุ่มที่ไม่มีการใช้ ร้อยละ 8.6 ใช้ปานกลาง ร้อยละ 4.8 และใช้มาก ร้อยละ 1.6 การทดสอบความสัมพันธ์พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ นำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไปใช้ในการป้องกันยุง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=35.499$, $p \square 0.05$)

3) สถานะภาพ ผู้ที่สมรสแล้ว มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 31.2 และ ใช้มาก ร้อยละ 21.0 รองลงมาคือ หม้าย มีพฤติกรรมการใช้ปานกลาง ร้อยละ 7.0 และใช้มาก ร้อยละ 3.8 การทดสอบความสัมพันธ์พบว่า สถานะภาพมีความสัมพันธ์ต่อการ นำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไปใช้ในการป้องกันยุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=4.978$, $p < 0.05$)

4) ระดับการศึกษา พบว่า ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 21.5 และใช้มาก ร้อยละ 14.0 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา/ปวช. มีพฤติกรรมการใช้ปานกลาง ร้อยละ 12.4 และใช้มาก ร้อยละ 8.6 ระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลาง ร้อยละ 6.5 ใช้มาก ร้อยละ 1.6 และใช้น้อย ร้อยละ 6.5 การทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการ นำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไปใช้ในการป้องกันยุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=9.909$, $p < 0.05$)

5) รายได้ (บาท/เดือน) พบว่า รายได้ 5000 – 9000 มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 22.6 และใช้มาก ร้อยละ 18.3 รองลงมาคือ 10000 – 14000 มีพฤติกรรมการ ใช้ปานกลาง ร้อยละ 10.2 และใช้มาก ร้อยละ 4.3 ผู้มีรายได้ 20000 – 24000 เป็นกลุ่มที่มี พฤติกรรมการใช้ น้อยที่สุด การทดสอบความสัมพันธ์พบว่า รายได้ มีความสัมพันธ์ต่อการ นำ ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไปใช้ในการป้องกันยุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=17.967$, $p < 0.05$)

6) อาชีพพบว่า รับจ้างทั่วไป มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลาง ร้อยละ 11.3 และใช้มาก ร้อยละ 9.1 รองลงมาคือ อาชีพงานบ้าน มีพฤติกรรมการใช้ปานกลาง ร้อยละ 10.8 และใช้มาก ร้อยละ 9.7 อาชีพค้าขาย มีพฤติกรรมการใช้ ปานกลาง ร้อยละ 9.1 ใช้มาก 2.7 อาชีพประกอบธุรกิจเป็นกลุ่ม ที่มีพฤติกรรมการใช้ปานกลาง ร้อยละ 4.3 โดยไม่มีการใช้ในระดับใช้มาก การทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ นำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไปใช้ในการป้องกันยุง อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=34.891$, $p \square 0.05$)

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ เกี่ยวกับประโยชน์ของตะไคร้หอม ต่อ การใช้ ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมเพื่อป้องกันยุง พบว่าความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยุงใช้เลือดออก และประโยชน์ ของสมุนไพร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม $r = 0.012$ อย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ ด้านเจตคติของการใช้สมุนไพรป้องกันยุง กับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ป้องกันยุง พบความสัมพันธ์ทางบวก $r = 0.386$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ < 0.05

4.3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกตัวของ ความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับ ประโยชน์ของตะไคร้หอม กับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมเพื่อป้องกันยุง พบว่า เมื่อนำตัวแปรทั้ง ความรู้ และเจตคติมาพยากรณ์ การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุง สามารถพยากรณ์ ความรู้ เจตคติของครูส่งผลต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุง โดยมีค่า $r = 0.397$ ซึ่งสามารถ อธิบายการผันแปร การนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุงได้เท่ากับ ร้อยละ 15.7 ($r^2 = 0.157$) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวแปรอิสระที่ สามารถพยากรณ์การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สมการที่ 2 เจตคติ (Beta = 0.469)

5. ความคิดเห็น ต่อการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม เพื่อป้องกัน ไข้เลือดออกของกรรมการชุมชน ตำบลบางขุน โดยสรุป ดังนี้

5.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นชาย 3 คน หญิง 5 คนมีตำแหน่งเป็น กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 3 คน ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำตำบล 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน และ ครู 2 คน

5.2 การนำกลวิธีป้องกันไข้เลือดออกโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลบางขุน เพื่อการต่อเนื่องและยั่งยืน และสืบสานการใช้ภูมิปัญญาไทย เนื่องจากตำบลบางขุน มีสภาพพื้นที่ ราบลุ่มและเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ทุกบ้านเรือนควรให้ความร่วมมือในการป้องกันปัญหาจาก ไข้เลือดออก ตะไคร้หอมมีสรรพคุณในการป้องกันยุงกัด ดังนั้นควรรณรงค์ให้ทุกบ้านเรือนปลูก ตะไคร้หอม โดยเห็นว่ากลิ่นน้ำมันที่ระเหยออกมาทำให้ยุงและแมลงบินหนี สรรพคุณของน้ำมันสกัด จากตะไคร้หอมนำมาทาตัวจะป้องกันยุงได้ และสามารถนำมาแปรรูปได้หลายชนิด เช่น สเปรย์หอม รูปหอม ดังนั้นเพื่อให้ตำบลบางขุนปลอดภัยจากไข้เลือดออก ชุมชนควรมีส่วนร่วม ให้เกิดการ ต่อเนื่องและยั่งยืน และเพื่อสืบสานการใช้ภูมิปัญญาไทยด้วยการรณรงค์ให้ทุกบ้านปลูกต้นตะไคร้หอม ซึ่งผู้ใหญ่บ้านของตำบลบางขุน ได้ปลูกที่บ้านเป็นตัวอย่างอยู่แล้ว และยินดีแจกจ่ายให้ผู้ที่ต้องการ นำไปปลูกที่บ้าน ในส่วนของสถานที่ราชการในตำบลบางขุน ได้มีการปลูกต้นตะไคร้หอมเช่นกัน คือ โรงเรียนวัดบางขุน องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน และ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบาง ขุน ซึ่งในโอกาสต่อไปทางวัดบางขุนยินดีจะเป็นแหล่งปลูกต้นตะไคร้หอมเนื่องจากทางวัดยังมี บริเวณที่ใช้เพาะปลูกได้

5.3 ด้านความคิดเห็นต่อประโยชน์ของตะไคร้หอม ในการป้องกันไข้เลือดออก โดย ความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับการนำต้นตะไคร้หอมไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันไข้เลือด ซึ่งกลุ่มเห็น ว่า สามารถใช้ไล่แมลง ป้องกันยุง การปลูกต้นตะไคร้หอมไม่ต้องใช้ยาปราบศัตรูพืช เนื่องจากกลิ่น ของตะไคร้หอมทำให้แมลงไม่มารบกวน นอกจากนั้น ผลิตภัณฑ์ จากตะไคร้หอม นำมาสกัดเป็นสเปรย์ หอมไล่ยุง ก้อนกำยาน และถุงตะไคร้หอม ดับกลิ่นในห้องนอน

5.4 ความคิดเห็นต่อสรรพคุณของตะไคร้หอม เห็นว่าใช้ประกอบอาหาร ประดับ แต่ง กลิ่นในอาหาร และทำเครื่องดื่มแล้ว ตะไคร้หอมยังถูกนำไปใช้ใน อุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น สบู่ เครื่องสำอาง และน้ำมันหอมระเหย ซึ่งไม่มีสารตกค้าง นำมาสกัดเป็นยารักษา โดยมีความเชื่อว่า สารเคมีในตะไคร้หอม ช่วยลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ บรรเทาอาการปวดและลดไข้ ประยุกต์เป็นยา

ข้ามในลำไส้ ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของเลือดในระหว่างมีประจำเดือน และเป็นส่วนผสมในสารที่ช่วยไต่ยงได้ เป็นต้น

5.5 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตำบลบางขุนโดยชมรมผู้สูงอายุมีบทบาทสำคัญที่สามารถนำตะไคร้หอมมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ง่าย ๆ เช่นการทำสเปรย์หอมไต่ยง น้ำมันหอมระเหย และถุงตะไคร้หอมดับกลิ่นในห้องนอน เป็นต้น ซึ่งทำได้ง่ายและไม่ยุ่งยาก ควรสนับสนุนให้ทุกบ้านสามารถทำใช้เองได้ และหากผลิตได้เป็นจำนวนมากก็นำมาวางจำหน่ายที่ศูนย์ชมรมผู้สูงอายุ ตำบลบางขุน เป็นการสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

5.6 ประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจากการปลูกตะไคร้หอม ซึ่งการนำสมุนไพรพื้นบ้านมาใช้ นอกจากจะเป็นการช่วยลดปัญหาเรื่องไข้เลือดออกแล้ว ยังทำให้ชุมชนตระหนักและเห็นคุณค่าของสมุนไพรใกล้ตัวที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ทั้งยังปลอดภัยจากสารพิษ และปลอดภัยจากยาฆ่าแมลง จะสามารถเป็นแหล่งผลิตสร้างอาชีพเสริมให้กับชุมชนได้ในโอกาสต่อไป โดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตอำเภอบางกรวยจะให้การสนับสนุนต้นตะไคร้หอมให้กับชุมชนให้นำไปปลูก และสนับสนุนให้เป็นแหล่งในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมดังกล่าว

5.7 ต้นตะไคร้หอม นอกจากปลูกในแปลงแล้ว หากมีพื้นที่จำกัด สามารถนำมาตกแต่งเป็นสวนไม้ประดับ เพิ่มความสวยงาม และยังประโยชน์ในการไล่แมลง โดยเฉพาะ สำหรับโรงเรียนวัดบางขุน ทางโรงเรียนให้การสนับสนุน และเห็นความสำคัญ โดยบูรณาการในการเรียนการสอนวิชาการงานอาชีพ และเป็นต้นแบบในการปลูกตะไคร้หอมในกระถาง แต่งเป็นไม้ดอกไม้ประดับเพิ่มความสวยงาม ให้กับสถานที่

5.8 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการสนับสนุนให้ตำบลบางขุนปลูกต้นตะไคร้หอมและเป็นแหล่งผลิตต้นตะไคร้หอมเป็นอาชีพ ซึ่งคณะกรรมการชุมชนทุกคนเห็นด้วยที่จะให้ตำบลบางขุน เป็นแหล่งปลูกต้นตะไคร้หอมเพื่อเสริมอาชีพ และเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยกรรมการทุกคนยินดีให้ความร่วมมือ และอยากให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

1.ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ในการป้องกันไข้เลือดออก ระหว่าง ร้อยละ 94.09 - 97.85 โดยรู้ว่าการปิดฝาภาชนะที่ใส่เก็บกักน้ำเพื่อป้องกันมิให้ยุงวางไข่ในน้ำ เมื่อเกิดการระบาดของไข้เลือดออก เจ้าหน้าที่จะดำเนินการกำจัดลูกน้ำยุงลาย โดยกำจัดแหล่งน้ำขัง และพ่นหมอกควันในหมู่บ้าน รู้ว่าโรคไข้เลือดออกเกิดจากยุงลายเป็นพาหะของโรค การป้องกันไข้เลือดออกที่เหมาะสมในปัจจุบัน คือการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายให้ลดจำนวนลง การที่คนป่วยเป็นไข้เลือดออกเนื่องจากได้รับเชื้อไวรัสเข้าสู่ร่างกาย ระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออกส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 54.84 คะแนนเฉลี่ย 6.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 รองลงมา ระดับกลาง ร้อยละ 39.5 คะแนนเฉลี่ย 5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 สามารถอธิบายได้ว่า ตำบลบางขุนมีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝนทุกปี ประชาชนจึงได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งได้รับการเผยแพร่ความรู้จากการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จึงให้ความสนใจกับสาเหตุของการเกิดโรคไข้เลือดออกและ

การป้องกัน สอดคล้องกับการศึกษาของปรีดาศักดิ์ หนูแก้ว และคณะ [14] เรื่อง พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนตำบลชัยพร อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พบว่าความรู้ในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม ระดับดีร้อยละ 97.00 สอดคล้องกับการศึกษาของ ภูรินทร์ สีกุด และ คณะ [7] เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชน ในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 39.50 ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.56 สอดคล้องกับการศึกษาของชมพูนุช อินทศรี และคณะ [15] เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในชุมชนบ้านคลองบางนา ตำบลศีร์ษะจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับ โรคไข้เลือดออกในระดับดี ร้อยละ 56.7 ระดับปานกลาง ร้อยละ 35.7

2.ความรู้เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรป้องกันไข้เลือดออก

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 94 - 100 รู้ว่าตะไคร้เป็นสมุนไพรที่นำมาแปรรูปเป็นน้ำมันหอมระเหยนำมาทาผิวป้องกันยุงกัดได้ และ สเปรย์หอมฉีดไล่ยุง แปรรูปเป็นรูปหอม ก้อนกำยาน และถุงตะไคร้หอม มีประสิทธิภาพในการไล่ยุง ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่าสมุนไพรหลายชนิดสามารถนำมาใช้ในการกำจัดยุงได้ การนำสมุนไพรมาผลิต เป็นสมุนไพรไล่ยุง จะช่วยลดการใช้สารเคมีสังเคราะห์ ระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรป้องกันยุงพบว่า ส่วนใหญ่ ระดับสูงร้อยละ 82.26 คะแนนเฉลี่ย 8.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 รองลงมา ระดับกลาง ร้อยละ 15.59 คะแนนเฉลี่ย 6.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนีย์ จันทรสกา และคณะ [16] ศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไล่ยุงจากน้ำมันตะไคร้ต้น พบว่ามีน้ำมันหอมระเหยในปริมาณสูง มีกลิ่นที่ผสมผสานของตะไคร้และมะนาว จึงสามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ไล่ยุงได้ ระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก และการใช้สมุนไพรป้องกันยุงพบว่า ระดับความรู้ส่วนใหญ่ ระดับสูง ร้อยละ 83.87 คะแนนเฉลี่ย 14.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และระดับกลาง ร้อยละ 16.13 คะแนนเฉลี่ย 11.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88

3.เจตคติของประชาชนต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก

พบว่ามีเจตคติที่ดีต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุง ในระดับเห็นด้วย และเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งอธิบายได้ว่า สมุนไพรที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชุมชนได้ เชื่อว่าสมุนไพรใกล้ตัวที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ คือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม ในรูปแบบรูปหอม ก้อนกำยาน และถุงตะไคร้หอมเป็นสินค้าที่หาซื้อได้ง่าย การปลูกต้นตะไคร้หอม สามารถนำมาตกแต่งเป็นสวนไม้ประดับ เพิ่มความสวยงาม และไม่ยุ่งยากต่อการดูแล ถุงตะไคร้หอมสามารถทำเองได้และช่วยลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การนำถุงตะไคร้หอมแขวนไว้ตามมุมต่าง ๆ สามารถป้องกันยุง และแมลงไม่ให้มารบกวน ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน โดยเห็นว่าการปลูกตะไคร้หอมไม่ต้องใช้ยาปราบศัตรูพืช เนื่องจากกลิ่นของตะไคร้หอมทำให้แมลงไม่มารบกวน และเชื่อว่าน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอมนำมาทาผิวได้ เป็นสเปรย์หอมใช้ฉีดไล่ยุง เชื่อว่าการใช้สมุนไพรที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติจะทำให้ชุมชนปลอดภัยจากสารพิษ สอดคล้องกับการศึกษาของกฤษฎา ดงคุณากรกุล [17] เรื่องการวิจัยตลาดเพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคสำหรับพัฒนาผลิตภัณฑ์ป้องกันยุงรูปแบบใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการป้องกันยุงเป็นสำคัญ และมีความสนใจผลิตภัณฑ์ป้องกันยุงที่

ใช้สารสกัดจากธรรมชาติ โดยเห็นว่า “สเปรย์ฉีดผักกันยุง” เป็น ผลิตภัณฑ์ป้องกันยุงรูปแบบใหม่ ระดับของเจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันยุงเลือกตอบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการใช้สมุนไพรป้องกันยุงเลือกตอบในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.54 คะแนนเฉลี่ย 56.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.42 และระดับสูง ร้อยละ 40.86 คะแนนเฉลี่ย 67.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.79 ซึ่งนับว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติไปในทางที่ดี ต่อการใช้สมุนไพรป้องกันยุงเลือกตอบ

4.การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุงเลือกตอบ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไว้ใช้ในบ้าน เป็นบางครั้ง ร้อยละ 55.91 และซื้อไว้ใช้เป็นประจำ ร้อยละ 27.96 มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ และการใช้ตะไคร้หอมป้องกันยุงเลือกตอบ มีการใช้น้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอมทาป้องกันยุง โดยใช้เป็นบางครั้ง ร้อยละ 53.26 และใช้เป็นประจำ ร้อยละ 36.56 เช่นเดียวกับการใช้สเปรย์หอมป้องกันยุงพบว่า ใช้เป็นบางครั้ง ร้อยละ 51.08 และใช้เป็นประจำ ร้อยละ 31.10 สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนีย์ จันทรสกา และคณะ [16] เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ไล่ยุงจากน้ำมันตะไคร้ต้น พบว่ามีน้ำมันหอมระเหยในปริมาณสูง มีกลิ่นที่ผสมผสานของตะไคร้และมะนาว จึงสามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ไล่ยุงได้ โดยเฉพาะพืชที่มีน้ำมันหอมระเหยเป็นองค์ประกอบ เช่น ตะไคร้หอม เปลือกส้ม และยูคาลิปตัส เป็นต้น และได้แนะนำประชาชนให้ใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุงเลือกตอบ โดย ยินดีให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมโครงการปลูกตะไคร้หอมในชุมชน บางครั้ง ร้อยละ 49.46 เป็นประจำ ร้อยละ 40.32 โดยใช้ น้ำมันตะไคร้หอมเมื่อมีอาการปวดเมื่อย หรือชาตามมือและเท้าเพื่อบรรเทาอาการใช้บางครั้ง ร้อยละ 48.92 เป็นประจำ ร้อยละ 31.72 แตกต่างจากการศึกษาของ สมเกียรติยศ วรเดช และ คณะ [18] เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้สมุนไพร ในการดูแลตนเองของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน (อสม.) อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง และพบว่า อสม. ประจำหมู่บ้าน ใช้สมุนไพร ในการดูแลตนเองในระดับสูง (ร้อยละ 67.3) มีการปลูกพืชสมุนไพรหลายชนิดเกือบทุกบ้าน และใช้สมุนไพรเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นของตนเอง ด้านการสนับสนุนให้มีการปลูกต้นตะไคร้หอมในชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 45.16 ยินดีจะเป็นผู้ดำเนินการผลิตเองเป็นบางครั้ง และ เป็นประจำ ร้อยละ 35.48 ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง มีการปลูกตะไคร้หอมเป็นประจำเพียง ร้อยละ 31.18 และไม่เคยปลูก ร้อยละ 40.86

ระดับความถี่ของการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุงเลือกตอบ พบว่าพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้ปานกลาง ร้อยละ 47.31 เนื่องจากยังไม่เป็นที่นิยม อาจเนื่องจากไม่มีวางขายอย่างแพร่หลาย การหาซื้อไม่สะดวก ดังนั้นการใช้จึงไม่สม่ำเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนีย์ จันทรสกา [16] ศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไล่ยุงจากน้ำมันตะไคร้ต้น ซึ่งเป็นโครงการศูนย์วิจัยสมุนไพรภาคเหนือ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติที่มีจำหน่ายในท้องตลาด ในบางครั้งขนาดที่ใช้ ที่เหมาะสมยังขาดข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ทำให้ผู้ใช้ขาดความเชื่อมั่น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกัน ไข้เลือดออก พบความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=35.499$, $p < 0.05$) เนื่องจากกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ ระหว่าง 40 – 60 ขึ้นไป ซึ่งมีวุฒิภาวะในการรับผิดชอบ และตัดสินใจ กิจกรรมต่าง ๆ ภายในครอบครัว เมื่อได้รับข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของสมุนไพร ได้ศึกษาข้อดี และ ข้อเสีย จึงตัดสินใจยอมรับปฏิบัติ หรือการมีส่วนร่วมที่จะใช้ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรในการป้องกันยุง

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไปใช้ในการ ป้องกันยุง พบว่า มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=34.891$, $p < 0.05$) เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ จึงส่งผลต่อการตัดสินใจ ซื้อผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมไป ใช้ในครอบครัว

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก และความรู้ เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรป้องกันยุง กับการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก พบว่า ความสัมพันธ์ทางบวก $r= 0.012$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติของการใช้สมุนไพรป้องกันยุง กับการใช้ผลิตภัณฑ์ จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก ในทางบวก $r= 0.386$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05

5.5 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของ ความรู้ เจตคติ เกี่ยวกับประโยชน์ของตะไคร้ หอม กับการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก พบว่า เมื่อนำตัวแปรความรู้ และเจตคติ มาพยากรณ์ การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันยุง สามารถพยากรณ์ ความรู้ เจตคติของครู ส่งผลต่อการใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออก ค่า $r= 0.397$ ซึ่ง สามารถอธิบายการผัน แปร การนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมป้องกันไข้เลือดออกเท่ากับ ร้อยละ 15.7 ($r^2= 0.157$) และเมื่อ พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวแปรอิสระที่สามารถ พยากรณ์การใช้ผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สมการที่ 2 เจตคติ (Beta= 0.469)

6. ความคิดเห็น ต่อการนำผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม เพื่อป้องกัน ไข้เลือดออกของกรรมการชุมชน ตำบลบางขุน

เห็นว่าการป้องกันไข้เลือดออกโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสืบสานการใช้ภูมิ ปัญญาไทยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ตะไคร้หอมสามารถใช้ไล่แมลง ป้องกันยุง และป้องกัน ไข้เลือดออก การปลูกตะไคร้หอมไม่ต้องใช้ยาปราบศัตรูพืช กลิ่นของตะไคร้หอมทำให้แมลงไม่มา รบกวน ตะไคร้หอมนำมาสกัดเป็นสเปรย์หอมไล่ยุง ก้อนกำยาน กุ้งตะไคร้หอม ใช้ดับกลิ่นในห้องนอน ประกอบอาหาร ประดับกลิ่นในอาหาร และทำเครื่องดื่ม และใช้เป็นผลิตภัณฑ์ความงาม เช่น สบู่ เครื่องสำอาง และน้ำมันหอมระเหย ซึ่งไม่มีสารตกค้าง สอดคล้องกับการศึกษาของกฤษฎา คง คุณากรกุล [17] ศึกษาการวิจัยตลาดเพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคสำหรับพัฒนาผลิตภัณฑ์ป้องกัน ยุงรูปแบบใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพของ ผลิตภัณฑ์ป้องกันยุงที่ใช้สาร สกัดจากธรรมชาติ 100% ในการป้องกันยุงเป็นสำคัญ โดยเห็นว่าสารเคมีสังเคราะห์มีอันตรายต่อ

การปนเปื้อนเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ สุนีย์ จันทรสกา และคณะ [16] เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ไล่ยุงจากน้ำมันตะไคร้ต้น ใบโครงการศูนย์วิจัยสมุนไพรภาคเหนือ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบข้อดีของตะไคร้หอม คือ โอกาสที่จะเกิดการดื้อยาน้อยกว่าสารสังเคราะห์ที่เป็นตัวยาเดี่ยว การใช้สารจากธรรมชาติหลาย ๆ ชนิดเป็นที่ยอมรับถึงความปลอดภัย ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า น้ำมันตะไคร้ต้นที่เป็นผลผลิตในประเทศไทย สามารถให้ผลในการป้องกันยุงกัดได้

7. ข้อค้นพบจากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า

7.1 การเข้าไปดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากประชาชน ทั้งชมรมผู้สูงอายุ และผู้ปกครองนักเรียน แม้ว่าผลของการประเมินการใช้ผลิตภัณฑ์ตะไคร้หอมยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่สูงนัก เนื่องจากหาซื้อยากจึงเป็นข้อจำกัดในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์จากตะไคร้หอม

7.2 ความคิดเห็นของกรรมการชุมชน เห็นว่าชมรมผู้สูงอายุมีบทบาทสำคัญที่สามารถนำตะไคร้หอมมาแปรรูปเป็นผลผลิตง่าย ๆ เช่นการทำสเปรย์หอมไล่ยุง น้ำมันหอมระเหย และถุงตะไคร้หอม โดยสนับสนุนให้ทุกบ้านทำใช้เอง หากผลิตได้เป็นจำนวนมากก็นำมาวางจำหน่ายที่ศูนย์ชมรมผู้สูงอายุ ตำบลบางขุน เป็นการสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจากการปลูกตะไคร้หอม ซึ่งเป็นการช่วยลดปัญหาเรื่องไข้เลือดออกแล้ว ยังทำให้ชุมชนตระหนักและเห็นคุณค่าของสมุนไพรใกล้ตัวที่เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ทั้งยังปลอดภัยจากสารพิษ

3. ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ข้อคิดเห็นในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรเผยแพร่ความรู้เรื่องประโยชน์ของสมุนไพร และการใช้สมุนไพรป้องกัน ไข้เลือดออกให้กับประชาชนทั่วไป เพื่อสืบสานภูมิปัญญาไทย

2. ควรมีการสนับสนุนให้ประชาชน ปลูกต้นตะไคร้หอมอย่างจริงจังโดยมีหน่วยงานของ รัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น การแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และ เกษตรกรรมไทย เป็นแกนกลาง จัดทำ แผนการรณรงค์ปลูกตะไคร้หอม โดย สร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่าย เช่น กรรมการหมู่บ้าน อสม. ชมรมผู้สูงอายุ และกลุ่มแม่บ้าน เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนเกิดความตระหนัก

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยความรู้ เจตคติ ต่อการใช้สมุนไพร และสมุนไพรป้องกันยุงในกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กลุ่มข้าราชการ และกลุ่ม พนักงานในโรงงาน

2. ควรศึกษาวิจัยการใช้สมุนไพรป้องกันยุง โดย ประยุกต์ทฤษฎีความรู้ทางสุขภาพด้านสมุนไพร ในกลุ่มผู้ดูแลสุขภาพ เช่น พยาบาล นักวิชาการสาธารณสุข และผู้ช่วยเหลือแพทย์ เป็นต้น

3.ควรศึกษาวิจัยประเมินผล การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร ในชุมชน วัด และโรงเรียน

References

- [1] M.A. Ansari, and R.K. Razdan, "Relative efficacy of various oils in repelling mosquitoes," *Indian Journal of Malariology*, vol.32, no.3, pp.104-111, 1995
- 2 "Dengue fever situation in Thailand 2013-2018, data from Disease Surveillance Reporting System 506," Bureau of Epidemiology, 2018
- [3] "Report on the prognosis of dengue hemorrhagic fever in 2019," Department of Disease Control, Ministry of Public Health, 2018
- [4] Aksorn Sawadee, "Knowledge, understanding and awareness of environmental conservation among high school students : a case study in Bangkok district, Bangkok," Master of Arts Program in Social Development, Faculty of Social Development., National Institute of Development Administration, 1999
- [5] James L Gibson, M. John M Ivancevich, and James H. Donnelly, *Organization: Behavior, Structure. Process.* 10th ed. Boston: Mc Gran-Hill, 2000
- [6] Nonsi Sajjatham, *Public Health Behavioral Sciences*. Nonthaburi: Jatuphon Design, 2014
- [7] Jutharat Uaamnuy, *Social Psychology*. Bangkok: Active Print, 2006
- [8] J.S. Navid, *An Introduction to Psychology*. 4rd ed. Conection: WADSWORTH CENGAGE Learning, 2012
- [9] L. Rudma, *Implicit Measures for Social and Personality Psychology*. London: SAGE, 2011
- [10] Thailand Data Center, 2016
- [11] Registration Statistics System, 2016
- [12] Sin Panpinit, *Social science research techniques*. 3rd ed Bangkok: Wittayapat, 2008
- [13] D. George, and P. Mallery, *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference 11.0 update .4ed*. Boston: Allyn & Bacon, 2003
- [14] Preedasak Nukaew, Wittaya Phongphaew, and Kirati Suaysomreap, "Dengue prevention behaviors of people in Chaiyaphon sub-district, Bueng Kan district Nong Khai province," *Journal of the Office of Disease Prevention and Control* 6, Khon Kaen, vol.18, pp.47-55, Feb-May 2011
- [15] Chomphunuch Inthasri, Pakjira Sarawong, Anothai Pattananonkiat, and Duangjai lamjoi, "Factors related to dengue fever prevention among people in Ban Khlong Bang Na community Hua Thake, Sub-district, Bang Sao Thong District, Samut Prakan Province," *Journal of Techno College Huachiew Chalermprakiet University*, vol. 3, pp. 43-51, Jan-Jun. 2017
- [16] Sunee Chansakaow et al, "Research project for product development of mosquito repellent from lemongrass oil Northern Herb," Research Center Faculty of Pharmacy, Chiang Mai University, 2012
- [17] Krisada Kongkunakornkul, "Market research to study consumer behavior for the development of new anti-mosquito products," Office of Academic Resources, Chulalongkorn University, 2015 [Online]. Available: <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b2123632> [Accessed : May. 10, 2019].

[18]Somkiatynos Woradej ,Punyapat Chaimel, Renu Salae, and Yuwadee Kongmee,“Factors related to herbal use behavior in self-care of village volunteers, Kong Ra District, Phatthalung Province,” *Journal of Public Health*, vol.24, no. 1 ,pp. 50-59,2015

ค่านิยมความพอเพียง : ค่านิยมร่วมที่ควรเร่งสร้างในองค์กรสถานศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา นันทะไชย

snanthachai917@gmail.com

ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

ค่านิยมความพอเพียง เป็นค่านิยมที่ผู้เขียนพิจารณาจากแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในปัจจุบันสังคมไทยทุกภาคส่วนและแม้ในระดับสังคมโลกโดยองค์การสหประชาชาติให้การยอมรับและส่งเสริมให้นำไปเป็นหลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการและพัฒนาในทุกระดับ เนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยมีเป้าหมายมุ่งให้เกิดความสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี หลักการความพอเพียง หมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว พอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน โดยมีเงื่อนไขพื้นฐานความรู้ คู่ คุณธรรม การสร้างค่านิยมความพอเพียงขึ้นในองค์กรสถานศึกษาจะนำไปสู่วัฒนธรรมการดำเนินชีวิต และการทำงานของครูและบุคลากร ดังนั้นแนวคิดสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมค่านิยมความพอเพียงให้เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรในสถานศึกษานั้นคือ การที่ครูและบุคลากรจะต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกับผู้เรียน และการที่สถานศึกษามีการจัดเรียนการสอนเกี่ยวกับแนวคิด และแนวทางการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างค่านิยมความพอเพียงให้เกิดขึ้นในกลุ่มครูและบุคลากรย่อมจะส่งผลต่อการสร้างค่านิยมความพอเพียงให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้เรียนต่อไปได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ความพอเพียง ค่านิยมร่วม สถานศึกษา

Received: 31/01/2021

Revised:

Accepted: 02/02/2021

Sufficiency values: the shared values should be accelerated in educational institutions

Associate Professor Dr. Suchada Nantachai

snanthachai917@gmail.com

Department of Educational Administration Kasetsart University

ABSTRACT

Sufficiency Value These are the values that the author considers from the concept of the Sufficiency Economy Philosophy. At present, in all sectors of Thai society and even at the global level, by the United Nations, it has been accepted and encouraged to be adopted as a principle. Concept of management and development at all levels Because sufficiency economy is a philosophy that points to the way the people live and act at all levels. from the family level, the community level, to the state level both in the development and administration of the country in the middle way especially economic development to keep pace with the globalized world The goal is to achieve a balance and be ready to accommodate the rapid and wide-ranging changes in the economy, society, environment and culture from the outside world as well. principle of sufficiency Refers to moderation, reasonableness, building a good immune system in the body. to any impact caused by both external and internal changes with basic conditions of knowledge, pairs, morality, creation of self-sufficiency values in educational institutions will lead to a culture of life and the work of teachers and personnel Therefore, an important idea that administrators must motivate and promote sufficiency values for teachers and personnel in educational institutions is that teachers and personnel must behave as role models with learners and the fact that educational institutions have to teach about the concept and ways of living according to the Sufficiency Economy Philosophy The creation of sufficiency values among teachers and personnel will result in the creation of sufficiency values among students in a sustainable manner.

KEYWORD: Sufficiency, Shared Values, Educational Institutions

บทนำ

การสร้างค่านิยมร่วม (Shared values) เป็นแนวทางหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานในองค์กรสถานศึกษา เป็นองค์กรที่มีระบบ ทั้งการบริการ และการบริหาร โดยมีเป้าหมายที่คุณภาพของผลผลิตคือผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาจึงต้องคำนึงถึงระบบคุณภาพในทุกระดับและทุกด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารคุณภาพของคนและกลุ่ม ได้แก่ครูและบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในสถานศึกษา ค่านิยมความพอเพียงนับเป็นแบบแผนความเชื่อที่เป็นไปตามแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่เก้า ที่สถานศึกษาพึงสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในจิตสำนึกและยึดถือปฏิบัติเป็นค่านิยมของครูและบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อเป็นวิถีชีวิต และวิธีการปฏิบัติงานที่เจริญงอกงามด้วยสันติสุขอันจะส่งผลต่อคุณภาพและความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืนในท้ายที่สุด

แนวคิดค่านิยมความพอเพียง

ค่านิยมความพอเพียง เป็นค่านิยมที่ผู้เขียนพิจารณาจากแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในปัจจุบันสังคมไทยทุกภาคส่วนและแม้ในระดับสังคมโลกโดยองค์การสหประชาชาติให้การยอมรับและส่งเสริมให้นำไปเป็นหลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการและพัฒนาในทุกระดับ เนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยมีเป้าหมายมุ่งให้เกิดความสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี หลักการความพอเพียง หมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว พอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน **โดยมีเงื่อนไขพื้นฐานความรู้ คู่ คุณธรรม** ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน การเสริมสร้างจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ[1]

นอกจากแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวข้างต้นนิยาม “ความพอเพียง” ที่ประมวลได้จากนักวิชาการที่นำเสนอไว้อาจพิจารณาได้ดังต่อไปนี้ [2]

เศรษฐกิจพอเพียง มีความหมายถึง **ความพอเพียง** อย่างน้อย 7 ประการ คือ

1. พอเพียงสำหรับทุกคน ทุกครอบครัว ไม่ใช่เศรษฐกิจแบบทอดทิ้งกัน
2. จิตใจพอเพียง รักเอื้ออาทรผู้อื่น
3. สิ่งแวดล้อมพอเพียง อนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
4. ชุมชนเข้มแข็งพอเพียง รวมตัวกันแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ เช่น ปัญหาล้างตม ปัญหาคความยากจนหรือปัญหาสิ่งแวดล้อม ฯลฯ
5. ปัญญาพอเพียง เรียนรู้ร่วมกัน ทำหน้าที่กับการเปลี่ยนแปลงของโลก

6. ตั้งอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมพอเพียง เพราะเศรษฐกิจที่สัมพันธ์ และเติบโตจากฐานทางวัฒนธรรม อันหมายถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชนที่สัมพันธ์อยู่กับสิ่งแวดล้อม จึงจะเป็นเศรษฐกิจที่มั่นคง

7. มีความมั่นคงพอเพียง ไม่ผันผวนอย่างรวดเร็วจนกระทั่งมนุษยไม่สามารถรับได้
พอเพียง คือ การบริโภคและการผลิต อยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณและเหตุผล ไม่ขัดสนแต่ไม่ฟุ้งเฟ้อ หากพิจารณาความหมายจากการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง อาจสรุปเป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ด้านจิตใจ มีจิตใจเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประณีประนอม นึกถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

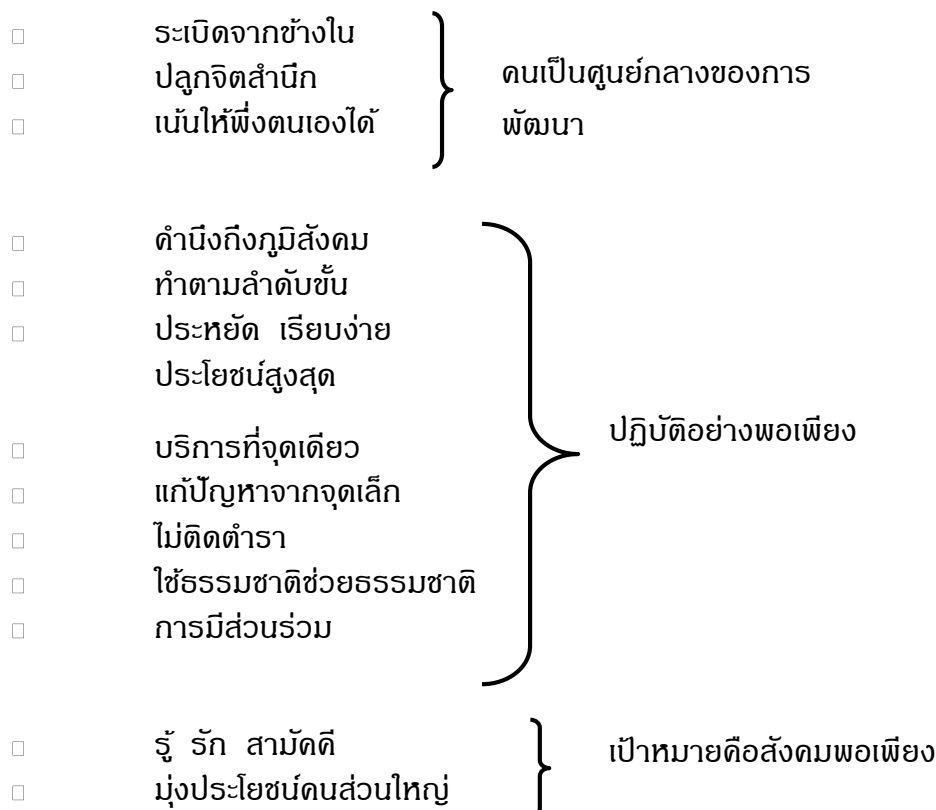
2. ด้านสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้รักสามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน

3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ เลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ฟื้นฟูทรัพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนสูงสุด

4. ด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม (ภูมิสังคม) พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านเองก่อน ก่อให้เกิดประโยชน์กับคนหมู่มาก

นอกจากประมวลแนวคิดและคุณลักษณะเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ที่นักวิชาการเสนอไว้ ปรียานุช [1] ได้สรุปหลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ซึ่งวิเคราะห์ถึงความพอเพียงได้ดังนี้

หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙

จากแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าว อาจสรุปเป็นค่านิยมความพอเพียงได้ดังนี้

- 1.ค่านิยมความพอเพียงด้านจิตลักษณะ ได้แก่ นิยมการพึ่งตนเอง มีจิตสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต อดทน พากเพียร ใฝ่ดี และปัญญา การรู้จักประมาณตน การรักในการหาความรู้และพัฒนาตนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น
- 2.ค่านิยมความพอเพียงด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้แก่ ความเอื้ออาทร รักสามัคคี ร่วมมือกัน ประนีประนอม นึกถึงประโยชน์ส่วนร่วมเป็นหลัก
- 3.ค่านิยมความพอเพียงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และการรักษาและฟื้นฟูเพื่อให้เกิดความยั่งยืน
- 4.ค่านิยมความพอเพียงด้านเทคโนโลยี ได้แก่ การรู้จักเลือกและใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสภาพภูมิสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์กับคนหมู่มาก การพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านก่อน

ครูกับการสร้างค่านิยมร่วมความพอเพียง

เนื่องจากค่านิยม (Values) เป็นความเชื่อที่แต่ละคนให้คุณค่า หรือให้ความสำคัญกับสิ่งของ บุคคล หรือความคิด โดยเลือกและยอมรับที่จะปฏิบัติตามค่านิยมนั้น ๆ ทั้งนี้ค่านิยมที่ดีต้องเป็นค่านิยมอยู่บนหลักความจริงที่เป็นที่ยอมรับ ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อวิถีการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การปฏิบัติงานของคนหรือกลุ่มคนในองค์กร ค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ค่านิยมของสมาชิกในองค์กรจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมขององค์กร ที่ส่งผลกระทบกระเทือนถึงความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จ ความมั่นคง หรือความล้มเหลวขององค์กร กล่าวคือ ถ้าสมาชิกในองค์กรมีค่านิยมร่วมกันที่เหมาะสม เช่น ความซื่อสัตย์ ขยันหมั่นเพียร ความสามัคคี ความเอื้ออาทร ฯลฯ องค์กรก็ย่อมมีความมั่นคงและก้าวหน้า ในสถานศึกษาก็เช่นเดียวกับองค์กรอื่นที่สมาชิกขององค์กรต่างก็มีค่านิยมแตกต่างกันไปตามพื้นฐานที่มาของแต่ละบุคคลซึ่งให้คุณค่าในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ดังนั้นองค์กรที่ดำเนินกิจการมีค่านิยมร่วม (Shared values) จึงคือการที่คนในองค์กรมีจิตสำนึก ความเชื่อที่ถูกต้องร่วมกัน พฤติกรรมและวิถีชีวิตในการทำงานก็จะดำเนินไปในทิศทางเดียวกับค่านิยมร่วม ซึ่งจะทำให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และประสบความสำเร็จ องค์กรสถานศึกษาเป็นองค์กรที่มีการบริหารเป็นระบบ (Systematic management) และเป็นองค์กรมุ่งคุณภาพ (Quality organization) ผลผลิตขององค์กรเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญและอิทธิพลต่อคุณภาพของสังคมและประเทศชาติโดยตรง ทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรต่างมีบทบาทหน้าที่และอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพของผลผลิต คือ ผู้เรียน รวมทั้งต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมี ค่านิยมร่วม (Shared values) เพื่อให้การทำงานในทุกส่วนดำเนินไปด้วยความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อเป้าหมายและทิศทางเดียวกัน ค่านิยมร่วม (Shared values) ใน องค์กรสถานศึกษาควรเป็นทั้ง ค่านิยมพื้นฐาน (Basic values) อันประกอบด้วยค่านิยมในด้านศีลธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนกฎหมายที่เป็นค่านิยมที่สังคมยึดถือ รวมทั้งค่านิยมวิชาชีพ (Professional values) อันประกอบด้วย

อุดมการณ์ในวิชาชีพ วินัย มารยาทประจำวิชาชีพ ซึ่งถือเป็นค่านิยมที่สำคัญต่อการดำเนินวิชาชีพครู
คือยอมรับและเชื่อมั่นในคุณค่าความเป็นครู

ปัจจุบันประเทศไทยได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติควบคู่กับการ
พัฒนาแบบบูรณาการมาเป็นองค์รวมกันไว้ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10
(2550-2554) เป็นต้นมาจนกระทั่งปัจจุบัน สำหรับภาคการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด
นโยบาย และกระตุ้นส่งเสริมให้สถานศึกษานำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์และบูรณาการ
ในการจัดการศึกษาทุกระดับ ดังนั้นการสร้างค่านิยมร่วม (Shared values) เรื่องความพอเพียงจึงเป็น
เรื่องสำคัญจำเป็นต้องสร้างขึ้นในกลุ่มครู และบุคลากรในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากครูจะต้องเป็น
ต้นแบบที่มีอิทธิพล มีชีวิตดีงาม มีพลังพอที่จะเป็นแบบอย่างได้ และเป็นปุชนิยบุคคลที่ควรแก่การ
ยกย่องสรรเสริญคุณความดี รวมถึงบุคลากรในสถานศึกษาที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็น
แบบอย่างกับผู้อื่น อีกประการหนึ่งการที่สถานศึกษามีการจัดเรียนการสอนเกี่ยวกับแนวคิดและ
แนวทางการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างค่านิยมความพอเพียงให้เกิดขึ้นใน
กลุ่มครู และบุคลากรย่อมจะส่งผลต่อการสร้างค่านิยมความพอเพียงให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้เรียนต่อไปได้
อย่างยั่งยืน

แนวทางการสร้างค่านิยมร่วม “ความพอเพียง”

Rath, Harmin and Simon เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดค่านิยมว่า ในการที่คนเราจะเกิดความ
เชื่อถือจนสามารถยอมรับปฏิบัติตามค่านิยมใดได้นั้น ย่อมต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ เป็นขั้น ๆ ไป
เริ่มตั้งแต่การเลือกอย่างเสรีจากการเปรียบเทียบกับค่านิยมอื่น ๆ หลาย ๆ ค่านิยม โดย
พิจารณาผลที่จะได้รับในแต่ละทางเลือกแล้ว จากนั้นจะเป็นความสำนึกในคุณค่า มีความพึงพอใจใน
ค่านิยมนั้น ๆ และแสดงพฤติกรรมตามค่านิยมนั้นซ้ำ ๆ จนเป็นกิจนิสัย ด้วยหลักการและแนวคิด
ดังกล่าว สถานศึกษาจึงสามารถที่จะกำหนด แนวทางดำเนินการการสร้างค่านิยมร่วมในเรื่องความ
พอเพียง โดยผู้บริหารอาจดำเนินการดังนี้ [3]

1. กำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาให้ชัดเจนในเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง หรือความพอเพียง
ทั้งนี้เพื่อสมาชิกทั้งครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครองจะได้ยึดมั่นดำเนินการเพื่อบ่มบ่มเป้าหมายนั้น

2. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษา (และหรือนักเรียนผู้ปกครอง) ร่วมกันพิจารณา
คุณค่า และความเชื่อที่จะทำให้วิสัยทัศน์ขององค์กรเป็นจริงได้ และรวมถึงการพิจารณาเปรียบเทียบ
ค่านิยมพอเพียงกับค่านิยมอื่น ๆ และกำหนดเป็นค่านิยมร่วม (Shared values) ซึ่งไม่ควรมีมากเกินไป
โดยมีคำจำกัดความที่ชัดเจน เพื่อที่ทุกคนในองค์กรจะได้เข้าใจในเรื่องเดียวกัน ผู้บริหารซึ่งเป็น
ผู้นำองค์กรจึงควรที่จะเริ่มจากการเปิดโอกาสให้ครู และบุคลากรมีส่วนร่วมในการพิจารณาการ
สร้างค่านิยมร่วมโดย พิจารณาการเลือกค่านิยมความพอเพียงเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ หรือ
ค่านิยมพื้นฐานในสถานศึกษา ทั้งนี้โดยกระตุ้นส่งเสริมให้ครู และบุคลากรได้รับรู้และสนใจในเรื่อง
ค่านิยมความพอเพียง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้
ครู และบุคลากรในสถานศึกษาได้รับรู้ เข้าใจ ได้ศึกษาดูงานโครงการในพระราชดำริ ตลอดจนได้
ประสบการณ์ตรงจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและหรือกรณีศึกษา ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้ครูและ
บุคลากรมีการตอบสนองในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอันจะนำไปสู่
ความเข้าใจและจิตสำนึกในเรื่องค่านิยมความพอเพียง อาทิ เช่น [4]

1.กำหนดพฤติกรรมที่สมาชิกจะต้องประพฤติปฏิบัติตนได้สอดคล้องตามค่านิยมความพอเพียง ซึ่งเป็นค่านิยมร่วมในองค์กร โดยควรได้มาจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกฝ่ายในสถานศึกษา

2.สถานศึกษาโดยผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และสื่อสารค่านิยมร่วมทั้งหมดให้ทุกคนในองค์กรรับรู้ และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3.ผู้บริหารพึงจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น ส่งเสริม และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย ซึ่งการที่ครูและบุคลากรจะร่วมมือปฏิบัติตนตามค่านิยมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอจนกระทั่งปฏิบัติเป็นลักษณะนิสัยย่อมต้องเห็นคุณค่าและเกิดความพึงพอใจในค่านิยมดังกล่าวเสียก่อน ฉะนั้นผู้บริหารจึงควรจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมและจิตสำนึกที่ นิยมการพึ่งตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน พากเพียร การใช้สติปัญญา ความเอื้ออาทร ความรักสามัคคีร่วมมือกัน ประณีตประณีต การนึกถึงประโยชน์ส่วนร่วมเป็นหลัก ความประหยัด และมีความเป็นอยู่ที่พอดีกับฐานะและเศรษฐกิจ ฯลฯ เช่น การจัดโครงการออมทรัพย์เพื่อสร้าง อนาคต โดยการให้สมาชิกครูและบุคลากรร่วมพิจารณาการออมเงินขั้นต่ำประจำเดือน โดยร่วมกัน กำหนดขั้นต่ำเช่น ร้อยละ 1- 5 ของอัตราเงินเดือน หรือโครงการกิจกรรมที่สนับสนุน การดำเนิน ชีวิตร่วมกันอย่างพอเพียง เอื้ออาทร เรียบง่าย แบ่งปันกัน เป็นต้น โครงการหรือกิจกรรมต่างๆที่จะ นำมาส่งเสริมค่านิยมความพอเพียงสำหรับครูและบุคลากรในสถานศึกษานั้นสามารถพิจารณาปรับ ประยุกต์จากโครงการหรือกิจกรรมบางอย่างที่สถานศึกษาดำเนินการกับนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิด คุณค่าและผลที่สอดคล้องกัน

บทสรุป

การสร้างค่านิยมความพอเพียงขึ้นในองค์กรสถานศึกษาจะนำไปสู่วัฒนธรรมการดำเนินชีวิต และการทำงานของครูและบุคลากร ดังนั้นแนวคิดสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมค่านิยม ความพอเพียงให้เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรในสถานศึกษานั้นคือ การที่ครูและบุคลากรจะต้อง ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกับนักเรียน และการที่สถานศึกษามีการจัดเรียนการสอนเกี่ยวกับ แนวคิด และแนวทางการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างค่านิยมความพอเพียง ให้เกิดขึ้นในกลุ่มครูและบุคลากรย่อมจะส่งผลต่อการสร้างค่านิยมความพอเพียงให้เกิดขึ้นในกลุ่ม ผู้เรียนต่อไปได้อย่างยั่งยืน

การสร้างค่านิยมร่วมความพอเพียง (Shared values) ขององค์กร

สถานศึกษาจึงเป็นแนวคิดที่นำไปสู่การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร (Organizational culture) ที่ สอดคล้องกับมิติใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560-2564) ที่ยึดหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแผนที่มีความสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไปสู่ สังคมที่มีความสุขอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการพิจารณา เลือก กำหนด รับรู้ ค่านิยมความพอเพียงอย่างชัดเจน และปฏิบัติตามค่านิยมอย่างต่อเนื่องโดยผู้บริหาร เป็นผู้นำ และสร้างสรรค์กิจกรรมส่งเสริมและจูงใจในการปฏิบัติ ค่านิยมความพอเพียงที่ยึดถืออยู่ก็

จะฝังลึกอยู่ในจิตสำนึกจนกลายเป็นวิถีชีวิตและกิจนิสัย อันจะนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาคนเพื่อ
การพัฒนาชาติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

References

- [1]Preeyanuch Phibunsarawut ,Following in the footsteps of his father...sufficiency economy,”unpublished.
- [2]Office of the National Economic and Social Development Board, “What is Sufficiency Economy?,”
unpublished
- [3] Suchada Nantachai, *Professional Ethics for Educational Administrators*. Bangkok:Sam Charoen
Printing House,2011
- [4] Apichai Phanthasen, “Synthesis of knowledge of sufficiency economy,”Research Fund Office.,
Bangkok,2006

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความประจำฉบับ (Peer Review Vol. 1 No. 2 (2021))

Professor Dr.Valentin Yakushik

National University of Life and Environmental Sciences
of Ukraine (Ukraine)

Associate Professor Dr.Ganna Duginets

Kyiv National University of Trades and Economics
(Kyiv Ukraine)

Assistant Professor Dr.Ivan Savchuk

The National Defence University of Ukraine
named after Ivan Cherniakhovskyi (Kyiv, Ukraine)

Dr.Sofiia Dombrovska Odesa

National Economic University (Odesa, Ukraine)

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รองศาสตราจารย์ สพ.ญ. ดร.สุมาลี บุญมา

วิทยาลัยสัตวแพทยศาสตร์อัครราชกุมารี

พ.ต.ท.หญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องค์อร ประจันเขตต์ วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณต มานวิโรจน์

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ดร.สุกัญญา สุดารารัตน์

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

บทความทุกเรื่องที่ดีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชา (Peer review) ในรูปแบบไม่มีชื่อผู้เขียน (Double-blind peer review) อย่างน้อย 2 ท่าน

บทความที่ดีพิมพ์เป็นข้อค้นพบ ข้อคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้เขียนเจ้าของผลงาน และผู้เขียนเจ้าของผลงาน ต้องรับผิดชอบต่อผลที่อาจเกิดขึ้นจากบทความและงานวิจัยนั้นต้นฉบับที่ดีพิมพ์ได้ผ่านการตรวจสอบคำพิมพ์และเครื่องหมายต่าง ๆ โดยผู้เขียนเจ้าของบทความก่อนการรวมเล่ม

